



Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**



брой 2 (29), март 2011 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Европейски чествания на Деня на защита на личните данни	3
Конференция на Комисията за защита на личните данни	4
Участие в кръгла маса по проблемите на потребителите на електронни съобщителни услуги	5
Съвместна среща на членовете на Общите Надзорни органи по Европол, Евроджъст, Шенген и митници	6
Заседание на Работна група по чл.29	8
Заседание на подгрупата по „Ключови разпоредби”	10
Експертна среща по транспониране на Рамково решение 2008/977/ПВР	14
Проект на директива на Европейския парламент и на Съвета относно използването на данни на пътниците	15
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	18
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	19
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	21
Решения по жалби	21
Решения по трансфер на данни	56
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	97
ОБУЧЕНИЕ	108
Концепция относно провеждане на обучение в областта на защита на личните данни	108
ВИЕ ПИТАТЕ, НИЕ ОТГОВАРЯМЕ	115

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ЕВРОПЕЙСКИ ЧЕСТВАНИЯ НА ДЕНЯ НА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 28 януари 2011 г. страните от Европейския съюз за 5-ти път честваха Европейския ден за защита на личните данни. Тази година се навършиха и 30 години от влизането в сила на Конвенция 108/81 на Съвета на Европа от 28 януари 1981 г. за защита на лицата при автоматизирана обработка на личните им данни. По този случай Съветът на Европа и Европейската комисия съвместно организираха на 28 януари 2011 г. в Брюксел конференция на тема „Защитата на личните данни (30 години по-късно): от европейски към международни стандарти“. Комисията за защита на личните данни на Република България бе представена от председателя Венета Шопова. Европейските чествания по повод Деня за защита на личните данни се състояха на 27 и 28 януари 2011 г. в Брюксел, Кралство Белгия. На 27 януари 2011 г. в Постоянното представителство на Полша към ЕС се състоя прием, организиран от Постоянния представител на Полша към Европейския съюз и от Генералния инспектор за защита на личните данни на Полша. Събитието премина в конструктивна и приятелска атмосфера, с възможности за дискусии по предизвикателствата в областта на защитата на личните данни и настоящите дебати около полето на приложение на разработваната нова правна рамка. Приемът бе открит от извънредния и пълномощен посланик, постоянен представител на Полша към Европейския съюз Н.Пр. г-н Ян Томбински. Приветствие поднесе и г-н Войчех Виieviоровски - Генерален инспектор по защита на личните данни на Полша. Поканените модератори представиха основните проблеми и свързаните с тях насоки за защита на личните данни. Отбелязана бе и 30-та годишнина от влизането в сила на Конвенция 108/81 на Съвета на Европа и значимостта ѝ за установяването на първите универсални правни стандарти при автоматизираното обработване на данни.

На 28 януари се проведе съвместна конференция на високо равнище на Съвета на Европа и Европейската комисия, която премина при голям интерес и активно участие както от страна на националните и наднационални органи за защита на личните данни, така и от страна на дипломатическия корпус, неправителствения сектор и бизнеса. Присъстваха над 350 участника. Конференцията бе открита с приветствено слово на генералния секретар на Съвета на Европа Торбьорн Ягланд и видео-послание на Вивиан Рединг - заместник-председател на Европейската Комисия.

В своето изказване г-н Торбьорн Ягланд подчерта, че бързината, с която се развиват днешните информационни технологии, прави все по-актуален въпроса за неприкосновеността на личните данни. Генералният секретар на Съвета на Европа изтъкна необходимостта от създаването на надеждна международна рамка за защита, която трябва да се ръководи от основните човешки права, да бъде гъвкава, прозрачна и всеобхватна.

Заместник-председателят на Европейската Комисия, г-жа Вивиан Рединг, също изрази позиция в подкрепа на създаването на ефективна защита на данните, която е жизнено необходима за функционирането на демократичните общества и е в основата на основните права и свободи.



Според г-жа Рединг, мерките, които се предприемат в отговор на опасенията, свързани със защитата на личните данни, трябва да са

балансиранни и да отразяват общия стремеж за осигуряване на свободно движение на информационните потоци - основна предпоставка за икономическо развитие. Това е един от основните въпроси, които трябва да намерят решение в разработваната в момента нова правна рамка.

Приветствия бяха поднесени и от името на унгарското Председателство на Съвета на ЕС и турското Председателство на Комитета на министрите на Съвета на Европа.

Конференцията се състоя от два основни панела.

Първият панел с наслов “Нови европейски правила за защита на данните” бе воден от г-н Орел Дордеа с участието на председателя на Консултативния комитет на Конвенция 108 на Съвета на Европа Жан-Филип Валтер, европейския надзорник за защита на данните Питър Хъстингс, председателя на Работната група по чл. 29 Якоб Концам и председателя на Комисията по граждански права, правосъдие и вътрешни работи на Европейския парламент Хуан Фернандо Лопез Ахилар.

Основен модератор на втория панел на Конференцията “От европейски към международни стандарти за защита на данните” бе генералният инспектор за защита на личните данни на Полша Войчех Рафал Вйевировски. Съгласно темата, този панел запозна участниците в Конференцията с международните практики в областта на защитата на личните данни. Бяха представени гледните точки на Департамента по търговия на САЩ, комисаря по неприкосновеността на Канада, Комисията за защита на личните данни на Сенегал, комисаря за достъп до информацията и защитата на личните данни на Мексико, както и гледната точка на правния департамент на Дойче банк по отношение защитата на личните данни.

На Конференцията бяха предоставени информационни материали на Съвета на Европа, включително и сборник с всички текстове на СЕ в областта на защитата на личните данни.

КОНФЕРЕНЦИЯ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ПОД НАСЛОВ “КЗЛД – ЕВРОПЕЙСКИ СТАНДАРТИ В ОБЛАСТТА НА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ. БЪЛГАРИЯ В ШЕНГЕН”.

Комисията за защита на личните данни отбеляза на национално ниво Европейския ден за защита на данните с конференция под наслов “КЗЛД – европейски стандарти в областта на защита на личните данни. България в Шенген”. Събитието бе и част от изпълнението на информационната кампания на КЗЛД за повишаване на информираността на гражданите за техните права в областта на защитата на личните данни. Присъстваха официални гости, представители на Министерство на вътрешните работи, представители от неправителствения сектор, както и журналисти от водещи печатни и електронни медии. Форумът се състоя на 26 и 27 януари 2011 г. в хотел „Дипломат Плаза”, гр. Луковит.

Основните акценти бяха Европейските стандарти в областта на защитата на личните данни и дейностите по защита на личните данни в контекста на присъединяването на Република България към Шенгенското пространство. Лектори бяха членове на Комисията за защита на личните данни и директорите на дирекция „Правна и международна дейност” и „Правни производства и надзор”.

По темата „Европейски стандарти в областта на защитата на личните данни” бе направен преглед и анализ на приложимите стандарти за защита на личните данни и бяха очертани тенденциите и насоките за промяна в правната уредба на европейско ниво. Участниците бяха запознати с основните документи на европейското законодателство в областта на защитата на лични данни. Представена бе информация за правата на физическите лица, задълженията на администраторите на лични данни, упражняването на независим контрол и международните потоци от данни. Очертаха се тенденциите в развитието на европейската правна уредба и предизвикателствата пред нея в областта на защитата на личните данни, както и насоките на предстоящите законодателни промени.

По темата „Дейности в областта на защитата на личните данни във връзка с предстоящото присъединяване на Република България към Шенгенското пространство” бе представена обща информация относно Шенгенското пространство, централните и национални системи на Шенгенската информационна система (ШИС) и функциите на КЗЛД след факта на присъединяване. Направен бе преглед и анализ на инструментите (на европейско и национално ниво) за оценка на напредъка на страната в областта на защитата на лични данни. Разгледани бяха препоръките на оценяващия екип и съответните предприети действия от страна на КЗЛД. Представен беше Националният план за действие по присъединяването на България към Шенген в частта му, касаеща защитата на личните данни. Предоставена бе информация за текущото му изпълнение.

Присъстващите бяха запознати и с годишния отчет на КЗЛД за 2010г. Отчетено бе постигането на приоритетите за 2010 г. - подготовката за прилагане на правото на Шенген, провеждането на пълноценна и ефективна информационно-образователна дейност и повишаването на ефективността на контролната дейност на Комисията. Представена бе статистика и направен анализ на дейностите по регистрация на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, постъпилите жалби, контролната дейност, административно-наказателната дейност, исканията за разрешение за трансфер на лични данни. Специално внимание се обърна на обучението, което извършва КЗЛД, като конкретно бяха споменати извършени обучения на органите на местното самоуправление, дипломатическия институт към Министерството на външните работи, Националния съюз на юристите, ръководители на учебни заведения при Балканския институт по труда и социалната политика, както и лекции пред студенти от Университета по библиотекознание и информационни технологии. Направен бе общ анализ на състоянието на българското законодателство в областта на защита на личните данни.

На участниците в конференцията бяха предоставени информационните брошури на КЗЛД под наслов „Личните данни в Шенген.Вашите права”, както и дискове, съдържащи основните документи от българската и международната правна рамка в сферата на защитата на личните данни, докладите на КЗЛД пред Народното събрание, бюлетините на комисията и най-често задаваните въпроси и техните отговори.

На проведената дискусия бяха зададени въпроси, целящи както получаване на информация, така и сигнализиращи за проблеми. Много въпроси се отнасяха до бъдещите намерения на комисията за решаването на настоящите и постоянно възникващите задачи по работата с лични данни и изискванията за тяхната защита.

УЧАСТИЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В КРЪГЛА МАСА ПО ПРОБЛЕМИТЕ НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩИТЕЛНИ УСЛУГИ

На 9 февруари 2011 г. Председателят на Комисията за защита на личните данни, Венета Шопова и членовете Валентин Енев и Веселин Целков взеха участие в кръгла маса по проблемите на потребителите на електронни съобщителни услуги в отношенията им с мобилните оператори. Събитието бе организирано от Комисията за регулиране на съобщенията във връзка с многобройните жалби на потребители. Присъстваха представители на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията; Комисията по транспорт, информационни технологии и съобщения към Народното събрание; Комисията по културата, гражданското общество и медиите към Народното събрание; Комисията за защита на потребителите; Комисията за защита на личните данни; мобилните оператори и Сдружението за електронни комуникации. Целта на срещата бе обсъждането на отношенията между мобилните оператори и техните потребители и намирането на начини за решаването на съществуващите проблеми.

Основните акценти на дискусиата бяха проблеми, свързани с преносимостта на номерата, автоматичното подновяване на договорите с операторите, закъсненията при издаването на фактури, неуведомяването на абонатите за достигане на кредитния им лимит, получаването на нежелани SMS, подобряването на работата на администраторите на лични данни и др.

Направени бяха предложения за законодателни промени, касаещи автоматичното продължаване на срока на договорите и предоставянето на детайлизирани сметки. Решено бе да се създаде Работна група от представители на Комисията за регулиране на съобщенията, Комисията за защита на потребителите, мобилните оператори и Сдружението за електронни комуникации. Задачата на работната група е да уточни начина, условията и сроковете за премахването на клаузите за автоматичното продължаване на срока на договорите с абонатите.

Към момента прехвърлените мобилни номера от един оператор към друг при запазване на номера са около 140 000, а прехвърлените фиксирани телефонни номера - около 60 000. Комисията за регулиране на съобщенията е съставила повече от 200 акта за установени нарушения и около 170 наказателните постановления. Бум на оплакванията срещу мобилните оператори е имало преди Нова година, когато само за ноември и декември 2010 г. в Комисията за защита на потребителите са постъпили над 812 жалби от потребители за преносимостта на номерата при мобилните оператори.

На 15 март 2011 г. започва работа приемна за граждани, в която представители на мобилните оператори, Комисията за защита на личните данни, Комисията за регулиране на съобщенията и Комисията за защита на потребителите ще консултират потребителите по конкретни проблеми в отношенията им с операторите. Първата приемна за граждани ще бъде открита в София, а по-късно приемни ще бъдат открити в Пловдив, Варна, Бургас, Враца и останалите големи градове, в които Комисията за регулиране на съобщенията има свои представителства.

СЪВМЕСТНА СРЕЩА НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ОБЩИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ ПО ЕВРОПОЛ, ЕВРОДЖЪСТ, ШЕНГЕН И МИТНИЦИ



На 31 януари и 1 февруари 2011 г. в гр. Любляна, Словения, се проведе съвместна среща на членовете на Общите Надзорни органи по Европол, Евроджъст, Шенген и митници. Членове на тези надзорни органи са представители от националните органи по защита на данните от всички държави-членки на ЕС. Представители на Комисията за защита на лични данни бяха Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков (членове на КЗЛД), и Десислава Борисова, ст. Юрисконсулт от дирекция “Правни производства и надзор”.

На закрито заседание на Общия Надзорен орган по Европол се обсъди доклад за резултатите от инспекцията в Европол във връзка с изпълнението на програмата за проследяване финансирането на тероризма (TFTR - Terrorist Financial Tracking Program). На съвместно заседание на Общите Надзорни Органи по Шенген, Европол, Евроджъст и митници се проведе дискусия за бъдещето на Общите надзорни органи след приемането на Договора от Лисабон.

Осъдени бяха следните въпроси:

1. Рамка за бъдещето:

- функция на общите надзорни органи;
- решения;
- правила за работа;
- място на националните надзорни органи.

2. Основни направления за бъдещето:

- ефективност;
- ролята на Европейския надзорен орган по защита на данните;
- координация на усилията между общите надзорни органи;
- разпределение на дейностите между общите надзорни органи;
- подобряване на отношението „време-ефективност”.

3. Два варианта на модел на бъдещето на надзорните органи:

- координационен модел – състои се в обединяването на органите в един надзорен орган;
- запазване на настоящата структура на надзорните органи.

4. Ролята на Европейския надзорен орган по защита на данните:

- единно наблюдение на всички структури и дейности, координирано от Европейския надзорен орган по защита на данните;
- съществуват дейности в правомощията на Общите надзорни органи, които са извън правомощията и областта на действия на Европейския надзорен орган по защита на данните.

5. Основни принципи в работата на Общите надзорните органи::

- отделните страни имат равни права;
- информацията е на всички;
- важна е връзката на националната част на системите с централната част.

На заседанието не бе избран нито един от двата обсъдени модела. Достигна се до извода, че е необходима допълнителна информация. Във връзка с бъдещото развитие на надзорните органи и тяхната работа е необходимо политическо решение.

Обсъди се и бъдещето на правната рамка по защита на данните след приемането на Договора от Лисабон и фактическото премахване на „структурата на стълбовете” в ЕС и въвеждането на ново и всеобхватно правно основание за защита на личните данни във всички политики на Европейския съюз. С укрепването на правото на защита на личните данни в Хартата на основните права на ЕС, както и с приемането на Стокхолмската програма и Стокхолмския план за действие, Европейската комисия за пореден път заявява желанието си за укрепване позицията на ЕС относно защитата на личните данни на физическите лица.

На проведеното на 1 февруари заседание на Работната група по полиция и правосъдие се обсъди бъдещето на групата. Анализирани бяха следните два варианта:

1. Работната група да остане самостоятелна.
2. Работната група по полиция и правосъдие да стане подгрупа на Работна група по чл. 29.

Преобладаващите изказвания бяха в подкрепа на първия вариант с аргумента, че така авторитета и тежестта на групата ще бъдат по-високи. Коментираха се насоки за усъвършенстване и повишаване на ефективността на работата на Работната група по полиция и правосъдие.

В рамките на посещението на членовете на КЗЛД в Словения, на 1 февруари се състоя среща с извънредния и пълномощен посланик на Република България в Република Словения Н.Пр. г-н Филип Боков. На срещата бяха дискутирани външнополитически въпроси и проблеми, свързани със защитата на личните данни. Комисарите запознаха посланик Боков с основните приоритети, които Комисията си е поставила и трябва да изпълни през 2011 година. Подчерта се доброто сътрудничество между Комисията и Министерството на външните работи по въпросите за Шенген и предстоящото ни присъединяване към Шенгенското пространство.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ.29

В периода от 9 до 12 февруари 2011 г. в Брюксел се проведе заседание на Работната група по чл.29 от Директива 95/46. Представител на Комисията за защита на личните данни бе Мария Матева – член на Комисията.

Директорът на Бюрото за жалби на потребители при Федералната търговска комисия на САЩ представи доклад за прилагането на правото на неприкосновеност на личния живот на потребителите. Федералната търговска комисия наблюдава фирмите, които са регистрирани по Сейф Харбър. Основните изводи, направени в доклада са:

- Необходимо е да има базова защита на неприкосновеността;
- Потребителите трябва да се чувстват сигурни;
- Защитата на личните данни трябва да е заложена още при проектирането на всяка система;
- В момента на взимането на решението си дали желаят или не дадена услуга потребителите трябва да имат избор;
- Механизмите за защита на данните трябва да са по-централизирани – изборът трябва да е представен в една стъпка. Майкрософт е в процес на изготвяне на такова решение, а така същото и браузърите като Гугъл, Мозила и т.н.;
- Уведомленията за защита на данните на услугите трябва да са кратки и ясни;
- Важен е и принципът за отчетност;
- Потребителите трябва да имат достъп до собствените си данни, особено в случаите, когато фирма използва лични данни, за да отказва определени услуги на потребителите;
- Необходими са яснота и прозрачност в условията за защита на данните.

Разгледа се въпросът как потребителите могат да реализират правата си в случаите, в които техните данни са събрани чрез проследяващ механизъм. Ако се изгради механизъм срещу това проследяване в Интернет, той ще бъде много полезен за всички. Според Федералната комисия потребителите трябва да са информирани – от браузъра, от устройството, което ползват или от рекламна кампания, за това, че някои устройства и сайтове имат такива проследяваща функция. Опасенията на потребителите са, че данните, които дават някъде не се използват само за предназначението, за което са събрани. Проследяващите функции трябва да са ясно обявени и потребителят трябва да има възможност да вземе решение на момента дали желае това или не.

Повдигнат бе въпросът за защитата на неприкосновеността в Google Street View и Facebook. По отношение на Гугъл Федералната комисия е прекратила разследването, което е било много сериозно. Според американското законодателство данните, събирани от Гугъл, са незаконно обработвани само ако са събрани незаконно или ако се използвани не в интерес на потребителите.

За това случаят е приключен, защото нито едно от двете условия не е намерено при обработването на данните от Гугъл. Това не ограничава другите страни да разследват Гугъл съобразно тяхното законодателство. По отношение на Фейсбук, разследването продължава и в момента, поради което законът забранява да бъде коментирано сега.

Представена бе информация от Съвета на Европа за Конвенция 108 от 28 януари 1981 г. за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни във връзка с необходимостта от нейното актуализиране. Няма да се изменят основните принципи, а по-скоро ще се изготви и влезе в действие допълнителен протокол. Съветът ще се придържа към основните принципи в Конвенцията и няма да навлиза в детайлизиране на технологични въпроси. Комисията е наблюдател на работата на Съвета в тази област и те си взаимодействат постоянно. Конвенция 108 е единственият правен инструмент, който е задължителен не само за страните от ЕС. Предложи се работната група „Бъдеще на защита на данните“ да изготви официално мнение по отношение на промените в Конвенцията.

Дискутира се въпросът за необходимостта от създаване на работна подгрупа „Полиция и правосъдие“ към Работна група по чл.29.

Новата директорка на Главна дирекция „Правосъдие“ на Европейската комисия заяви, че до началото на лятото трябва да е готово общото мнение по новата правна рамка за защита на личните данни.

Европейската комисия представи информация за достъпа на трети страни до данните, събирани и съхранявани от Световната антидопингова агенция (WADA).

Комисията предостави информация за сертифицирането на услугите в областта на личните данни. В момента се прави изследване как това се извършва в различните страни.

Подгрупата „Бъдеще на защита на данните“ представи проектостановища по въпросите на нотификацията, по отношение на чувствителната информация и за международното сътрудничество на органите по защита на данните по различни казуси.

По отношение на регистрацията на администраторите на лични данни има доста различия в мненията. Естония регистрира само администраторите, обработващи чувствителни данни. Според Австрия трябва да се включат офицерите по защита на данните в този процес, което ще направи регистрацията ненужна. В Германия няма регистрация на администраторите, които имат служител по защита на данните.

По отношение на чувствителната информация Ирландия счита, че не трябва да се дефинира чувствителната информация, защото тя е различна за всеки човек. Според представителя на Европейската комисия ще бъде полезно да се види какво е приложението на настоящата дефиниция. Според Великобритания не трябва да се търси хармонизация по този въпрос, защото имаме различна култура и минало, поради което за различните страни е различно разбирането за чувствителна информация. Според Италия списъкът на чувствителните данни в настоящата Директива е базиран на данни, които могат да доведат до дискриминация.

По отношение на международното сътрудничество на органите по защита на данните се постигна съгласие, че е необходима по-голяма синхронизация между страните.

Предстои общ преглед за това как работи договора със САЩ за обмен на данни за превенция на тероризма. Информация по този въпрос е дадена и в доклад на Европол.

Европейският надзорен орган по защита на данните и Френския орган по защита на личните данни направиха преглед на националното имплементиране на Директивата за електронна сигурност (ePrivacy Directive). В България е създадена работна група по въвеждането на тази директива в българското законодателство. В тази група участват представители на Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията; Комисията за регулиране на съобщенията и Комисията за защита на личните данни. Дискутира се въпросът дали всеки пробив в сигурността на данните трябва да се докладва на органа по защита на данните. Според Европейската комисия трябва да

се следи как органите по защита на данните се справят с нарушенията. Започнало е обучение в ЕНИСА (ENISA – европейска агенция по мрежова и информационна сигурност), което на практика обучава органите как да се справят с такива нарушения.

Отчете се необходимостта от хармонизирано прилагане на Директивата за електронна сигурност във всички страни. Затова Комисията е разпространила ръководство за прилагането ѝ в Комитета по комуникациите, което е дадено на всеки национален представител.

Други въпроси, които разгледа Технологичната подгрупа бяха:

- оценка на въздействието на RFID технологиите върху личната неприкосновеност;
- въпроси, свързани с поведенческото рекламиране;
- проектостановище по услугите, свързани с геопространствени параметри
- дискусии по прегледа на националните действия, свързани с Google Street View и Google Street View - WiFi

Групата по данни на пасажерите предостави информация по два въпроса:

- Втората генерация договори между ЕС и САЩ, Канада и Австралия е в процес на договаряне.
- Според директивата за данни на пътниците страните ще трябва да имат отдел, който да събира тези данни. Един месец след полета този отдел ще анонимизира данните.

Във връзка с изготвянето на 14-тия годишен доклад на Работна група по чл. 29 бе предоставена информация за нов формат и очакване на предложения.

ЗАСЕДАНИЕ НА ПОДГРУПАТА ПО „КЛЮЧОВИ РАЗПОРЕДБИ” КЪМ РАБОТНАТА ГРУПА ПО ЧЛ.29

На 18 януари 2011 г. в Брюксел се проведе заседание на подгрупата по „Ключови разпоредби” към Работната група по защита на данните, създадена въз основа на чл.29 от Директива 95/46 на Европейския парламент и на Съвета за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни. На заседанието присъстваха представители от Европейската комисия, от компетентните органи по защита на данните на повечето европейски страни и др. Председателстващ бе Питър Хъстингс, европейски надзорен орган по защита на данните. Представител на Комисията за защита на лични данни бе Десислава Борисова, ст. юрисконсулт от дирекция “Правни производства и надзор”.

На 4 ноември 2011 г. Европейската комисия публикува Съобщение до Европейския парламент, Съвета, Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите **„Всеобхватен подход за защита на личните данни в Европейския съюз”**. Целта на Съобщението е да представи подхода на Комисията за модернизиране на правната система на ЕС за защита на личните данни във всички области на дейност на Съюза. В съответното съобщение Европейската комисия изразява желанието си да проучи възможностите за разясняване и засилване на правилата относно съгласието.

По отношение на съгласието на физическото лице за обработване на неговите данни, настоящите правила съгласно нормативната уредба предвиждат, че съгласието на физическото лице за обработването на неговите лични данни трябва да бъде „свободно изразено, конкретно и информирано указание за волята“, с което лицето изразява своето съгласие за обработка на данните. Понастоящем обаче тези условия се тълкуват по различен начин в държавите-членки, като варират

от общо изискване за писмено съгласие до приемане на мълчаливо съгласие. Освен това в интернет средата, поради непрозрачността на политиките за защита на личните данни, често е трудно хората да бъдат запознати със своите права и да дадат информирано съгласие. Това се усложнява още повече от факта, че в някои случаи дори не е ясно какво представлява свободно изразено, конкретно и информирано съгласие за обработка на лични данни, както е случаят при поведенческите реклами, където настройките на интернет браузъра се считат само от някои за израз на съгласието на потребителя. Следователно е необходимо поясняване на условията за получаване на съгласие от субекта на данните, така че винаги да се гарантира информирано съгласие и да се осигури, че лицето напълно осъзнава, че дава своето съгласие и напълно разбира за каква обработка на данни го дава, в съответствие с член 8 от Хартата на основните права на ЕС.

На 14 януари Европейският надзорен орган по защита на данните излезе със **Становище относно Съобщението на Европейската комисия**. В него се подчертава необходимостта от изясняване на границите на предоставяне на съгласие на физическото лице за обработване на неговите данни, както и достатъчно гаранции, че самото „съгласие“ ще бъде тълкувано по достатъчно убедителен начин. Някои от начините, които предлага Европейският надзорен орган това да се случи са:

- увеличаване на кръга от ситуации, при които изрично съгласие се изисква, с повишено внимание по отношение на обработването на чувствителни данни;
- приемане на допълнителни правила по отношение на предоставянето на съгласие онлайн;
- приемане на нови правила по отношение на допълнителното обработване на данни.

Обсъдиха се очакванията на участниците в работната подгрупа по отношение на това какво да представлява документът относно съгласието, който ще бъде изготвен, и дали началото на април е реалистичен срок за подготвянето му. Подчерта се, че документът ще бъде най-вече съсредоточен върху тълкуване на разпоредбите на Директива 94/46, като внимание ще бъде обърнато и на някои аспекти от Директива №2002/58/ЕО за обработване на лични данни и защита неприкосновеността в електронния съобщителен сектор. Бъдещият документ трябва да предостави ясна аналитична информация относно съдържанието на „съгласието“. Необходимо е да се дадат примери, от които да става ясно тълкуването на легалната дефиниция, както и да има сравнителен преглед на националните законодателства в частта, в която се различават. Отбеляза се, че трябва да се обърне внимание на различната терминология в законодателствата, както и разликата при превода на някои дефиниции в областта на защита на данните. В бъдещия документ трябва да бъде направено и разграничение по отношение на факта, че в отделните правни системи се допуска различна възраст за достигане на възможност за изразяване на правно-валидна воля, и съответно „съгласието“ на физическото лице да може да доведе до различни правни последици. Проблемът идва от това, че в различни държави пълната дееспособност на лицата настъпва на различна възраст.

Съгласно чл.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) обработването на лични данни е допустимо, само когато е налице едно от посочените условия, като едно от тях е съгласието на физическото лице за обработване на неговите данни. Според законодателствата на други държави-членки обаче, съгласието на физическото лице е задължително условие за обработването на лични данни. По смисъла на ЗЗЛД съгласието на физическото лице не е необходимо, когато става дума за: обработването на лични данни, необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се

отнасят данните.

Директива 95/46 дава определение за „съгласие”, но то в голяма степен дава възможност за тълкуване: „Съгласие на съответното физическо лице“ означава всяко свободно изразено, конкретно и информирано указание за волята на съответното физическо лице, с което то дава израз на своето съгласие за обработка на личните данни, които се отнасят до него.

Проблемните области са няколко. Първо, не става ясно какво представлява „указание” и какво е „информирано”. „Израз” на съгласието, обаче, е възможно да бъде изтълкуван и не единствено като писмено доказателство за предоставеното съгласие, а също така и като извършването на конклюдентни действия, с които физическото лице демонстрира съгласието си.

Чл.7 от Директивата казва, че обработването на лични данни може да се извършва, само ако съответното физическо лице е дало недвусмислено своето съгласие, но също така предвижда случаи, при които това съгласие не е необходимо:

а) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който съответното физическо лице е страна, или за да се предприемат стъпки по искане на съответното физическо лице преди сключването на договора;

б) обработването е необходимо за спазването на правно задължение, чийто субект е администраторът; или

в) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизнено важни интереси на съответното физическо лице; или

г) обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес или при упражняване на официалните правомощия, които са предоставени на администратора или трето лице, на което се разкриват данните; или

д) обработването е необходимо за целите на законните интереси, преследвани от администратора или от трето лице или лица, на които се разкриват данните, с изключение на случаите, когато пред тези интереси имат преимущество интереси, свързани с основните права и свободи на съответното физическо лице, които изискват защита.

Чл.4 от ЗЗЛД пресъздава тази норма от Директивата, като описва случаите при които обработването на лични данни е допустимо.

Чл.8 от Директивата прави важно уточнение по отношение на „съгласието при обработване на лични данни”. Държавите-членки забраняват обработването на лични данни, разкриващи расов или религиозен произход, политически идеи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, като и обработването на данни, свързани със здравословното състояние и половия живот, освен когато съответното физическо лице е дало изричното си съгласие за обработването на такива данни. Директивата дава възможност на държавите-членки да изберат, ако пожелаят, забраната за обработване на чувствителни лични данни „да не може да бъде вдигната чрез съгласието на съответното физическо лице”.

Важно уточнение в случая е, че Директивата предвижда законосъобразно обработването на чувствителни лични данни, когато то е необходимо за целите на профилактичната медицина, поставяне на медицинска диагноза, предоставяне на грижи или лечение, или за управлението на здравни служби, когато данните се обработват от медицинско лице, което, по силата на националното законодателство или на правила, установени от компетентни национални органи, е длъжно да спазва професионална тайна, или от друго лице, което е също обвързано с равностойно задължение за пазене на тайна.

По време на работната среща, беше представена и практиката на КЗЛД по отношение на обработването на данни по смисъла на чл.5 ал.1 от ЗЗЛД, според който всеки администратор, който обработва лични данни от категорията на посочените „чувствителни лични данни”, в това число и

тези, които според Директивата са извън посочената категория – т.нар медицински данни, подлежи на задължителна предварителна проверка от КЗЛД преди вписване в регистъра по чл.10, ал.1, т.2.

На работната среща бяха обсъдени и текстовете на Директивата за обработване на лични данни и защита неприкосновеността в електронния съобщителен сектор. Най-важното при обсъждане на бъдещия работен документи е уточнението, което прави Директива 2002/58 по отношение на „съгласието на физическото лице” – съгласно чл.2, т.6 “съгласие” на потребител или абонат отговаря на съгласието на заинтересованото лице по Директива 95/46/ЕО.

На работната среща беше обсъдено също така и съгласието на физическото лице, предоставено по смисъла на чл.6 и 17 от т Директива 2002/58. Съгласно посочените текстове държавите-членки забраняват слушане, записване, съхранение и други видове подслушване или наблюдение на съобщения и свързаните данни за трафика от страна на лица, различни от потребителите, без съгласието на заинтересованите потребители, освен когато става въпрос за гарантиране на национална сигурност (т.е държавна сигурност), отбрана, обществена безопасност и превенцията, разследването, разкриването и преследването на криминални нарушения.

За целите на Директива 2002/58 съгласието на потребителя или абоната, независимо дали последният е физическо или юридическо лице, трябва да има същото значение, както данните, обект на съгласие, както са определени и допълнително уточнени в Директива 95/46/ЕО. Съгласие може да бъде дадено по всеки подходящ начин, позволяващ свободно да се посочи специфичен и уведомителен знак за желанията на потребителя, включително чрез отбелязване в графа, при посещение на интернет страница. По време на работната среща беше обсъдено дали маркирането на графата, че потребителят е прочел и декларира, че е съгласен с условията за посещаване на сайта е достатъчно условие да приемем, че е налице съгласие, като в много голям брой случаи хората просто не четат разпоредбите на Общите условия.

По отношение на поведенческото рекламиране онлайн се обсъди тълкуването на Работната група по чл. 29 на чл.5, ал.3 от Директива 2002/58, според която съгласието трябва да бъде получено, *преди* „cookies“ да бъде инсталирана и/или *преди* да бъде извлечена информацията, съхранявана в крайното оборудване на ползвателя, което обикновено се нарича предварително съгласие, и информирано съгласие може да бъде получено само ако *на ползвателя е предоставена* предварителна информация за изпращането и за целите, с които се изпраща „cookies“. В този контекст е важно да се има предвид, че за да бъде съгласието валидно независимо от обстоятелствата, при които е дадено, то трябва да бъде свободно изразено, конкретно и информирано указание за волята на субекта на данни. Съгласието трябва да бъде получено, преди да бъдат събрани личните данни, като необходима мярка, с която се гарантира, че субектите на данни напълно осъзнават, че дават съгласието си и за какво дават съгласието си. Освен това трябва да има възможност съгласието да бъде отменено.

Обсъдиха се работните документи на Групата по чл.29, които засягат „съгласието на физическото лице за обработване на данните“. Това са следните документи:

- Мнение на Работната група по чл.29 относно обработването на данни от работодателите в контекста на изпълнение на нормативните им задължения;
- Работен документ относно тълкуване на чл.26, ал.1 от Директива 95/46 (относно съгласие на физическото лице при осъществяване на трансфер на лични данни);
- Становище относно поведенческите реклами онлайн.

Взе се решение Европейският надзорен орган да подготви работен документ, който да се обсъди на следващо заседание на подгрупата в края на месец февруари. Дотогава участниците могат да изпращат практически примери, коментари и забележки.

ЕКСПЕРТНА РАБОТНА СРЕЩА ОТНОСНО ПРОЦЕСА ПО ТРАНСПОНИРАНЕ НА РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2008/977/ПВР

По инициатива на Европейската комисия на 1 и 2 февруари 2011 г. в Брюксел се състоя експертна работна среща относно процеса по транспониране на **Рамково решение 2008/977/ПВР**. Представител на България бе Десислава Тошкова, директор на дирекция „Правна и международна дейност” на Комисията за защита на личните данни.

Общата цел на срещата бе обмяна на мнения по защитата на личните данни, обработвани в областта на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. Конкретна цел бе изясняване на хода на процеса по транспониране на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси в законодателствата на отделните държави членки. Целта на Европейската комисия бе по време на дискусиата да бъдат разгледани всички въпроси, съпътстващи прилагането на Рамковото решение, което се вписва в светлината на инициативата на Комисията за извършване на цялостен преглед на законодателството на ЕС в областта на защитата на личните данни. В тази връзка бяха разгледани две основни групи въпроси:

1. Основни проблеми, срещани в процеса по прилагане на Рамковото решение;
2. Преглед на правилата за защита на личните данни в областта на полиция и правосъдие.

Европейската комисия направи коментар по изпълнението на задължението на държавите-членки в срок до края на януари 2011 г. да попълнят и изпратят отговори на въпросника за транспониране на Рамковото решение. България бе спомената сред първите спазили срока за изпращане на исканата информация. Наред с нея отговори в указания от Комисията срок са предоставили Словения, Гърция, Обединеното кралство, Швейцария, Латвия, Дания и Норвегия.

Председателството постави изискване всяка държава да докладва за процеса си по транспониране и хода на изпълнение на рамковото решение към настоящия момент. Представителят на България, Десислава Тошкова акцентира върху следните два основни проблема в хода на транспонирането на рамковото решение:

- „За“ и „против“ стартирането на процеса по транспониране на Рамковото решение предвид очакваните законодателни промени в правната рамка по защита на личните данни в ЕС и намеренията на ЕК да включи в приложното поле на бъдещия правен инструмент въпросите, свързани със защитата на данните в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси;

- Споровете и дискусиите относно правния инструмент за транспониране на Рамковото решение - в какъв акт и на какво ниво следва да бъде направено това - дали в общия закон за защита на данните или в съответния специален закон.

- Неразбирането от другите министерства и ведомства на необходимостта Комисията за защита на личните данни като надзорен орган по защита на данните да разполага с нормотворческа компетентност по всякакви въпроси в областта на защитата на личните данни.

Повечето държави споделиха, че действащите им национални закони се прилагат спрямо тези два сектора - полиция и правосъдие, и това поставя въпроса дали се налага транспониране на решението въобще.

Към настоящия момент единствено Латвия е приключила процеса по транспониране на решението в указания от него срок. На аналогичен на България стадий в процеса по транспониране на рамковото решение са Германия, Швеция, Португалия, Гърция, Финландия (подготвили са изменения в Закона за съдебната власт), Испания (специален закон за полиция и правосъдие), Франция, Чехия (проектът им на закон е на фаза първо четене в парламента през февруари 2011), Кипър (на фаза обсъждане на бъдещите законови изменения), Ирландия. Все още в процес на анализ

е Италия. Няма да имплементират решението изобщо Полша и Унгария (ще изчакат изцяло новото европейско законодателство). Белгия отбеляза като проблем факта, че Рамковото решение се отнася еднакво до полицейското и съдебното сътрудничество, а по правило базите с данни в двете системи не се нуждаят от абсолютно еднакви правила, както и това, че решението се прилага единствено до трансферирани данни, а не и до национални бази данни. Представителят на Обединеното кралство сподели за практиката на информационния комисар да издава кодекси за поведение, които макар и да не са задължителни, се явяват удачен механизъм за унифициране на практиката на национално ниво.

Европейската комисия постави въпроса за това кои са компетентните национални надзорни органи по защита на данните, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество. Повечето държави обявиха, че надзорният орган по Директива 95/46 е надзорен орган и по отношение обработването на лични данни в полицейския и съдебния сектор.

Европейската комисия поиска конкретна информация за това как е уредено правото на достъп до лични данни на лицата и какви са евентуалните законови ограничения в тази връзка. Всяка от делегациите представи кратка информация относно ограниченията в правото на достъп.

Европейската комисия прояви интерес към евентуална статистика от държавите-членки относно броя на исканията за достъп и на отказите на полицейските и съдебните органи при упражняване на правото на достъп на лицата да техни лични данни.

В заключение беше отчетено от всички участници в срещата, че тя е била изключително полезна и важна за изясняване на хода на транспониране на Рамковото решение.

ПРОЕКТ НА ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА ОТНОСНО ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ДАННИ НА ПЪТНИЦИТЕ

На 8 февруари 2011 г. в КЗЛД постъпи информация относно Предложение на Европейската комисия за Директива на Европейския парламент и Съвета относно използването на резервационни данни на пътниците за предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризъм и на тежки престъпления. Мотивите за изготвяне на предложението на ЕК е зачестяването през последното десетилетие на тежките престъпления като трафик на хора и наркотици в рамките и извън територията на ЕС. Цитирана в предложението на ЕК статистика сочи, че всеки 4 от 5 граждани на ЕС иска да бъдат засилени мерките от страна на ЕС за противодействие на тероризма и организирана престъпност.



Необходимостта от събирането и обмен на лични данни между полицейските органи се е наложила поради нарастващата опасност от терористични актове, както и поради премахването на вътрешните граници съгласно Шенгенската конвенция. Предприеманите досега мерки и използваните системи за събиране и обмен на лични данни са доказали своята ефективност, но събираните данни в наличните електронни системи дават информация единствено за вече заподозрени лица, известни на правоприлагащите органи. Затова Европейската комисия обръща внимание на необходимостта от

засилване на сътрудничеството между органите на реда по отношение събирането и обработването на данните на пътници на международни полети към и от държавите-членки на ЕС, включително и на по-систематичното анализиране на техните данни за целите на опазване на обществения ред. Предлага се следното определение за PNR данни: непотвърдена информация, подадена от пътници, която се събира и съхранява в резервационните системи и системите за контрол при излитане на авиопревозвачите, и се използва изключително за техните търговски цели (бел: PNR данните са различни от API данни – данни, излизаци при автоматичното четене на документи за самоличност.)

Съгласно предложението, органите на реда могат да използват PNR данни при следните случаи:

- за последващи действия (re-active): PNR данните се използват при разследване, както и за разкриване на престъпления, като се изисква въвеждането на съответния период на съхранение на данните от полицейските органи.

- за действия в реално време (real-time): Достъп до PNR данни при кацане и излитане на самолети за предотвратяване на престъпления, за наблюдение и арест на лица преди извършване на престъпление или в следствие на извършено престъпление; PNR данните са необходими за извършване на съпоставяне с предварително зададени критерии за оценка, с цел идентифициране на неизвестни до този момент заподозрени лица или за съпоставяне със съдържанието на базите данни на издирвани лица и предмети.

- за изпреварващи действия (pro-active): Събиране на данни за анализ и създаване на критерии за оценка, които да полужат за предотвратяване, разкриване и разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризъм и тежки престъпления със заложен пропорционално дълъг период на запазване на данните.

Европейската комисия изтъква, че към момента използването на PNR данни не е регламентирано в ЕС и се извършва по несистематичен начин, в зависимост от дадените правомощия на правоприлагащите органи.

В рамките на ЕС, единствено Обединеното Кралство има изградена система за събиране на PNR данни, докато страни като Франция, Дания, Белгия, Швеция и Холандия в момента тестват използването на PNR данни.

Предприетите действия в отделните страни-членки се разминават по отношение на целта на събирането, периода на съхранение, структурата на използваните системи, географските параметри и включените видове транспорт, както и по отношение на защитата на данни и действащите мерки за сигурност. Това налага увеличаването на ролята на ЕС при хармонизиране действията на държавите-членки за извършване на ефективен контрол.

Предложението за директива на ЕК се базира и е продължение на дискусиите по предложението от 2007 г., за Рамково решение на Съвета за използването на PNR данни. При обсъждане на Предложението от 2007 г., общата оценка за необходимостта от прилагане на предложените мерки е била негативна, като критично са се произнесли Европейския парламент, Работната група по чл. 29, Европейския надзорен орган за защита на данните, Агенцията за основни права и Международната асоциация на авиопревозвачите.

При изготвянето на настоящото предложение на Директива, ЕК е изготвила предварителен анализ на следните възможни опции (общо 4):

1. Опция А: запазване на статуквото (status quo), не се предприемат действия по въпроса на европейско равнище;

2. Опция Б: Налице е необходимост от създаване на система за събиране на PNR данни с подопция Б.1: Децентрализирано събиране и обработване на данни от държавите-членки; подопция Б.2: Централизирано събиране и обработване на данни на ниво ЕС;

3. Опция В: Ограничаване на целта на предлаганите мерки с подопция В.1: Достъп с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризма и тежки престъпления; подопция В.2: Достъп с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления свързани с тероризма и тежки престъпления,

както и за други полицейски цели.

4. Опция Г: обхват на видовете транспортни средства с подопция Г.1: само авиопревозвачи; подопция Г.2: авио-, морски и жп превозвачи.

При анализ на опциите ЕК е избрала следния вариант, съчетание от Б.1, В. и Г.: Новото предложение за нормативен акт ще се отнася само до авиопревозвачи при децентрализирано събиране на данни за целите на предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризма и тежки престъпления.

Правното основание ще бъде Договорът за функциониране на ЕС, в частност чл. 82 (1)(в) и 87 (2) (а). Избраният правен инструмент е Директива.

Директивата ще се ръководи от принципите на субсидиарност по отношение на органите на реда, на ЕС и на международно ниво, и пропорционалност – обхватът на предложението се ограничава до елементите, изискващи хармонизиран подход от страна на ЕС при определянето на случаите, когато могат да се ползват PNR данни, както и какви PNR данни могат да се събират и за каква цел.

Предложението на ЕК цели хармонизиране на разпоредбите на държавите-членки по отношение на задълженията на превозвачите, опериращи полети от трети страни до територията на която и да е държава-членка, да подават PNR данни до компетентните органи за целите на предотвратяване, разкриване и разследване на тежки престъпления.

Комисията за защита на личните данни е изразила следната принципна позиция по проекта на Директива.

1. Като се има предвид, че обработването на данни за нуждите на националната сигурност по принцип ограничава контролните правомощия на надзорните органи, е абсолютно наложително в директивата да се разпишат правомощията на националните надзорни органи по защита на данните по отношение на събирането на PNR данни и пропорционалното им използване от правоприлагащите органи.

2. Необходимо е ясно и подробно разписване на взаимодействието и съвместимостта между бъдещата PNR система със API данните, Визовата информационна система и Шенгенската информационна система.

3. PNR системата на национално ниво ще съдържа информация за пътниците не само по международни дестинации, но и от вътрешните за страната полети. В Директивата следва да залегнат ясни принципи и правила за обработването на данните, а не просто препратка към Рамково решение 2008/977/ПВР. Аргументи в тази насока са обстоятелството, че Рамковото решение не се прилага за обработването на лични данни на национално ниво и очакваните изменения на правната рамка на европейско ниво, които ще включат и въпросите, свързани с полицейско и съдебно сътрудничество, както и това, че процеса по транспониране на Рамковото Решение в страните - членки на Европейския съюз не приключил.

4. Проектът на Директива въвежда задължения само за авиопревозвачите, но PNR данни се събират и обработват и от други лица (например: туроператорски агенции, сайтове за закупуване на билети). В тази връзка считаме за целесъобразно разписването и на задължения за въвеждане на данни в PNR системата и на тези лица.

5. Няма ясно разписано право на информираност на лицата при обработването на техни PNR данни и липсва правна уредба на задължението за заличаване на данни, след отпадане на необходимостта от обработването им.

6. Липсва изобщо уредба на защитата на правата на малолетните и непълнолетните лица, които ще бъдат част от PNR системата, когато ползват услугите на авиопревозвач.

7. Задължително е при разписването на определението за PNR данни да бъдат изчерпателно посочени конкретните категории данни, които попадат в него и по отношение на които се прилага Директивата.

Конкретни коментари и предложения по текстовете на проекта на Директива, Комисията ще направи в хода на нейното обсъждане.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА ПРОВЕРКИТЕ ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ - ФЕВРУАРИ 2011 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) през месеците януари и февруари са извършени общо 202 проверки.



Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл.17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За отчетния период извършените предварителните проверки са 175 бр.

На основание изготвените от тези проверки констативни актове в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД са вписани 163 администратори, а за 12 процедурата е прекратена на различни основания.

Изпълнението на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за 2011 г.” започна с проверките през м. януари на Национален статистически институт (НСИ), Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет и Национален институт по криминалистика и криминология към МВР. Последните две проверки са свързани с изготвяне на доклад до Европейската комисия по отношение националната част на системата Евродак. Проверката в НСИ има отношение към Преброяване на населението и жилищния фонд в Р България 2011. Констатира се, че при осъществяване на дейността си, в качеството на администратор на лични данни НСИ е спазил разпоредбите на ЗЗЛД. През м. февруари започнаха проверките на Национално бюро Сирене и Национално звено Европол към Министерство на вътрешните работи свързани с предстоящото присъединяване на Р България към Шенгенското пространство.

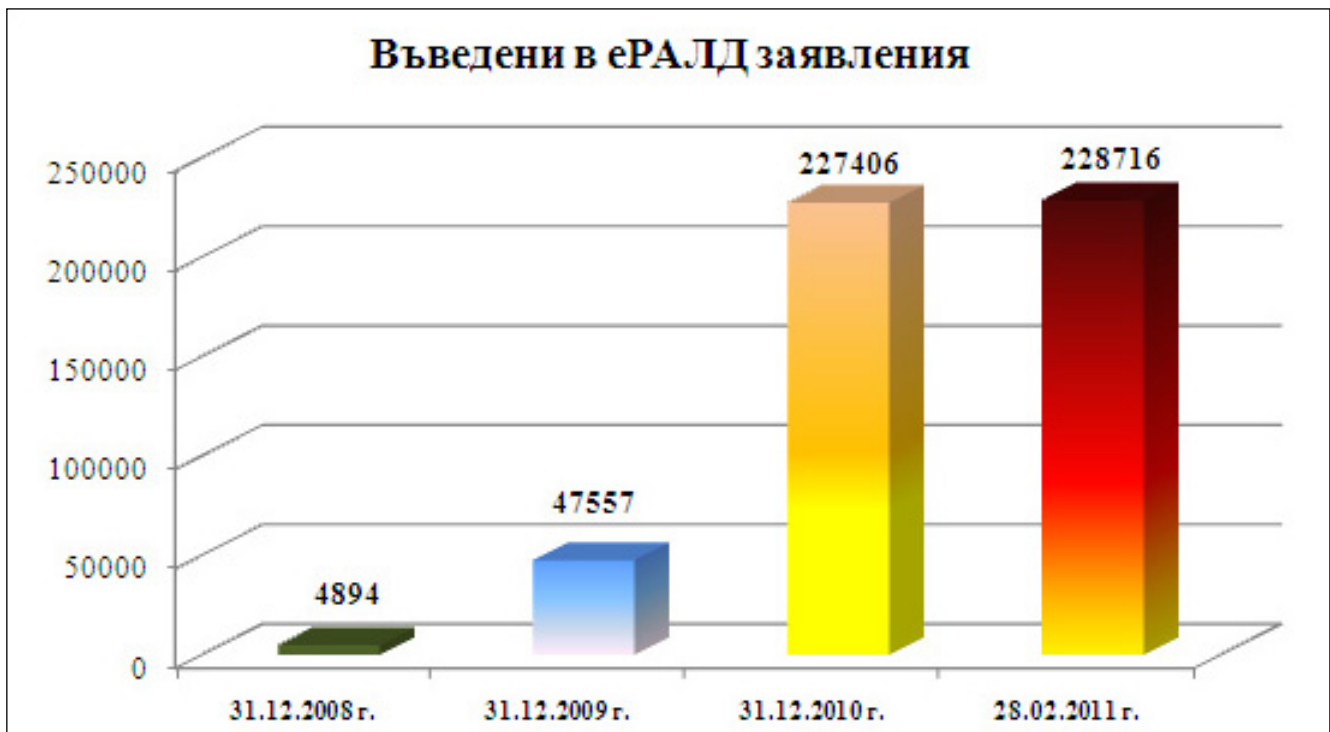
През м. март предстои извършване на проверки на Национален визов център към Министерство на външните работи, както и проверки на администратори на лични данни, предоставящи услуги в планински курорти на български и чуждестранни граждани.

През януари и февруари 2011 г. са съставени 13 акта за установяване на административни нарушения. През отчетния период няма издадени наказателни постановления. Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД са неспазване разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД (не е подадено заявление за регистрация преди започване обработването на лични данни) и чл. 23, ал. 4 (не са определени с инструкция техническите и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване).

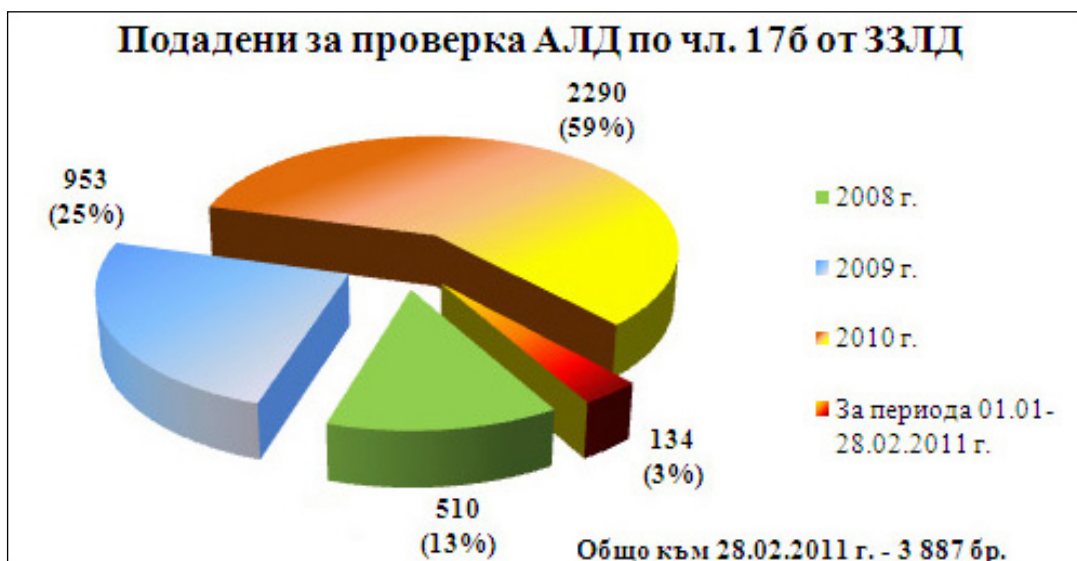
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

СТАТИСТИКА НА ИНФОРМАЦИЯТА ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ”

През месеците януари и февруари 2011 г. отдел „Регистър и архив“ е извършвал своите обичайни дейности по поддръжката и обработката на информацията в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри. Към момента в автоматизираната информационна система (от началото на нейното функциониране) са въведени 228 716 заявления на администратори на лични данни. На графиката е илюстриран техният брой към съответната дата:

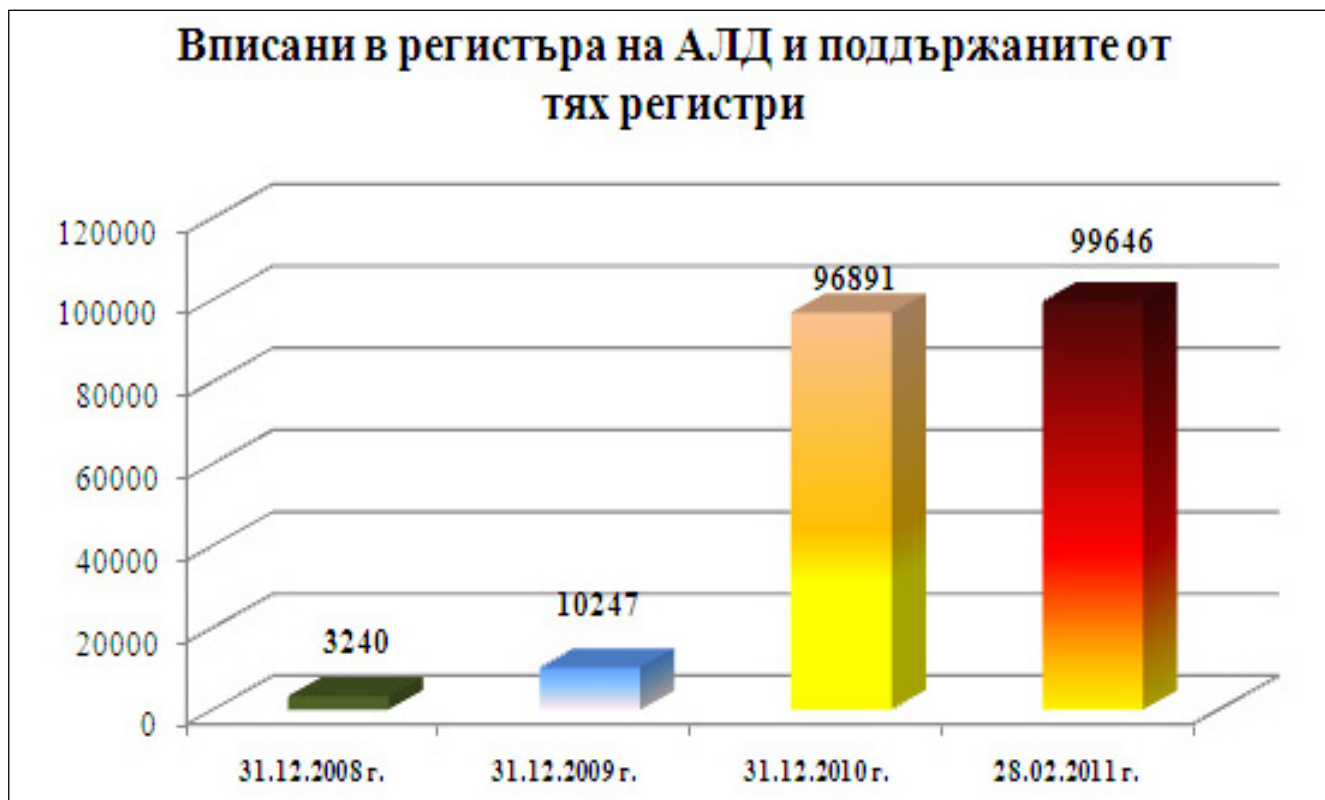


През месеците януари и февруари 2011 г. в информационните масиви на КЗЛД са въведени 1310 заявления за регистрация на администратори на лични данни. След обработка на заявлението за регистрация, в зависимост от това дали обработва данни по смисъла на чл.5 от ЗЗЛД, администраторът се предлага на комисията за вписване в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД или за проверка по чл. 17б. Сравнението на броя необходими проверки по чл.17б само за периода 01.01.2011 - 28.02.2011 г. с предходните години е илюстрирано на графиката:



РЕГИСТРАЦИЯ НА АД

Тези администратори, които са включени в списъка на предложените за вписване, се предлагат на заседание на комисията и след решение им се издава на уникален идентификационен номер. Веднага след вземане на решението администраторът бива вписан в „Регистъра на АД и на водените от тях регистри с лични данни“. Към настоящия момент в регистъра са вписани над 99646 АД, като само за последните два месеца техният брой е 2755. На графиката е илюстриран техният брой към съответната дата:



Освободените от регистрация с решение на комисията администратори на лични данни към момента са 9695, като само за последните два месеца техният брой е 1390. На графиката е илюстрирано съотношението на освободените от регистрация АД за периода 01.01 – 28.02.2011 г. спрямо целият период до 31.12.2010 г.:



Регистърът на вписаните администратори на лични данни и Списъкът на освободените от регистрация с решение на КЗЛД са публични и са достъпни от интернет страницата на комисията.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ 9576/2010 г.

София, 04.02.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 15.12.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 9576/ 26.08.2010г., подадена от П.К. срещу НАП и Териториална дирекция П.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 10.11.2010г.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу юридическо лице- НАП, която е администратор на лични данни по смисъла на закона.

Жалбоподателката сезира Комисията с твърдения, че като действащ адвокат е регистрирана по Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/, във връзка с което ѝ е бил даден нов БУЛСТАТ, съвпадащ с единият ѝ граждански номер. Жалбоподателката, упражнява свободна професия – адвокат и в изпълнение на служебните ѝ задължения на 15.05.2000г. е била регистрирана по БУЛСТАТ с номер *****. През месец юли 2010г. е подала заявление за регистрация по ЗДДС. Новият идентификационен номер, възпроизвежда единият ѝ граждански номер, който представлява лични данни, по смисъла на ЗЗЛД. Жалбоподателката сочи, че при издаване на всяка фактура, пълномощно е задължена да вписва за идентификационен номер по данък добавена стойност и по този начин единият и граждански номер става достояние на неограничен кръг от лица, което е предпоставка за злоупотреба със свързаните с нея лични данни.

В жалбата се сочи, че упражняването на адвокатската професия не следва да накърнява правото ѝ на личен живот. Изразява се мнение, че регистрацията по ЗДДС и използването на единият граждански номер в идентификационния номер по закона, изцяло противоречи изцяло на разпоредбата на чл.1, ал.2 от ЗЗЛД. Излагат се доводи, че съгласно §2, ал.2 от ПЗР на ЗРБ лицата вписани до влизане в сила на ЗДДС в Единият регистър за идентифицирани на стопанските субекти, които осъществяват дейност на територията на Република България, се смятат вписани в регистъра по този закон и запазват идентификационния си код. Цитираната разпоредба потвърждава, твърдението на жалбоподателката, че издаването на нов идентификационен номер, съвпадащ с единият ѝ граждански номер е неправилно, при наличието на валиден БУЛСТАТ към датата на регистрацията по ЗДДС.

П.К. иска Комисията да постанови решение, с което да уважи жалбата ѝ срещу НАП и да издаде задължително предписание на ответната страна да отмени регистрацията по Закона за добавената стойност /ЗДДС/ чрез записване на единият ѝ граждански номер за идентификационен и да извърши регистрацията ѝ с идентификатор по БУЛСТАТ.

Към жалбата като доказателство е приложено копие от карта за идентификация БУЛСТАТ,

удостоверение за регистрация по ДДС и съдебна практика.

В условията на служебното начало, на основание чл.36, ал.2 от АПК е изискано от НАП и Териториална дирекция на НАП гр. П., изразяване на становище по жалбата. На 26.10.2010г. е постъпило писмено становище от НАП. В него се изразява мнение че, съгласно разпоредбата на §1, ал.1, т.1 от ДР на Правилника за прилагане на закона за данък върху добавената стойност, „идентификационен номер” за целите на правилника е: единият граждански номер или личния номер на физическите лица, които не са вписани в търговския регистър, съответно в регистър БУЛСТАТ. Кодът по БУЛСТАТ на физическите лица, упражняващи свободни професии е 10-значен и съвпада с единият граждански номер, съответно с личния номер на чужденците. Изключение от това правило е допуснато само за определен кръг от физически лица, които са вписани в регистър БУЛСТАТ с идентификационен код, несъвпадащ с ЕГН-то им и получен преди действието на Закона за статистиката /§2 от ПЗР на Закона за регистър БУЛСТАТ/. Твърди се, че това изключение, обаче е въведено единствено за регистрацията по „този закон”, но не и по отношение на извършването на регистрация по други закони, в това число ЗДДС. Изключението, което е направил законодателят, с допускането в регистър БУЛСТАТ по силата на закона да бъдат вписани определена група лица с код, различен от единните им граждански номера, не е направено с оглед съответствие с изискванията на ЗЗЛД. Целта е процесуална икономия – лицата намиращи се в „заварено положение” при смяната на регистрационния режим – от Закона за статистиката, към Закона за регистър БУЛСТАТ, да не бъдат задължени да предприемат повторни действия за регистрация, за едни и същи цели. Изразява се мнение, че ако нормативно установения регистрационен режим по Закона за регистър БУЛСТАТ, представлява нарушение на ЗЗЛД и води до неправомерно обработване на свързаните с физическите лица лични данни, то законодателят не би допуснал да бъде възприет посочения в чл.6, ал.3 от закона, начин за определяне на идентификационния код по БУЛСТАТ. Вписването на лицата, упражняващи свободни професии в специален регистър, определен за целите на ДДС, представлява особено регистрационно производство, което се извършва от органите на НАП. Физическото лице, което подлежи на регистрация по реда на ЗДДС, трябва да притежава само един идентификационен номер, за целите на закона, независимо от броя на наличните вписвания по реда на закона за регистъра БУЛСТАТ.

На 27.10.2010г. е депозирано в КЗЛД и писмено становище от Териториална дирекция на НАП гр. П., в което се изразява мнение, че жалбата от адв. П.К. е неоснователна и недопустима и същата следва да бъде оставена без уважение. Мотивите за това становище са следните:

Липсва нарушение на материалния закон от страна на ТД на НАП гр. П. при регистрацията на жалбоподателката в регистър БУЛСТАТ. В жалбата не е посочено конкретно нарушаване на правата ѝ по ЗЗЛД. Излагат се доводи, че съгласно разпоредбата на чл.1, ал.6 от ЗЗЛД, обработването на единият граждански номер и на други идентификационни номера се регламентира със специални закони и е извън приложното поле на ЗЗЛД. С влизане в сила на Закона за данък върху добавената стойност, на основание §4, ал1 от ПЗР на ЗДДС, приходната администрация е задължена да издаде служебно идентификационен номер по чл.94, ал.2 от ЗДДС и удостоверение за регистрация по чл.104, на регистрираните по отменения закон лица.

За открито заседание, насрочено на 15.12.2010г. за разглеждане на жалбата по същество, страните в административното производство са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателката се явява лично, ответната и заинтересованата страна не се явяват и не се представляват.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица

са регламентирани в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна поради следните съображения:

В качеството си на физическо лице адвокат П.К. е сезирала КЗЛД срещу действията на НАП, администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД, изразяващи се в регистрирането ѝ по ДДС с идентификационен номер, възпроизвеждащ единния граждански номер със знак отпред "BG". Във връзка с упражняване на свободната професия адвокат личните данни на жалбоподателката стават достояние на всяко трето лице и дава възможност за злоупотреба с личните ѝ данни, които са обект на защита по ЗЗЛД.

П.К. е регистрирана през 2000г. по БУЛСТАТ на основание Закона за статистиката. С влизането в сила на на 11.08.2005 г. на Закона за регистър БУЛСТАТ /ЗРБ/, в чл. 3, ал. 1, т. 9 от него е уредено задължението на лицата, упражняващи свободни професии, каквато е адвокатската професия, да се регистрират в Регистър БУЛСТАТ. Съгласно чл. 6, ал. 3 от цитирания закон, "Кодът по БУЛСТАТ на лицата по чл. 3, ал. 1, т. 9 и 11 е 10-значен и съвпада с ЕГН". В същото време, съгласно § 2, ал. 2 от ПЗР на ЗРБ, "Лицата по чл. 3, вписани до влизането в сила на този закон в Единния регистър за идентифициране на стопанските и други субекти /т.е. Регистър БУЛСТАТ по смисъла на чл. 31, ал. 1 от ЗС/, които осъществяват дейност на територията на РБ съгласно ЗС, се смятат вписани в регистъра по този закон и запазват идентификационния си код. На 01.07.2007 г. влизат в сила ЗДДС и Правилника за прилагането му /ППЗДДС/. Съгласно чл. 94, ал. 3 от ЗДДС, регистрацията на определена категория данъчно-задължени субекти по ДДС е задължителна, а на други - по избор. Видно от чл. 94, ал. 2 от закона, „С вписването в регистъра лицата получават ИН за целите на ДДС, пред който е поставен знакът „BG“. С § 1, ал. 1, б. „в“ от ПЗР на ППЗДДС е обявено, че „За целите на този правилник „ИН“ е ЕГН или личният номер на чужденец - на физическите лица, които не са вписани в търговския регистър, съответно в регистър БУЛСТАТ“. Същевременно, § 3, ал. 4 от този Правилник обявява, че „За физическите лица, различни от едноличен търговец, които при вписването си в регистър БУЛСТАТ са получили ЕИК, различен от ЕГН, ИН по ДДС е ЕГН, пред който е поставен знакът „BG“.

КЗЛД приема, че не може с норма от правилник да бъде дерогирана норма от закон. Твърдението на ответната страна, че с нормата на § 3, ал. 4 от ПЗР на ППЗДДС се уреждат случаите, посочени в § 2 от ПЗР на ЗРБ е необосновано. Констатираното противоречие между разпоредбите на § 2 от ПЗР на ЗРБ и § 1, ал. 1, б. „в“ и § 3, ал. 4 от ППЗДДС е безспорно. Прилагайки обаче принципът на чл. 5, ал. 1 от АПК, всеки административен орган и съд в Република България е длъжен да приложат акта от по-горна степен. Това задължение лежи и върху НАП, без оглед съдържанието на нормите от ППЗДДС.

Приложението на Закона за защита на личните данни се обвързва с обработването на информация, представляваща „лични данни“ по смисъла на легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1. Лични данни са всяка информация отнасящи се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В случай, че се предостави информация, съдържаща лични данни в по-голям обем, от този който е достатъчен, за да бъде еднозначно идентифицирано лицето е необходимо да се установи кръга на лицата които ще обработват тези данни, както и в какво качество, на администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД или като обработващ личните данни – чл.24 ЗЗЛД. И в двата случая обработването на лични данни, следва да се подчинява на принципите, залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД и при наличието на условията на чл.4, ал.1 от същия закон. Основно правило е личните данни, които се обработват да бъдат пропорционални и съотносими на целите, за които се обработват.

В конкретния случай, администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД е Националната агенция за приходите /НАП/. При извършена служебна справка, в регистъра на администраторите на лични данни, който води КЗЛД се установи, че НАП е изпълнила задължението

си по чл.17 от ЗЗЛД, да подаде заявление за регистрация. Обработващ лични данни, по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД е Териториална дирекция на НАП гр. П.

Съгласно чл. 80, ал.1 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, Националната агенция за приходите създава и поддържа регистър и бази данни за задължените лица. На основание чл. 81, ал. 1, т. 3 от същия кодекс регистъра съдържа данни относно единния идентификационен код или единния идентификационен код по БУЛСТАТ, съответно единния граждански номер или личния номер на чужденеца.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от Закона за регистър Булстат, Агенцията по вписванията определя уникален единен идентификационен код (ЕИК), задължителен за лицата, които имат задължение за регистрация в Регистър Булстат, наречен по-нататък „код по БУЛСТАТ“.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 9 от Закона за регистър Булстат, в регистър БУЛСТАТ се вписват лицата, упражняващи свободна професия, към които спадат и адвокатите.

В чл. 6, ал. 3 от Закона за регистър Булстат, кодът по БУЛСТАТ на лицата по чл. 3, ал. 1, т. 9 е 10-значен и съвпада с единния граждански номер (ЕГН), съответно с личния номер на чужденец (ЛНЧ). Видно от приложеното копие на Удостоверение за регистрация, издадено от Националната агенция за приходите от дата 26.07.2010 г. с него се удостоверява, че лицето П.Д.С.-П.К. е регистрирано по Закона за добавената стойност като ѝ е издаден идентификационен номер по ДДС:BG*****.

В изпълнение на разпоредбата на §1, ал.1, т.1, буква „в” от ДР на ППЗДДС ТД на НАП гр. П. е дала десет значен идентификационен номер по ДДС на адв. К., който се сформира от единния ѝ граждански номер, като пред него се поставя абревиатура “BG”.Администраторът на лични данни не се е съобразил с §2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за регистър на Булстат, която разписва, че лицата по чл. 3, вписани до влизането в сила на този закон в Единния регистър за идентифициране на стопанските и други субекти, които осъществяват дейност на територията на Република България съгласно Закона за статистиката, се смятат вписани в регистъра по този закон и запазват идентификационния си код. В чл.3, ал.1, т.9 от цитирания закон са визирани физическите лица, упражняващи свободна професия.

Йерархичността е най-характерната черта на системата на нормативните актове. Йерархията на нормативните актове е динамично и исторически променливо явление. Като цяло тя зависи от вида и значимостта на държавния орган, който постановява съответния нормативен акт и се определя от юридическата сила на нормативния акт, колкото е по-голяма юридическа сила има, толкова по-високо стои в йерархията. Най-високо стои Конституцията на Република в България (КРБ), след конституцията са международните договори, които отговарят на изискванията на чл.5 ал.4 от Конституцията. Веднъж станали част от вътрешното ни право, се нареждат след Конституцията и над законите. Международните договори се прилагат с приоритет пред законите. Най-накрая са подзаконовите нормативни актове, те имат най-малка юридическа сила в сравнение с останалите. При противоречие на различни нормативни актове се прилага този, който стои по-високо в йерархията. Подзаконовите нормативни актове се издават от централните органи на държавната власт, които са упълномощени за това. Подзаконовите нормативни актове се издават въз основа и за прилагане на закона. Целта на подзаконовите нормативни актове е да детайлизират и доразвият нормативната уредба определена от закона. Предвидена е правна възможност всеки правен субект, имащ правен интерес да оспори законосъобразността на който и да подзаконов нормативен акт, без ограничения във времето. По отношение на законите, такава правна възможност не е предвидена, което произтича от положението им в йерархичната система на нормативните актове.

При постановяване на решенията по административни производства, образувани по жалби на физически лица срещу администратори на лични данни, Комисията се съобразява с принципите залегнали в АПК. Основен принцип в административното производство е залегнал в разпоредбата на чл.5, която определя, че в случаите когато постановление, правилник, наредба, инструкция или

друг подзаконов нормативен акт противоречат на нормативен акт от по-висока степен, се прилага по-високият по степен акт.

Разгледана по съществуващото си регистрацията по ДДС представлява административно производство, което започва с подаване на молба от данъчно задълженото лице и приключва с индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.2 от АПК, изразяващ се в регистрацията и даването на идентификатор по ДДС. Комисията за защита на личните данни не е овластена от закона да осъществява контрол по законосъобразността на този вид актове и произнасянето на Комисията, няма да е в този смисъл.

Идеята на законодателя е не да осуети достъпа до информация, съдържаща лични данни, а този достъп да се извършва по начин, че да бъдат гарантирани правата на физическите лица от неправомерно обработване на лични данни. С акта, постановен от ТД на НАП гр. П. косвено се нарушават разпоредбите ЗЗЛД, изразяващо се в неправомерно обработване на лични данни на физическото лице, чрез разпространяване на тези данни да неограничен кръг лица, които не са администратори на лични данни и не са налице предпоставките на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Комисията за защита на личните данни е овластеният орган, който следи за спазване на Закона за защита на личните данни, поради което компетентният орган да се произнесе по жалбата на адвокат П.К., доколкото с този акт се нарушава неприкосновеността на личността и личният ѝ живот.

С оглед изложеното, Комисията счита, че извършената регистрация, която по своята същност представлява обработване на лични данни, според дефиницията на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД е неправомерно, поради което на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 4, ал. 2 във връзка с изискванията на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

I.Уважава жалба с рег.№ № 9576/ 26.08.2010г., подадена от П.К. срещу НАП и Териториална дирекция П.

II.На основание чл.10, ал.1, т.5 от ЗЗЛД издава следното задължително предписание:

В едномесечен срок от получаване на настоящето решение администраторът на лични данни НАП да отмени регистрацията по ЗДДС на адвокат П.Д.С.-П.К. със записване на единният ѝ граждански номер със знак “BG” и да извърши регистрацията с идентификатор по БУЛСТАТ.

Задължава администратора на лични данни да уведоми Комисията за защита на личните данни за изпълнението на задължителното предписание, като изпрати копие на удостоверението за регистрацията по ДДС на жалбоподателката.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева/п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 8694/2010 г.
София, 07.02.2011 г.

Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 15.12.2010г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №8694/18.06.2010 г., подадена от К.Д.Я. и жалба рег.№8695/18.06.2010г., подадена от Р.Е.П. срещу Сдружение с нестопанска цел „Б.Ф.Х.Т.” /БФХТ/.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. В Комисия за защита на личните данни са постъпили жалби рег. №8694/18.06.2010г., подадена от К.Д.Я. и рег.№8695/18.06.2010г., подадена от Р.Е.П. Двете жалби са насочени срещу действия на Сдружение с нестопанска цел „Б.Ф.Х.Т.”, изразяващи се в неправомерно обработване на свързаните с жалбоподателите лични данни. На основание чл.32 от АПК, КЗЛД с решение, взето на редовно заседание, проведено на 29.09.2010г. е обединила двете жалби за разглеждане в едно административно производство. Жалбите са обявени за допустими и като ответна страна в общото административно производство е конституирано Сдружение с нестопанска цел „Б.Ф.Х.Т.”, а като заинтересовани страни са конституирани: Сдружение с нестопанска цел “К.Х.Т.С.2005” и Сдружение с нестопанска цел “С.К.Х.Т.Л.” гр. София.

Жалбоподателите сезират Комисията с твърдения, че на 15.06.2010г., служител на БФХТ е изпратил имейл с прикачени файлове на заповед №78/15.06.2010г. на Председателя на сдружение Б.Ф.Х.Т. и протокол от заседание на УС на БФХТ, в които документи фигурират личните им данни, а именно: три имена и единен граждански номер. Жалбоподателите твърдят, че от федерацията никога не се е свързал с тях преди изпращането на имейлите, за да иска изразяване на съгласието им, личните им данни да бъдат разпространени. К.Д.Я. и Р.Е.П. считат, че с изпращането по електронната поща на двата документа от БФХТ на неограничен кръг от лица някои, от които нямащи нищо общо с федерацията са нарушени правата им по ЗЗЛД.

Във връзка с принципа на служебното начало и в изпълнение на задължението, административния орган служебно да събира доказателства е изискано становище от Б.Ф.Х.Т.

На 12.07.2010г. е постъпило становище от БФХТ, в което е изложено, че федерацията е регистрирана по Закона за юридическите лица с нестопанска цел по ф.д. №1750а/1994г. по описа на СГС. Уточнено е, че членовете на федерацията са клубове по хокей, обединенията или други сдружения, които развиват аматьорски или професионален хокей. Клубовете могат да бъдат регистрирани по ЗЮЛНЦ или ТЗ. Клубовете, които искат да членуват във федерацията се приемат от върховния орган на сдружението – общото събрание и след приемането се вписват в Националния регистър на спортните организации към Министерството на физическото възпитание и спорта. Състезателите, за да могат да участват в първенствата и турнирите, които се организират от федерацията, подлежат на картотекиране в съответния клуб. Картотеката на състезателите са изготвя от клуба, в който членуват и се предоставя след това на БФХТ. На картотекиране подлежат и всички длъжностни лица, организиращи държавните първенства и турнири. Длъжностни лица са: турнирните директори, мениджъри на съдиите, съдии и официалните лица на клубовете – мениджъри на отборите и треньорите. На всички картотекирани лица се изготвят карти. Картите се попълват от клубовете и се заверяват от БФХТ. Картотекирането на лицата е разписано в Наредбата за първенствата и турнирите по хокей, приета с решение на УС от 09.08.2009г. Картите са по утвърден образец и съдържат три имена, единен граждански номер и клубна принадлежност на притежателя им. Целта на картите е състезателите и длъжностните лица да бъдат индивидуализирани и да бъде установена принадлежността им към

съответен клуб. Б.Ф.Х.Т. заявява, че информацията, съдържаща лични данни на състезателите на съответните клубове и длъжностните лица се предоставя от клубовете на федерацията. Всяка състезателна карта носи подписа на председателя на УС на съответния клуб.

Федерацията уточнява, че двата документа, които са били изпратени по електронната поща са предоставени на определен брой лица, с които федерацията има взаимоотношения - членове на федерацията. Администраторът на лични данни заявява, че заповедта е изпратена на имейлите само на клубовете, а не е разпространена в интернет, както се твърди в жалбата.

Към административната преписка са представени доказателства и от А.В. – председател на КХТ „С.2005”, а именно: заповед №90/04.10.2010г. на Председателя на БФХТ и извадка от интернет, която представлява списък с имейл адреси от 08.10.2010г.

На 25.10.2010г. БФХТ е депозирала писменото си становище по жалбите, в качеството ѝ на ответна страна в административното производство и е представила изискваната допълнителна информация. В становището се сочи, че при съпоставка между представените списъци на клубовете, длъжностните и официалните лица на БФХТ и разпечатката на електронната поща на федерацията, от която са видни имейл адресите до които са изпратени протокола и заповедта се установява, че имейла е изпратен само до лица, които са в нормативно регламентирани взаимоотношения с БФХТ. Това им качество ги задължава да изпълняват решенията взети от органите на федерацията. За изпълнение на заповедта от посочените лица е необходимо тя да бъде сведена до знанието им, поради което се е наложило изпращането ѝ. Кореспонденцията между БФХТ и клубовете-членове, официалните и длъжностни лица на БФХТ и КХ се извършва по електронен път, на основание взето решение от Управителния съвет. Решението е обективизирано в Протокол №1 от заседание на УС на БФХТ от 12.01.2008г., точка IV от дневния ред. В цитираното решение е определен и начина за събиране на имейл адресите, а именно: те се предоставят от притежателите им. Лицата са задължени, при настъпване на промяна в електронния адрес, да уведомят за това обстоятелство федерацията. Адресникът се актуализира всяко тримесечие и се публикува ежегодно в официалното издание на БФХТ – Сборник с нормативни документи, регламентиращи управлението, административната и спортно-техническата дейност на съответната състезателна година.

Към становището е представен екземпляр от Сборника на федерацията, протокол от заседание на управителния съвет на БФХТ от 12.06.2010г., заповед №78/15.06.2010г. на Председателя на БФХТ, разпечатка на имейл адресите, до които е разпратена заповедта и протокола, списък на клубовете с посочване на имейл адресите им, списък на официалните и длъжностни лица на БФХТ и КХ собственици на e-mail адреси, протокол №1 от заседание на УС на БФХТ от 12.01.2008г. и удостоверение за актуално състояние по ф.д. №1750а/1994.

Приложението на Закона за защита на личните данни се обвързва с обработването на информация, представляваща „лични данни” по смисъла на легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1, съгласно която тя трябва да е достатъчна, за да може физическото лице да може да бъде идентифицирано. Съдържащата се информация в протокол от заседание на управителния съвет на БФХТ от 12.06.2010г. и заповед №78/15.06.2010г. на Председателя на БФХТ, а именно три имена, единен граждански номер, клубна принадлежност и качество са достатъчни за идентифицирането на жалбоподателите, от което следва, че същата представлява лични данни. Видно от доказателствата, приложени към административната преписка, свързаните с жалбоподателите лични данни, които се съдържат в заповедта и протокола са разпространени чрез изпращането им по електронната поща на лица, които са председатели на клубове по хоккей, съответно членове на федерацията, членове на УС на федерацията и други лица, които са свързани с нея. Липсват доказателства, че данните са разпространени на трети лица, които не са свързани с федерацията.

На следващо място, приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. От събраните към административната преписка доказателства и от изразеното писмено становище на БФХТ се установи, че картотекирането на играчите се извършва от съответния клуб по хоккей на трева, който от

своя страна, съгласно чл.9 от Устава на юридическо лице с нестопанска цел Сдружение „Б.Ф.Х.Т.” е член на федерацията. Картотекирането на играчите е разписано в Наредбата за първенствата и турнирите по хокей на трева, приета с решение на УС от 09.08.2009г. Картотеките на състезателите и длъжностните лица се правят от клубовете и информацията се предоставя на федерацията. Съгласно чл.23, буква Б от Наредбата за първенствата и турнирите по хокей в системата на БФХТ 2008/2009г., документите необходими за участие в държавните първенства и турнири се внасят в офиса на БФХТ в определения с наредбата срок, като клубовете по трева прилагат следните документи:

1. картотечни списъци на състезателите в два екземпляра на всички отбори подписани и подпечатани от Председателя на клуба. В списъците се вписват трите имена и годината на раждане на състезателите, цветовете на екипировката на отбора (основен и резервен) и трите имена на менажерите и треньорите. Един състезател може да фигурира в картотечните списъци на две възрастови групи, в които има право да играе;

2. състезателна карта – 1 бр. (образец на БФХТ) на състезателите фигуриращи в картотечните списъци и отговарящи на изискванията на Наредбата, ПСПХ и ТП. Картата трябва да има заверка от периодичен медицински преглед с дата след 01 август от настоящата година, удостоверяваща и гарантираща здравния статут на състезателя. Снимка – 1 бр.(при първо картотекиране)

3. Менажерска, треньорска и съдийска карта на длъжностните лица на клуба.

Представените документи се приемат от БФХТ като федерацията извършва заверка на документите.

При първо картотекиране на непълнолетни, съответния клуб по хокей е длъжен да представи оригинал и копие (за БФХТ) от акт за раждане и декларация от родителите за съгласие.

На основание изложеното следва да се приеме, че картотечните списъци на играчите на отделните клубове по хокей, които членуват във федерацията, представляват регистър, който се съхранява при нея.

На следващо място, условие за приложимостта на ЗЗЛД и реализиране на контролните правомощия на Комисията в изпълнение на закона, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица.

По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД „обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. От цитираното определение на понятието „обработване на лични данни” е видно, че всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност, представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. В конкретния случай, описан в жалбите личните данни са обработени чрез разпространяването им от Б.Ф.Х.Т.. Обстоятелството на обработване на личните данни не е спорен, тъй като в становището си федерацията не отрича факта, че е разпространила данните на лицата като е уточнила, че данните са изпратени по имейла до „точно определен брой лица, които лица са в определени нормативно регламентирани взаимоотношения с БФХТ – клубове са членове на федерацията, а физическите лица са длъжностни лица, официални лица, членове на управителния съвет, турнирни директори, мениджъри на отбори, членове на комисии към федерацията и т.н. и които боравят с личните данни на жалбоподателите в това им качество.” От приложените към жалбите разпечатки от имейлите на жалбоподателите е видно, че изпращачът на имейла е Б.Ф.Х.Т., а като предмет на съобщението е записано: „протокол на управителния съвет и заповед”.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна- на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработване на техните лични данни. Наличието на тяхното съгласие, съгласно чл. 4, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, е едно от условията за допустимост на обработването на личните им данни от страна на администраторите. В конкретния случай не е налице изрично дадено волеизявление, от което да е видно, че жалбоподателите са се съгласили лични им данни да бъдат оповестени по начина и в обема, в които са били разпространени от БФХТ чрез изпращането им по електронната поща.

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

На 12 юни 2010г. е проведено заседание на управителния съвет на Б.Ф.Х.Т. На заседанието е воден протокол, в който е отразено, че жалбоподателите са присъствали и поради нарушаване на реда в залата се е стигнало до решение за налагане на наказание на провинилите се лица. В протокола от 12.06.2010г. е възпроизведено решението на УС, с което се налага наказание и жалбоподателите са индивидуализирани с трите си имена, единният им граждански номер, качеството и клубната им принадлежност. Този обем от лични данни се съдържа и в заповед №78/15.06.2010г. на Председателя на федерацията. В заповедта е определено, същата да се сведе до знанието на всички клубове – членове на БФХТ, турнирни директори организиращи държавни първенства и турнири, охранителните служби на МФВС и НСА чрез писма по електронната поща или чрез препоръчани писма.

В чл.31 ал.3 от Устава на федерацията е определен начина и кръга на лицата, които имат право на достъп до протоколите от заседанията на управителния съвет.

БФХТ не отрича, че е разпространила личните данни на жалбоподателите чрез изпращането по имейла на документите, в които те се съдържат.

При извършена служебна справка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че и БФХТ е подала на собствено основание заявление за регистрацията ѝ като администратор.

БФХТ обработва личните данни на състезателите на клубовете, които членуват във федерацията за целите за организиране и участие в турнири по хокей на трева, издаване на състезателни карти, застраховки и т.н.

Наложено наказание на жалбоподателите със заповед №78/15.06.2010г. е забрана за влизане в офисите на БФХТ, както и присъствие по време на официални прояви, включително и технически конференции на БФХТ. Целта на издаването на състезателните карти на играчите е да се удостовери принадлежността им към съответен клуб по хокей на трева, който е член на федерацията, а също така играчите да се легитимират при участието си в турнири или други прояви организирани от БФХТ. Личните данни, които се съдържат в състезателната карта са: три имена, единен граждански номер, клубна принадлежност, лицензии на лицата и снимка. Предвид вида на наложеното наказание на жалбоподателите и изпълнението на заповедта на председателя на БФХТ, с която то е наложено, Комисията приема, че не е било необходимо в нея да се изписват единните граждански номера. За индивидуализирането на състезателите, по отношение, на които е наложено наказанието е било необходимо само да се посочат имената им и към кой клуб и в какво качество членуват и посочване на регистрационният номер на състезателната карта. За фактическото изпълнение на заповедта, а именно недопускането им до офисите и конференциите на федерацията е следвало да се приемат от УС на БФХТ правила за пропускателния режим.

Задължението на Управителния съвет БФХТ за уведомяване на членовете на сдружението, за взетите решения не е законово обвързано с изискването, физическите лица, касаещи дадено решение да бъдат еднозначно идентифицирани чрез оповестяването на техните единни граждански номера. Изискването, съгласно приетата от федерацията нормативна уредба, състезателите да предоставят

единият си граждански номер на клуба, в който членуват не означава, че федерацията, в качеството си на администратор на лични данни следва да го разпространява на лица, които не са оправомощени да обработват лични данни. С оповестяването на единните граждански номера на жалбоподателите, Б.Ф.Х.Т. е нарушила един от основните принципи, на които трябва да се основава правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни са регламентирани в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД. Разпоредбата на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД повелява, че при обработването на личните данни трябва да е съотносимо, свързано и не надхвърлящо целите, за които са събрани и се обработват.

Безспорен е фактът, че членовете на федерацията имат право да бъдат информирани за дейността ѝ, което е разписано в чл.11 от Устава на юридическо лице с нестопанска цел, сдружение „Б.Ф.Х.Т.” В тази връзка, федерацията следва да ги информира за предприетите от нея действия и взети решения. С протоколно решение на УС, взето на заседание на 12.01.2008г. е определен начина на информиране на заинтересованите лица, за дейността на федерацията, а именно чрез кореспонденция, която се осъществява по електронната поща. В случая трябва да се търси баланса между неприкосновеността на личността на физическото лице, чиито данни се обработват и правата на членовете на федерацията по отношение на информираността им за дейността ѝ. С индивидуализирането на жалбоподателите чрез по-голям обем от свързани с тях лични данни в протокола на УС на БФХТ и заповедта на Председателя на федерацията, КЗЛД приема, че са надхвърлени целите, за които се обработват данните и са разпространени на лица в нарушение принципа залегнал в чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД, за съотносимостта на данните към целта, за която се обработват.

В чл.17 от Етичният кодекс на БФХТ е разписано, че участниците в дейността на федерацията, който имат достъп до личните данни с оглед естеството на работата им, са длъжни да гарантират неприкосновеността на предоставената им лична информация, съгласно закона. Тази разпоредба е нарушена, защото администраторите на лични данни са задължени да определят едно или повече лица по защитата на личните данни, които да отговорят за координирането и прилагането на техническите и организационни мерки за защитата на данните. Определянето на тези лица става с вътрешни правила на администратора /инструкция или заповед/. Част от лицата, до които данните на жалбоподателите са разпространени не са сред тези, които са „обработващи лични данни”, по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД и естеството им на работа не изисква да имат достъп до тях в този им обем. В случаят администраторът на лични данни не е намерил баланса, с което е нарушил вмененото му в чл.23 от ЗЗЛД, да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни от неправомерно разпространение.

Видно от представените от А.В. доказателства, а именно Заповед №90/04.10.2010г. на Председателя на БФХТ, личните данни на жалбоподателите продължават да се обработват в по-голям обем, отколкото те е необходим за целите за дейността на федерацията, а именно: налагане на наказание на състезателите за извършени от тях нарушения на нормативните актове на БФХТ.

На основание изложеното Комисията приема, че свързаните с жалбоподателите лични данни са допълнително обработени от БФХТ, което е несъотносимо, както за целите на обработването им, така и за изпълнение на заповед №78/2010г.

С настоящето решение Комисия за защита на личните данни, установи по безспорен начин, че Сдружение с нестопанска цел „Б.Ф.Х.Т.”, представлявано от С.П.К., на 15.06.2010г. в гр. София е извършило административно нарушение, изразяващо се в обработване на свързаните с жалбоподателите лични данни в нарушение на принципа на съразмерност. Личните данни на жалбоподателите са неправомерно разпространени на лица, които не са оторизирани от администратора да обработват от негово име и за негова сметка данните. С нарушаване на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД, ответната страна в административното производство е извършила административно нарушение по смисъла на ЗЗЛД, което подлежи на санкциониране.

При определяне размера на налаганото с настоящето решение административно наказание,

Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. От събраните по административната преписка доказателствата, КЗЛД установи, че след сезирането ѝ, администратора на лични данни БФХТ продължава да разпространява неправомерно личните данни на жалбоподателите и други лица, а именно с изпращането по имейла на последваща заповед, срещу която са подадени жалбите, а именно заповед №90/04.10.2010г. на Председателя на БФХТ.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледани по същество жалбите са основателни, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация,

РЕШИ :

1.Уважава жалба с рег. №8694/18.06.2010г. подадена от К.Д.Я. и жалба рег. №8695/18.06.2010г. подадена от Р.Е.П. срещу Сдружение с нестопанска цел „Б.Ф.Х.Т.“.

2. На основание чл.42, ал.9 във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага на Сдружение с нестопанска цел „Б.Ф.Х.Т.“, БУЛСТАТ ***** със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, бул. **** № ***, представлявано от С.П.К., административно наказание– имуществена санкция в размер на 10 500 /десет хиляди и петстотин/ лв. за нарушение на чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева/п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 9610/2010 г.

София, 07.02.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 15.12.2010г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №9610/01.09.2010 г., подадена от Б.Г.Н. срещу Областния управител на Област Р. и Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание проведено на 03.11.2010г. жалбата е обявена за допустима и като ответна страна в административното производство са конституирани Областния управител на Област Р. и Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, а като заинтересована

страна е конституирано Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура”.

Б.Г.Н. сезира Комисията с оплакване, че Областният управител на Област Р. неправомерно е предоставил на Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията свързаните с негови лични данни. В жалбата се сочи, че лични си данни жалбоподателят ги е предоставил под формата на заявление и документи към него до Областния управител за извършване на административна услуга, изразяваща се в издаване на удостоверение за наличието и липсата на акт за държавна собственост на недвижим имот, находящ се в гр. Р.

Жалбата е и срещу Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за това, че министърът неправомерно е предоставил свързаните с жалбоподателя лични данни на Р.-ски районен съд с подаването на искова молба срещу Б.Г.Н., с правно основание чл.109 от ЗС. В исковата молба жалбоподателят е индивидуализиран с трите му имена, единният му граждански номер и адрес.

Жалбоподателят иска от Комисията да установи извършеното административно нарушение, да бъде съставен акт на виновните лица, както и за решението си да уведоми Окръжния прокурор на гр. Р. и Главния прокурор на Република България.

Във връзка със служебното начало и на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становище от Областния управител на Област Р. и от Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

На 11.10.2010г. е депозирано становище от Областния управител на Област Р., с което оспорва жалбата и изразява мнение за неоснователността ѝ по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.4, ал.1, т.6 от ЗЗЛД, законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физическите лица е допустимо, когато обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. Областният управител обработва свързаните с жалбоподателя лични данни на правно основание, а именно подадената от господин Б.Г.Н. молба, за издаване на удостоверение за наличието или липсата на акт за държавна собственост на недвижим имот, находящ се в гр. Р., представляващ сграда и земя. В становището се сочи, че желанието на жалбоподателят, което го е мотивирало да сезира областният управител е да се снабди с документ за собственост по обстоятелствена проверка и давностно владение. Областният управител е установил от представените пред него документи, че на приложената към молбата на господин Б.Г.Н. молба - декларация липсва заверка на отдел „Държавна собственост”, което обстоятелство е в пряка и непосредствена връзка с факта, че въпросния имот е публична държавна собственост. Областният управител предоставя информация, че за имота има съставен акт за публична държавна собственост №2060/17.12.2002г. и на Изпълнителна агенция „Пристанищна администрация” към Министерство на транспорта и съобщенията са предоставени права по стопанисване и управление на имота. Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура” е правоприемник на Изпълнителна агенция „Пристанищна администрация”. Държавата е предоставила на Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура” имущество – публична държавна собственост за изпълнение на дейността му, в това число и имота, за който се води спор между жалбоподателят и министерството. С писмо вх.№5200-06/03.06.2008г. държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура” е сезирало Областния управител на Област Р., за това че има безстопанствена сграда в „Пристанище Р. – Център”. В молбата на държавното предприятие е посочено, че Б.Г.Н. е завзел сграда – публична държавна собственост и я държи без правно основание. Държавното предприятие иска извършване на проверка, с оглед сезиране на министерството и отправяне на молба по чл.80 от ЗДС. В отговор на писмото на държавното предприятие, Областният управител на Област Р. на 04.08.2010г. е изпратил сведение и становище по случая, както и копие от молбата на господин Б.Г.Н. за издаване на удостоверение за наличието или липсата на акт за държавна собственост на имота, ведно с цялата административна преписка.

Областният управител смята, че е налице още едно условията, визирани в чл.4 от ЗЗЛД, а именно: обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на

лични данни или трето лице, на което се разкриват данните. В становището е изразено мнение, че в конкретния случай реализирането на законните интереси на държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура” като трето лице, на което са разкрити данните са преимуществени пред тези на жалбоподателя.

На 27.10.2010г. в деловодството на КЗЛД е депозирано становище и от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, в което се изразява мнение, че жалбата е неоснователна и недоказана. Мотивите са, че между жалбоподателят и Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура” в продължение на няколко години са водени съдебни дела, досежно собствеността и ползването на поземлен имот, находящ се на територията на пристанище „Р. – Център”, представляващ публична държавна собственост. Жалбоподателят основава претенциите си за собственост върху имота с предварителен договор за покупко-продажба от 05.06.1997г. В договора са посочени лични данни на жалбоподателя, с оглед индивидуализирането му като страна по него. С определение №167, постановено по гр.д. №85/2010г. на Р.-ския окръжен съд е потвърдено прекратяване на производството по предявения от държавното предприятие иск по чл.109 от ЗС срещу Б.Г.Н., на основание, че искът следва да бъде предявен от Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията като орган по чл.115о от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България. С писмо изх.№12-00-11-1/23.04.2010г. Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура” е уведомило Министъра за необходимостта от завеждане на негативен иск пред Районния съд в гр. Р., като е предоставена преписка, в която се съдържа и отправената от господин Б.Г.Н. молба до областния управител. В становището е посочено, че Р.-ски районен съд е постановил решение №29 по гр.д. №1138/2004г. с ищец Б.Г.Н., което той е обжалвал пред Р.-ския окръжен съд, който е постановил решение №400/06.05.2005г. Твърди се, че и в двете решения, жалбоподателят е индивидуализиран с единият му граждански номер и по този начин министерството се е снабдило с него. Министърът, изразява мнение, че свързаните с Б.Г.Н. лични данни са предоставени от конкретен администратор на лични данни – в случая Р.-ски районен съд, за конкретна цел, поради което не е налице неправомерно разпространяване на данните. Излагат се доводи, че документите, които са приложени към исковата молба на министъра, се съдържат и по цитираните съдебни дела и са приложени от надлежна страна в процеса. Изразява се мнение, че свързаните с жалбоподателят лични данни са обработени в изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес. В качеството си на упражняващ собствеността на държавата в държавното предприятие, Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията е предприел действия по защитата на държавния интерес – разрешаване на спор за собственост на имот, представляващ публична държавна собственост. Обработването на данните е извършено и при наличието на чл.4, т.3 от ЗЗЛД, предвид сключения предварителен договор през 1997г. като за целта, Б.Г.Н. сам е предоставил личните си данни, с оглед на индивидуализацията му.

За датата на откритото заседание, насрочено за 24.11.2010г. страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК.

Във връзка с представените в откритото заседание доказателства от жалбоподателят и от представителя на ответната страна – Областен управител на Област Р. и на основание чл.34, ал.2 от АПК, разглеждането на жалбата по същество е отложено за 15.12.2010г. На страните е дадена възможност до следващото заседание да се запознаят със събраните доказателства към административната преписка и да изразят становището си. Ответната страна е задължена да представи заверен препис от вътрешния акт, с който са регламентирани правилата за обработване на преписките за издаване на удостоверения по обстоятелствена проверка и съответния вътрешен акт по чл.23 от ЗЗЛД.

Жалбоподателят представя доказателства и писмено становище, в което оспорва истинността на доказателствата представени от ответната страна в административното производство, като твърди, че Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията и ДП „Пристанищна инфраструктура” не са собственици на имот, за който има спор за собственост.

Комисията приема, че представените доказателства от жалбоподателя са неотнормирани към

жалбата, с която е сезирана, тъй като целта на представянето им е да докаже правото му на собственост, респективно липсата на собственост на държавата. Комисията не е компетентният орган да се произнесе по спора за собственост, още повече, че от изразените становища на страните е видно, че в момента има висящи дела по този въпрос. На основание изложените съображения, Комисията оставя и без уважение искането на Б.Г.Н. за откриване на производство по оспорване на официален документ, какъвто е акта за държавна собственост

Ответната страна Областен управител на Област Р., чрез своя представител е приложила в откритото заседание, проведено на 24.11.2010г. следните документи: писмо №5200-06/03.06.2008г. на ДП „Пристанищна инфраструктура” Териториално поделение „Пристанище Р.” до Областния управител на Област Р., скица №18-99-3828/29.10.2007г., писмо №5200-06/08, 9401-352/24.08.200г. на Областния управител на Област Р. до директора на териториално поделение „Пристанище Р.” с копие до Б.Г.Н. и решение №446/04.10.2010г. на Р.-ски окръжен съд по гр.д. №621/2010г.

Комисия за защита на личните данни приема и прилага към административната преписка, представените от ответната страна доказателства.

Основанията за приемането им са, че с писмото на Териториално поделение „Пристанище Р.” се уведомява Областния управител на Област Р., че имот публична държавна собственост се ползва от лицето Б.Г.Н. Държавното предприятие, счита, че сградата се ползва без правно основание, поради което иска съгласно правомощията на областния управител по Закона за държавната собственост да бъде извършена проверка. Целта на исканата проверка е, че в случай на неправомерно владение на държавна собственост, да бъде инициирано производство по изземването на имота по реда на чл.80 от ЗДС. Със сезирането от страна на държавното предприятие, Областният управител е инициирал проверка, съобразно правомощията му. С писмо №5200-06/08, 9401-352/24.08.2009г. Областният управител е представил на държавното предприятие за изразяване на становище молбата на жалбоподателя, за издаване на удостоверение за наличието или липсата на акт за държавна собственост. За предоставянето на документите е уведомен и жалбоподателят. Представените доказателства са относими, тъй като чрез тях се установява предоставянето на свързаните с жалбоподателя лични данни на държавното предприятие, както и информация за уведомяването на господин Б.Г.Н. за това предоставяне.

Във връзка с дадените от КЗЛД указания на страните в заседанието, проведено на 24.11.2010г., ответната страна е представила становището си по доказателствата представени от жалбоподателя. Процесуалният представител на Областния управител поддържа изразеното в откритото заседание становище за неотноситимост на доказателствата. В становището е уточнено, че личните данни на жалбоподателя са предоставени на Териториално поделение „Пристанище Р.”, което е звено в държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура”. Предоставянето е извършено при наличието на условието визирано в чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД. Изразява се становище, че жалбоподателят е предоставил личните си данни на областния управител, за извършване на административна услуга и с тези си действия е изразил съгласието, което е едно от условията за допустимост на обработването, посочено в т.2 на чл.4 от ЗЗЛД.

Процесуалният представител на ответната страна, изразява мнение, че жалбата по отношение на областния управител е подадена след изтичане на срока по чл.38 от ЗЗЛД и моли Комисията да се произнесе по тези твърдения като прекрати административното производство.

Областният управител на област Р. в подкрепа на твърдението си, че жалбата е просрочена, е представил писмото, с което се уведомява жалбоподателят, че документите, които е представил в администрацията и в които се съдържат личните му данни са изпратени на териториално поделение „Пристанище Р.”. Видно от отбелязването на писмото, същото е получено от господин Б.Г.Н. на 27.08.2009г. Получаването е удостоверявано с подписа на лицето. Представено е и известие за доставяне /обратна разписка/, с която се удостоверява, че писмото е изпратено и по пощата и жалбоподателят го е получил на 28.08.2009г.

Комисията оставя без уважение искането на представителя на Областния управител на Област Р. за прекратяване на административното производство по отношение на него, тъй като видно от събраните доказателства се установява, че жалбоподателят е уведомен за писмото на Областния управител на 28.08.2009г., видно от известието за доставяне, а жалбата до КЗЛД е изпратена на 28.08.2010г., видно от печата на пощата, от което следва, че жалбата е подадена в преклузивния срок, определен в чл.38 от ЗЗЛД.

Във връзка с дадената възможност за изразяване на становище от жалбоподателя по представените от ответната страна доказателства, на 02.12.2010г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становище от Б.Г.Н. Жалбоподателят моли жалбата му да бъде уважена на две основания. Б.Г.Н. приема, че личните му данни са обработени от областния управител в противоречие на принципа, залегнал в чл.2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД за пропорционалност на данните. Мотивите му са, че предоставил свързаните с него лични данни на областния управител за точно конкретна цел – извършване на административна услуга, издаване на удостоверение за наличието или липсата на съставен акт за държавна собственост на недвижим имот, находящ се в гр. Р., но данните му са обработени допълнително, извън целта за която са събрани, като са представени на трето лице. На следващо място жалбоподателят счита, че обема на данните му, които са предоставени е по-голям от целта, за предоставянето, а именно предявяване на иск за собственост. В подкрепа на твърдението си Б.Г.Н. е посочил, че съгласно разпоредбата на чл.127 от ГПК, ответника следва да бъде индивидуализиран с посочването на трите му имена и адрес. Предоставянето на единният му граждански номер, номера на личната му карта, както и имената и адресите на тримата свидетели по нотариалното производство за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка е в по-голям обем от необходимото, с което е нарушен принципа на пропорционалност. Отново в това становище са залегнали и твърдения, че заинтересованата страна – държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура” не притежава правото да води иск за собственост, от което следва, че не е било необходимо личните му данни да му бъдат предоставяни.

Жалбоподателят иска от КЗЛД да постанови решение, с което да уважи жалбата му и да наложи административно наказание на ответниците. Моли също така да бъде съобразен и факта, че освен неговите лични данни са разпространени и личните данни на още трима души, които са посочени като свидетели при извършване на обстоятелствената проверка. Исква от Комисията да сезира съответните органи за обстоятелството, че пред нея са представени документи с невярно съдържание, което съставлява престъпление по смисъла на НК.

Заинтересованата страна Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура” не изразява становището си по представените доказателства, а само уведомява Комисията, че е регистрирано като администратор на лични данни с рег. №1030262, като представя доказателства в тази насока.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу Областния управител на Област Р. и Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, които са администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура” на собствено основание е администратор на лични данни, но в конкретния случай се явява обработващ лични данни.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

В качеството си на физическо лице Б.Г.Н. е сезирал КЗЛД срещу неправомерно обработване на свързаните с него лични данни от Областния управител на Област Р. и Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Жалбоподателят е предоставил личните си данни – три имена, единният граждански номер и адрес, на областния управител на Област Р. с подаване на заявление за издаване на удостоверение за наличието или липсата на акт за държавна собственост върху недвижим имот. Видно от събраните по административната преписка доказателства, господин Б.Г.Н. е предоставил личните си данни и на община Р., по повод подадената от него молба – декларация за снабдяването му с документ за собственост по обстоятелствена проверка.

Съгласно легалната дефиниция на „обработване на лични данни”, дадена в §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Безспорно е установено от представените доказателства по административната преписка, че личните данни на жалбоподателя се обработват от Областния управител на Област Р. във връзка със заявлението му от 04.08.2009г., за извършване на административна услуга – издаване на удостоверение за наличието или липсата на акт за държавна собственост. Обработването се извършва при наличието на две от условията за допустимост в чл.4 от ЗЗЛД съгласие на физическото лице, изразено чрез конклюдентни действия с подаване на заявлението и нормативно установено задължение на областния управител – извършването на административна услуга.

На следващо място, обработването на свързаните с Б.Г.Н. лични данни от страна на Областния управител на Област Р. на следващо място е в изпълнение на нормативно задължение от администратор на лични данни. Областните управители, съгласно Закона за държавната собственост съставят актове за държавна собственост в предвидените от закона случаи, водят главен и спомагателен регистър на актовете и съответно извършват административни услуги във връзка с тези им правомощия. Съгласно чл.31, ал.1, т.3 от Закона за администрацията, на областния управител му е вменено в задължение да отговаря за опазването и защитата на държавната собственост на територията на областта. В изпълнение на това му задължение и след постъпило искане в администрацията с вх.№5200-06/03.06.2008г. от Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура”, което упражнява правата на държавата върху процесния имот, областният управител на Област Р. е предоставил документи, в които се съдържат личните данни на жалбоподателят. На следващо място, личните данни на господин Б.Г.Н. се обработват от страна на областния управител на Област Р. за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. Личните данни на жалбоподателят са обработени, съобразно принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД, за точно определени цели, при наличието на условия за допустимост на обработването.

Свързаните с Б.Г.Н. лични данни са обработени и от Държавно предприятие „Пристанищна

инфраструктура”. Принципал на държавното предприятие е Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Правото на управление и стопанисване върху спорния недвижим имот е предоставено на предприятието, съгласно §25 от ПЗР към ЗИД на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България. Този факт е отбелязан в акта за публична държавна собственост №2060/17.12.2002г., представен от Областният управител на Област Р. като доказателство към административната преписка. Видно от представените доказателства, държавното предприятие е предприело действия по защитата на собствеността върху предоставеният му за управление имот, но те не са довели до целения резултат. Съгласно чл.115о от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, министърът е оправомощеното по закона лице, което упражнява правата на собственост на държавата в държавното предприятие „Пристанищна инфраструктура”.

Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията в качеството му на администратор на лични данни е обработил личните данни на жалбоподателят във връзка с нормативното си задължение да защити правото на собственост върху имот – публична държавна собственост. Личните данни са били разкрити от областния управител на Област Р. с предоставяне на административната преписка по заявлението на господин Б.Г.Н. за издаване на удостоверение за липсата или наличието на акт за държавна собственост върху недвижим имот. Обработването е извършено при наличието на условието, посочено в т.6 на чл.4 от ЗЗЛД.

По административната преписка липсват доказателства, че личните данни на жалбоподателят са обработени в разрез на принципите, залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД. Личните данни са събрани за точно определена, законово установена цел и са обработени съобразно нея. Личните данни са съотносими, съразмерни и ненадхвърлящи целта.

С определение №167/05.03.2010г. на Окръжен съд гр. Р. е възприето, че заведеният от държавното предприятие негаторен иск с правно основание чл.109 от ЗС е недопустим. Мотивите на съда са, че предприятието не притежава правото на иск, нито е оправомощено по силата на закона да го предяви, тъй като това право е на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, като упражняващ правата на държавата в предприятието.

Мотивите на съда са предпоставката, държавното предприятие от своя страна да предостави личните данни на жалбоподателя на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Съгласно чл. 1 от ЗЗЛД, приложението на закона е свързано с уреждането защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни, като целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В конкретния случай, преценката на основателността на жалбата следва да се извърши след намирането на разумния баланс между правото на неприкосновеност на засегнатото лице и задължението на Областния управител на Област Р., държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура” и Министъра на транспорта и информационните технологии, да защитят правото на собственост на държавата, т.е. баланса между обществения интерес, изразяващ се в защита на собствеността на държавата и личния живот.

От една страна свързаните, с Б.Г.Н. лични данни са обработени, освен за извършване на административна услуга и за защитата на правата на държавата върху един недвижим имот, която цел може да се определи като обществена и обработването е извършено от три държавни администрации, на които законово е вменено задължението да опазват държавната собственост.

Жалбоподателят е предоставил личните си данни – три имена, единният граждански номер и адрес, на областния управител на Област Р. с подаване на заявление, за издаване на удостоверение за наличието или липсата на акт за държавна собственост върху недвижим имот. Видно от събраните по административната преписка доказателства, господин Б.Г.Н. е предоставил личните си данни и

на община Р., по повод подадената от него молба – декларация за снабдяването му с документ за собственост по обстоятелствена проверка.

Обработване на свързаните с Б.Г.Н. лични данни от страна на областния управител на Област Р. е в изпълнение на нормативно задължение от администратор на лични данни. Областните управители, съгласно Закона за държавната собственост съставят актове за държавна собственост, в предвидените от закона случаи, водят главен и спомагателен регистър на актовете и съответно извършват административни услуги в връзка с тези му правомощия. Съгласно чл.31, ал.1, т.3 от Закона за администрацията, на областният управител му е вменено в задължение да отговаря за опазването и защитата на държавната собственост на територията на областта. В изпълнение на това му задължение и след постъпило искане в администрацията с вх.№5200-06 /03.06.2008г. от Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура”, което упражнява правата на държавата върху процеса имот, областния управител на Област Р. е предоставил документи, в които се съдържат личните данни на жалбоподателят. На следващо място личните данни на господин Б.Г.Н. се обработват от страна на областния управител на Област Р. за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните.

Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията в качеството му на администратор на лични данни е обработил личните данни на жалбоподателят във връзка с нормативното си задължение, да защити правото на собственост върху имот – публична държавна собственост. Личните данни са били разкрити от областния управител на Област Р. с предоставяне на административната преписка по заявлението на господин Б.Г.Н. за издаване на удостоверение за липсата или наличието на акт за държавна собственост върху недвижим имот. Обработването е извършено при наличието на условието, посочено в т.6 на чл.4 от ЗЗЛД.

От друга страна следва да се направи преценката, дали с действията на трите институции са нарушени неприкосновеността на личността и правото на личен живот на физическото лице. Също така следва да се изследва и дали за физическото лице са настъпили вредоносни последици от тези действия.

Комисия за защита на личните данни, приема че с обработване на личните данни на Б.Г.Н. от страна на Областния управител на Област Р., Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура” не са нарушени правата му по ЗЗЛД.

На основание изложеното Комисията приема, че обработването на личните данни на жалбоподателя е законосъобразно и добросъвестно, извършено е от администратор на лични данни, в заявения обем, в които ще се обработват, извършено е на правно основание в изпълнение на договорни взаимоотношения. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл.39, ал.2 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег.№9610/01.09.2010г. подадена от Б.Г.Н. срещу Областния управител на Област Р. и Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ 9884/2010 г.****София, 07.02.2011 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 12.01.2011г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №9884/ 29.09.2010 г., подадена от Л.Т.Л. срещу Министерство на образованието, младежта и науката.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание проведено на 24.11.2010г. жалбата е обявена за допустима и като ответна страна в административното производство е конституирано Министерство на образованието, младежта и науката.

Жалба от Л.Т.Л. е насочена срещу отказ за предоставяне на достъп до личните му данни от Министерство на образованието, младежта и науката, обективиран в писмо изх.№94ЛЛ-479/08.09.2010г. В жалбата се твърди, че на 02.08.2010г., господин Л.Т.Л. е подал заявление за достъп до обществена информация, по реда на Закона за достъп до обществена информация до Министъра на образованието, младежта и науката. Със заявлението е поискано да бъде предоставен достъп до копие от формуляра от междинната среща по чл.13, ал.4 от Наредбата за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация, съставен в периода 01.06.2010г. – 17.07.2010г. С писмо изх.№94ЛЛ-479/17.08.2010г. на главния секретар на министерството жалбоподателят е уведомен, че в случая не намира приложение Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/, за това защото в чл.17, ал.1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ е определено, че за всеки държавен служител се съставя служебно досие, което се съхранява в съответната администрация, в която той работи и предоставяне на копия от досието се извършва по реда на чл.17, ал.4 от ЗДСл. Държавният служител има право да се запознае с досието си при поискване, както и да получава копия от съхраняваните документи. Във връзка с отговора на министерството господин Л.Т.Л. на 24.08.2010г. е подал ново заявление, на основание чл.26 от ЗЗЛД и чл.17, ал.4 от ЗДСл. Заявлението е заведено с вх.№94ЛЛ-479/ 25.08.2010г. Със заявлението е поискано да му бъде предоставен достъп до раздела на формуляра за оценка по чл.13, ал.4 от Наредбата за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация, съставен след проведена с него междинна среща през 2010г. С писмо изх.№94ЛЛ-479/ 08.09.2010г. на главния секретар на министерството на господин Л.Т.Л. е направен отказ за предоставяне на искания достъп до лични данни. Мотивите за отказа са, че в служебното му досие не се съхранява такъв формуляр.

Жалбоподателят приема, че писмото на главния секретар, представлява решение за отказ от предоставяне на лични данни, с което се накърнява правото му на достъп, регламентиран в чл.26 от ЗЗЛД и подлежи на оспорване по реда на чл.38 от ЗЗЛД. В жалбата са изложени мотиви за незаконосъобразността на отказа на министерството. Цитирана е разпоредбата на чл.76 от ЗДСл, в която е предвидено, че държавният служител ежегодно се атестира чрез оценка на изпълнение, на заеманата от него длъжност. Държавният служител задължително се запознава с направената му оценка, като има право да изрази писменото си становище по отношение на нея. Междинната среща между ръководителя и оценявания се провежда в периода 01.06. до 15.07 на съответната календарна година. След приключване на междинната среща се попълва съответния раздел от формуляра за оценка. Жалбоподателят счита, че твърдението от страна на министерството, че не съществува формуляра е голословно. Доказателство за съществуването му е първият отговор на министерството до него, в който не е посочено, че той не съществува, а само е указан реда, по който се осъществява достъп до него.

Л.Т.Л. иска от Комисията да постанови решение, с което да отмени отказа на Министерство на образованието, младежта и науката и да признае правото му на достъп, както и да задължи ответната страна да предостави изисканата информация.

На основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становище от Министерство на образованието, младежта и науката.

На 22.10.2010г. е депозирано становище от МОМН, в което изразяват становище, че жалбата е недопустима и не подлежи на разглеждане по реда на ЗЗЛД. Съображенията са следните:

С първоначалното си заявление от 02.08.2010г. Л.Т.Л. е направил искане по реда на ЗДОИ. На заявлението е отговорено на 17.08.2010г. с писмо, подписано от главния секретар на министерството. На второто заявление от 25.08.2010г., с което е поискан достъп до лични данни, на основание чл.26 от ЗЗЛД също е отговорено на 08.09.2010г. Жалбоподателят е уведомен, че в служебното му досие не се съхранява изискания от него формуляр. Министерството сочи, че жалбоподателят е заемал длъжността началник на Регионален инспекторат по образованието – С.3. по служебно правоотношение. Правоотношението е прекратено със заповед №РД10-1332/ 29.07.2010г. на министъра на образованието, младежта и науката. В периода, в който Л.Т.Л. е заемал длъжността е подлежал на атестиране, съгласно чл.76, ал.1 от ЗДСл. Процедурата по атестиране на държавните служители не попада в хипотезата на §1 от ДР на ЗЗЛД и не представлява обработване на лични данни. При атестирането на държавните служители има две страни – от едната оценяващ, респективно контролиращ орган, който не е администратор на лични данни, а от другата – държавен служител, на който се извършва оценка на изпълнението на длъжността.

Към становището са приложени следните документи: заявление за достъп до обществена информация вх.№94ЛЛ-479/ 03.08.2010г., писмо изх.№94ЛЛ-479/ 25.08.2010г., писмо изх.№94ЛЛ-479/ 08.09.2010г. и пълномощно на М.Б. – гл. юрисконсулт в МОМН.

На 19.11.2010г. е постъпила уточняваща молба от Министерството на образованието, младежта и науката, с която е декларирано, че в Дирекция „Човешки ресурси” не е представен формуляр за оценка по чл.13, ал.4 от НУРАСДА на Л.Т.Л.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу Министерство на образованието, младежта и науката, което е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

За датата на откритото заседание страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

В чл.26 от ЗЗЛД е предвидена възможността физическите лица да имат право на достъп до отнасящите се до тях лични данни. Достъпът се осъществява чрез подаване на писмено заявление до администратора на лични данни. Заявлението може да бъде подадено и по електронен път, като същото се подпише с електронен подпис. Заявлението се подава лично или от изрично упълномощено лице, като пълномощното трябва да бъде нотариално заверено.

Видно от представените към административната преписка доказателства се установи, че има подадено искане с правно основание чл.26 от ЗЗЛД от Л.Т.Л. до министерството с вх.№94ЛЛ-479/25.08.2010г. заявлението съдържа всички изискуеми се по чл.30 от ЗЗЛД реквизити.

Жалбата, с която е сезирана КЗЛД е срещу отказ на Министерство на образованието, младежта и науката, да предостави достъп до лични данни по чл.26 от ЗЗЛД, обективизиран в писмо изх.№94ЛЛ-479/ 08.09.2010г.

В приложение №1.1 към чл.24, ал.1, т.1 от ЗДСл са определени формулярите за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността на държавните служители. Формулярите са според вида на заеманата длъжност и са висши държавни служители, за служители, заемащи ръководни длъжности, за служители, заемащи експертни длъжности с аналитични и/или контролни функции и за служители, заемащи експертни длъжности със спомагателни функции и технически длъжности. В становището на МОМН е посочено, че жалбоподателят е заемал длъжността началник на регионален инспекторат по образованието – С.З. Във формуляра за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността за служители, заемащи ръководни длъжности се съдържа следната информация: три имена, наименование на заеманата длъжност, сектора, отдела и дирекцията, в която е разписана съответната длъжност, периода за оценяването, работния план, датата и подписите на оценявания и оценявания.

Приложението на Закона за защита на личните данни се обвързва с обработването на информация, представляваща „лични данни” по смисъла на легалната дефиниция на чл. 2, ал.1, съгласно която тя трябва да е достатъчна, за да може физическото лице да може да бъде идентифицирано. Съдържащата се информация във формуляра за оценка, а именно три имена, заемана длъжност и подпис на оценявания държавен служител са достатъчни за идентифицирането на жалбоподателят, от което следва, че същата представлява лични данни.

На следващо място, приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. От събраните към административната преписка доказателства се установи, че МОМН води регистър „персонал – щатен и нещатен /служебни и трудови досиета/.

На следващо място, условие за приложимостта на ЗЗЛД и реализиране на контролните правомощия на Комисията в изпълнение на ЗЗЛД, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица. По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД „обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Видно от цитираното определение на понятието „обработване на лични данни” всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност, представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. В конкретния случай, описан в жалбата, свързаните с господин Л.Т.Л. лични данни се обработват чрез съхраняването им в служебното му досие.

С писмо изх.№94ЛЛ-479/ 08.09.2010г., министерството е отговорило на заявлението на жалбоподателя за достъп до лични данни, като е уточнило, че в служебното му досие не се съхранява такъв формуляр.

С уточняваща молба от 19.11.2010г. министерството е декларирало, че в Дирекция „Човешки ресурси” не е представен формуляр за оценка по чл.13, ал.4 от НУРАСДА на Л.Т.Л.

Съгласно принципите при разпределяне на тежестта на доказване в правото е, че се доказват положителни факти, а не отрицателни такива. В тежест на жалбоподателят е да докаже, наличието на съставен формуляр по чл. 13, ал. 4 от НУРАСДА, до когото не му е осигурен достъп. Доказателства в тази насока не са представени от господин Л.Т.Л.

На основание изложеното, Комисия за защита на личните данни приема, че не е налице отказ от страна на администратор на лични данни до достъп по чл. 26 от ЗЗЛД.

Със заявлението си Л.Т.Л. е упражнил правото си по чл. 26 от ЗЗЛД, като е конкретизирал, че исканият от него достъп до личните му данни да бъде само по отношение на формуляра за оценка по чл. 13, ал. 4 от Наредбата за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация. В искането е посочено, че формата на исканият достъп до данните е чрез предоставяне на копие на хартиен носител на формуляра.

От твърденията на министерството, следва да се приеме, че след като няма формуляр за оценка, няма как да бъде и осигурен достъп до него, още повече да бъде предоставен като копие на хартиен носител. Комисията кредитира посоченото твърдение на ответната страна, тъй като то не е оспорено от жалбоподателя, въпреки че му е дадена тази възможност, като му е указано с писмо изх. №9884/29.11.2010г. на Председателя на КЗЛД, че има депозирано становище от МОН.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 39, ал. 2 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. №9884/ 29.09.2010 г., подадена от Л.Т.Л. срещу Министерство на образованието, младежта и науката.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№10063/2010 г.

София, 07.02.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 12.01.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № 10063/ 11.10.2010г., подадена от Х.С.П. срещу „Ю.И.Е.Д.Б.” АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

В чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 24.11.2010г.

Х.С.П. сезира Комисията с твърдение за наличие на мълчалив отказ на „Ю.И.Е.Д.Б.” АД да му предостави достъп до личните му данни. В жалбата е посочено, че господин Х.С.П. през 2008г. е сключил договор за ипотечен кредит с банката. Във връзка със сключеният договор, жалбоподателят е предоставил свързаните с него лични данни на банката. В началото на 2010г. е установил, че личните му данни, които е предоставил на банката във връзка с договора са разпространени на трети лица. Във връзка с установеното разпространяване на личните му данни, в жалбоподателя се е породило съмнение за сигурността на данните му, което го е провокирало да подаде заявление до банката с искане за достъп до личните му данни.

Х.С.П. е подал молба рег.№693/28.07.2010г. до „Ю.И.Е.Д.Б.” АД, с която е поискал да бъде уведомен писмено за начина на обработване на личните му данни, какъв обем от данни са предоставяни на трети лица, от кои служители на банката, по какъв повод и на какво правно основание, информация и дали данните му са използвани за рекламни цели. Към момента на подаване на жалбата господин Х.С.П. не е получил отговор от банката, за това жалбата му е насочена срещу мълчалив отказ за достъп до лични данни, по смисъла на чл.26 и чл.28 от ЗЗЛД.

Жалбоподателят иска от Комисията, да задължи „Ю.И.Е.Д.Б.” АД да предостави исканата от него информация, а именно:

- потвърждение за това, дали отнасящите се до него данни се обработват, информация за целите на обработването, категориите данни, които се обработват и категориите лица, на които данните са разкрити;
- съобщение до него, което да съдържа личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за източникът им;
- информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на личните му данни.

Господин Х.С.П. иска от КЗЛД да извърши проверка на банката, от която да се установи реда за събиране на личните данни на клиентите ѝ.

В жалбата е посочено още, че при сключване на договори за кредит, банката предлага типови договори, чиито клаузи и условия не подлежат на промяна. В тази връзка господин Х.С.П. иска Комисията да издаде задължително предписание на „Ю.И.Е.Д.Б.” АД. В жалбата е посочен и текста на задължителното предписание.

Към жалбата са представени следните доказателства: писмо рег.№693/ 28.07.2010г. от Х.С.П. и писмо рег.№826/29.09.2010г. от Х.С.П.

На основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становище от „Ю.И.Е.Д.Б.” АД.

На 01.11.2010г. е депозирано становище от „Ю.И.Е.Д.Б.” АД, в което е посочено, че в банката са постъпили две молби от господин Х.С.П., едната от 29.07.2010г., а втората на 29.09.2010г. Поради извънредно големият обем на исканата от жалбоподателя информация и документи, банката му е отговорила на 11.10.2010г. В становището си банката отрича, че всеки неин служител има пълен и безусловен достъп до данните на клиентите на банката и твърденията в тази насока не отговарят на истината. В подкрепа на това, банката е представила към становището си Инструкция по чл.23 от ЗЗЛД. Като допълнение е посочено, че източника, от който банката се е снабдила с личните данни на жалбоподателят е самият той. Посочени са категориите лица, на които данните му са разкрити и правното основание за това. Изчерпателно са изброени и видовете лични данни, които се обработват във връзка с сключения договор за кредит.

Във връзка с изразеното становище на банката и получената от нея информация, че на жалбоподателят му е отговорено, с писмо изх.№10063/08.11.2010г. на Председателя на КЗЛД, е поискано от Х.С.П. да уточни дали поддържа жалбата си срещу мълчалив отказ или срещу изричен такъв, обективизиран в писмо изх. №1112/0814/11.10.2010г.

С уточняваща молба от 15.11.2010г. Х.С.П. е заявява, че жалбата му е срещу мълчалив отказ на банката да му предостави достъп до свързаните с него лични данни по смисъла на чл.26 и чл.28 от ЗЗЛД. Счита, че отговорът е непълнен и е направен след изтичане на предвидения в чл.32 от ЗЗЛД 14-дневен срок. Поддържа искането си за налагане на административно наказание на банката, за неизпълнение от нейна страна на задължението по чл.29 от ЗЗЛД. Х.С.П. иска от КЗЛД, служебно да се събере като доказателство по административната преписка заявлението му до банката за получаване на ипотечен кредит, както и попълнено и подписано от него на 29.09.2010г. в клон „О.К.“, заявление за изменение на адрес за кореспонденция.

Към молбата са приложени: непопълнен формуляр на заявление за ипотечен кредит и заверено с оригинала копие на уведомление за промяна на адрес за кореспонденция вх.№827/29.09.2010г.

С молба от 10.12.2010г. „Ю.И.Е.Д.Б.” АД в изпълнение на дадените й указания е изпратила искането на господин Х.С.П. за получаване на жилищно ипотечен кредит НЛ*****/01.02.2008г. и заявление за промяна на адрес за кореспонденция от 29.09.2010г.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу юридическо лице- „Ю.И.Е.Д.Б.” АД.

На основание събраните по административната преписка доказателства, Комисията приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е упражнил правото си по чл.26 и чл.28 от ЗЗЛД, като е подал заявление за достъп до лични данни с рег.№693/28.07.2010г. до „Ю.И.Е.Д.Б.” АД. Със заявлението е поискал да бъде уведомен писмено за начина на обработване на личните му данни, какъв обем от данни са предоставяни на трети лица, от кои служители на банката, по какъв повод и на какво правно основание, информация и дали данните му са използвани за рекламни цели. В законовия 14 дневен срок, администраторът на лични данни не е изпълнил задължението да осигурил достъп до свързаните с жалбоподателя лични данни.

В изразеното от 01.11.2010г. становище на банката е посочено, че отговор на заявлението е изпратено до господин Х.С.П. на 11.10.2010г. Ответната страна се позовава на обстоятелството, че поисканият обем от информация е твърде голям и това е наложило забавянето на отговора. С молба от 03.11.2010г. Х.С.П. е приложил и е помолил КЗЛД да приеме като доказателство по административната преписка писмото отговор на банката от 11.10.2010г.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „Ю.И.Е.Д.Б.” АД, което е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

За датата на откритото заседание страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателят се явява лично, ответната страна се представлява от юрисконсулт К.Х.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване

истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

Във връзка с изложеното, КЗЛД приема, че не е спорно, че на подаденото от жалбоподателят заявление за достъп до лични данни, администратора на лични данни е отговорил. Приема, че не следва да се кредитира твърдението на банката, че поисканият от молителя достъп е бил в голям обем, което е наложило непроизнасянето ѝ в 14 дневния срок. Мотивите за това са следните:

В чл.32 от ЗЗЛД е определено, че по подадено заявление с правно основание чл.28, ал.1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни или изрично оправомощено от него лице, разглежда заявлението и се произнася в 14-дневен срок от подаването му. В ал.2 от цитираната разпоредба е предвидена възможност, срока да бъде удължен от администратора до 30 дни, когато обективно се изисква по-дълъг срок за събиране на всички искани данни и това сериозно затруднява дейността на администратора.

При тълкуване на цитираната разпоредба може да се направи извод, че законодателят е определил срок за произнасяне, който е 14 дневен. Дадена е възможност този срок да бъде удължен по усмотрение на администратора при наличието на две кумулативни предпоставки, а именно: 1. за събирането на всички данни да се изисква по-дълъг срок и 2. това сериозно да затруднява дейността на администратора. Въпреки, че развиващото се производство между физическото лице и администратора на лични данни, който може да не е орган да държавна власт или местно самоуправление, какъвто е и настоящия случай, не е административно по своята същност, КЗЛД приема, че следва да се подчинява на принципа за своевременно уведомяване за удължаване на срока за произнасяне. За да е налице хипотезата на ал.2, следва администратора на лични данни да уведоми заявителя, че срока ще бъде удължен. По административната преписка на са представени доказателства, които са в тежест на ответната страна, че е извършено такова уведомяване.

На следващо място, дори и да се приеме, че срока е удължен на едномесечен, то той е изтекъл на 28.08.2010г. , а ответната страна е отговорила на жалбоподателя на 11.10.2010г.

При проверка на подаденото заявление за достъп до лични данни от Х.С.П. до ответната страна, КЗЛД установи, че отговаря на всички реквизити, определени в чл.30 от ЗЗЛД.

Със заявлението от Х.С.П. с рег.№693/28.07.2010г. е поискан достъп до следната информация:

1. копия на договора за ипотечен кредит и допълнителни споразумения към него;
2. справка за всички движения по всички банкови сметки за периода месец април 2008г. до настоящия момент, като в справката да се отрази подробно: дата на банковата операция, валута, вносител/наредител, основание за внасяне/нареждане, клон в който е осъществена банковата операция;
3. справка за всички движения по сметките в евро, открита за обслужване на ипотечния кредит за периода април 2008г. до настоящия момент, като в справката да се отрази подробно датата

на банковата операция, основанието на което е осъществено разпореждането със средствата, като общата изтеглена от банката сума да бъде посочена като главница, лихви, такси, други разноски;

4. справка за базовия лихвен процент за евро на банката за периода месец април 2008г. до настоящия момент, за всяка от датите на които е извършвано разпореждане от страна на „Ю.И.Е.Д.Б.” АД от банковата му сметка, открита за обслужване на кредита, както и какъв е размерът му към настоящия момент;

5. справка за стойността на лихвата и на таксите (в проценти и в абсолютна стойност) начислявана по договора за ипотечен кредит, към момента на всеки от периодите за които е дължима;

6. справка за сключените от името на Х.С.П. и за негова сметка от банката договори за застраховка на имота, предмет на обезпечение по договора, както и за сумите с които се е увеличило задължението му към банката;

7. справка за начина на обработка на личната информация, която е събрана за жалбоподателя, каква информация е предоставяна на трети физически или юридически лица, от кой служител на банката, по какъв повод и на какво правно основание, как са използвани личните му данни и при какви рекламни кампании;

8. справка, от която да е видно от кои служители на банката е достъпвано до свързаните с него лични данни и клиентското досие, какъв обем от информация е получил всеки служител, за какви цели е използвана, както и установено ли е нерегламентирано достъпване или използване на личната му информация, за което не е уведомен.

С писмо изх.№1112/0814/11.10.2010г. на „Ю.И.Е.Д.Б.” АД до жалбоподателят е отговорено на т.1, т.2, т.4, т.6 и частично на т.7 и т.8 от подаденото заявление за достъп. Отговорът на банката по отношение на т.3, а именно, изготвяне на справка за всички движения по сметките в евро, открита за обслужване на ипотечния кредит за периода април 2008г. до настоящия момент, като в справката да се отрази подробно датата на банковата операция, основанието на което е осъществено разпореждането със средствата, като общата изтеглена от банката сума да бъде посочена като главница, лихви, такси, други разноски е че може да бъде получена в офиса на банката срещу заплащане на съответната такса, съгласно тарифата на банката.

Администраторът на лични данни „Ю.И.Е.Д.Б.” АД не е предоставил с отговора си информация по отношение на: каква информация е предоставяна на трети физически или юридически лица, от кой служител на банката, по какъв повод и на какво правно основание, как са използвани личните му данни и при какви рекламни кампании и не е направила справка, от която да е видно от кои служители на банката е достъпвано до свързаните с жалбоподателя лични данни и клиентското досие, какъв обем от информация е получил всеки служител, за какви цели е използвана, както и установено ли е нерегламентирано достъпване или използване на личната му информация, за което не е уведомен.

Видно от представените към административната преписка доказателства (искане за получаване на жилищен-ипотечен кредит НЛ*****/01.02.2008г. и формуляр „Клиентски данни-физически лица”), банката обработва по-голям обем от свързаните с жалбоподателя лични данни, отколкото е заявила в отговора на заявлението. Отговорът на банката от 11.10.2001г. до жалбоподателя е посочено, че данните които банката обработва са: единен граждански номер, три имена и адрес. В искането за получаване на ипотечен кредит, се съдържат освен личните данни, които банката декларира, че обработва и такива отнасящи се до номера на домашния и служебния телефона на господин Х.С.П., имейл адресът му, професия, образование. Във формуляра, в който се съдържат клиентски данни се обработват лични данни свързани с работодателя на жалбоподателя, трудовият му стаж и размера на трудовото му възнаграждение.

Обема от информация, който банката е предоставила е непълен и неточен, поради което,

КЗЛД приема, че е налице мълчалив отказ за предоставяне на достъп до лични данни от страна на банката, който е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Комисията не споделя, изразеното становище на „Ю.И.Е.Д.Б.” АД, обективизирано в представените писмени бележки, че жалбоподателят е бил уведомен при сключване на договора за ипотечен кредит за категориите лица, на които ще бъдат предоставени свързаните с него лични данни и целта на предоставянето им. Предоставянето на посочената информация към момента на сключване на договора, не освобождава администратора на лични данни, при постъпване на заявление, по смисъла на чл.28 от ЗЗЛД, да предостави отново исканата информация.

Във връзка с изложеното, Комисия за защита на личните данни, приема че администратора на лични данни не е изпълнил задължението да се произнесе с решение по направеното пред него искане с правно основание чл.26 и чл.28 от ЗЗЛД в обема, в който е поискан, поради което мълчаливият отказ е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

В разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗЗЛД са определени правомощията на КЗЛД при постановяване на решението ѝ. Административния орган може да издаде задължително предписание или да наложи административно наказание. Предпоставките са алтернативни, а не кумулативни, поради което искането на жалбоподателя за налагане на административно наказание на банката не може да бъде уважено.

С оглед изложеното, Комисията счита, че е налице мълчалив отказ на администратора на лични данни - „Ю.И.Е.Д.Б.” АД, за достъп до лични данни по смисъла на чл.26 и чл.28 от ЗЗЛД, който е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, поради което на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 2 във връзка с изискванията на чл. 33, ал. 3 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

I. Уважава жалба с рег.№ 10063/ 11.10.2010г., подадена от подадена от Х.С.П. и отменя мълчалив отказ за достъп до лични данни, по смисъла на чл.26 и чл.28 от ЗЗЛД на „Ю.И.Е.Д.Б.” АД.

II. На основание чл.10, ал.1, т.5 от ЗЗЛД издава следното задължително предписание:

Задължава „Ю.И.Е.Д.Б.” АД, в качеството му на администратор на лични данни в 14-дневен срок да предостави поисканата информация от Х.С.П. със заявление вх.№693/28.07.2010г. в пълен обем.

Задължава администратора на лични данни да уведоми Комисията за защита на личните данни за изпълнението на задължителното предписание, като изпрати копие на решението си по чл.32, ал.1 от ЗЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

О.М. Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 10724/2010 г.
София, 07.02.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 12.01.2011г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. №10724/19.11.2010 г. , подадена от А.П.П. срещу държавен съдебен изпълнител при районен съд гр. Р. - Д.Д.

В КЗЛД е постъпила жалба от А.П.П., в която се твърди, че пред държавен съдебен изпълнител при Районен съд гр. Р. има образувано изпълнително дело за недвижим имот, в който тя и бившият ѝ съпруг са съсобственици. На 26.05.2008г. съдия-изпълнителят е изпратил писмо до бившия съпруг на жалбоподателката, в което му е указано, че следва да представи по делото схема – кадастрална карта на имота. Указанията на съдебния изпълнител не са изпълнени в срок. С молба №30392/24.07.2008г. до съдебния изпълнител от Й.С., която е определена за купувач на недвижимия имот е поискала да ѝ бъде издадено удостоверение. На 01.08.2008г. съдия-изпълнителят е предоставил на Й.С. копие от договора на жалбоподателката, въз основа на който тя е придобила имота и експертиза на вещо лице.

Госпожа А.П.П. иска от Комисията да извърши проверка на изнесените от нея факти в жалбата, както и дали предоставянето от страна на съдебния изпълнител на документи, в които се съдържат личните ѝ данни е законосъобразно.

Към жалбата са представени следните документи: копие от договор №9642/13.03.1989г. на Общински народен съвет – Р., схема №9676/19.08.2008г. на самостоятелен обект в сграда на Служба по геодезия, картография и кадастър – гр. Р., постановление за възлагане на недвижим имот след проведена публична продажба от 25.08.2008г., писмо изх.№18-10-234/19.08.2008г. на Агенция по геодезия, картография и кадастър, схема №9404/15.08.2008г. на самостоятелен обект в сграда на Служба по геодезия, картография и кадастър – гр. Р. и постановление за възлагане на недвижим имот след проведена публична продажба от 15.08.2008г.

На основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс е изискано становище от Д.Д. – държавен съдебен изпълнител в съдебно изпълнителна служба при Районен съд гр. Р.

От жалбоподателката е изискано да уточни към кой момент е узнала за предоставянето от съдебния изпълнител на договора ѝ за собственост и другите документи, в които се съдържат личните ѝ данни на лицето Й.С.

На 13.12.2010г. в КЗЛД е постъпило писмено становище от В.П. и Д.Д. – държавни съдебни изпълнители в районен съд Р. В него е посочено, че е образувано изпълнително дело №5071/2007г., образувано в съдебно изпълнителна служба при Районен съд Р. Производството е започнало по молба на С.Р. (бившия съпруг на жалбоподателката) въз основа на изпълнителен лист, съгласно който на публична продажба се изнася недвижим имот – апартамент, находящ се в гр. Р., който е съсобствен между С.Р. и А.П.П.

На 26.05.2008г. е насрочена публична продажба от съдебният изпълнител, на основание чл.487 (стар) от ГПК. Продавката е приключила с обявяване на купувач по делото – Й.С. След влизане в сила на постановлението за възлагане, то подлежи на вписване в Службата по вписванията по местонахождение на имота. Съгласно чл.6 от Правилника за вписванията, подлежащите на вписване актове трябва да съдържат следните реквизити: собствено, бащино и фамилно име, местожителство и единият граждански номер на страните, описание на недвижимия имот и др. В случаите, когато недвижимият имот се намира в район с одобрена кадастрална карта, описанието му се извършва, съобразно данните по чл.60, т.1-7 от Закона за кадастъра и имотния регистър. Процесията имот се намира в гр. Р., който има одобрена кадастрална карта. В становището е посочено още, че по молба на купувача на имот

госпожа С. е издадено удостоверение на 24.07.2008г., по силата на което купувачката да се снабди от Агенция по геодезия, картография и кадастър и представи по изпълнителното дело кадастрална схема на имота. Данните, удостоверяващи идентичността на имота, както и на собствениците – съделителите не само се съдържат, но са и задължителен елемент от постановлението за възлагане на недвижимия имот. Те представляват реквизити, без които акта не може да бъде вписан в Службата по вписванията, както и да произведе законните последици по прехвърляне на собствеността.

Съдебните изпълнители отразяват в становището си, че по изпълнителното дело липсват доказателства за нарочно уведомяване на жалбоподателката затова, че е издадено удостоверение на Й.С. за снабдяването с документи, които съдържат личните й данни. Уточнено е, че жалбоподателката е подала молба №32206 на 07.08.2008г., с която е изисквала да й бъдат предоставени копия от документи, съдържащи се по изпълнителното дело. Изисканите документи са от стр.110 до стр.189, които госпожа А.П.П. ги е получила на 08.08.2008г. В предоставените й копия се съдържа и молбата на купувачката С., за издаване на удостоверение – стр.178 и екземпляр от самото удостоверение – стр.181.

Със становището се уведомява Комисията, че А.П.П. е подала жалба на 11.08.2008г. срещу действията на съдебния изпълнител и че жалбата й е оставена без уважение като неоснователна от Окръжен съд Р. с решение №626/03.12.2008г. по гр.д. №752/2008г. Госпожа А.П.П. е подала жалба и срещу постановлението за възлагане на недвижимия имот. Жалбата й е оставена без уважение с решение №5/13.02.2009г. по гр.д. №859/2008г. и същото е влязло в законна сила на 13.02.2009г.

Към становището на ответната страна са представени следните документи: молба от Й.С. вх.№30392/24.07.2008г., удостоверение изх.№5071/2007/ 24.07.2008г. от държавен съдебен изпълнител и молба от А.П.П. вх.№32206/ 07.08.2008г.

На 12.01.2011г. е постъпила уточняваща молба от А.П.П., в която заявява, че не е поставяла пред КЗЛД въпроса за защитата на свързаните с нея лични данни, а жалбата й е насочена срещу действията на съдебния изпълнител.

Комисия за защита на личните данни приема жалбата за недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административния орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е държавен съдебен изпълнител при Районен съд гр. Р. – Д.Д.

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. Видно от представената от съдия-изпълнителя, молба вх.№32206/07.08.2008г., А.П.П. е изисквала да й бъдат предоставени копия от документи от изпълнително дело №5071/2007г. от стр.110 до стр.189. На молбата е отбелязано, че копията от изисканите документи са получени лично срещу подпис на 08.08.2008г. В изразеното становище от държавен съдебен изпълнител Д.Д. е посочено, че сред представените копия от документи, съдържащи се в изпълнителното дело се съдържат и молбата на Й.С. за издаване на удостоверение (стр.178) и екземпляр от самото удостоверение (стр.181).

В уточняващата си молба, жалбоподателката е посочила само, че на 15.11.2010г. е прочела делото и е установила, че данните са й предоставени на трето лице. Твърденията й не са подкрепени с доказателства. С молбата си от 12.01.2011г., А.П.П. е конкретизирала, че не обжалва обработването на личните й данни от съдия-изпълнителя, а действията, които той е предприел по изпълнителното дело.

Жалбата на А.П.П. е недопустима и на още едно основание.

Съгласно разпоредбата на чл.436 от Гражданско процесуалния кодекс, жалбите срещу актове и действия на съдия-изпълнител се оспорват пред окръжния съд по мястото на изпълнението. Компетентния орган да извърши контрол по законосъобразност на действията на съдия изпълнителя е съда, а не Комисията. Още повече, видно от представените по административната преписка доказателства, А.П.П. е упражнила правото си на жалба срещу действията на съдебния изпълнител. Жалбата и е отхвърлена от Районен съд гр. Р. като неоснователна с решение №626/03.12.2008г. Жалбоподателката е оспорила и постановлението за възлагане на имота ѝ, изнесен на публична продажба. Жалбата и е оставена без уважение с решение №5/13.02.2009г. на Районен съд гр. Р., което е влязло в сила на 13.02.2009г.

Предпоставките за недопустимост на жалбата са, че подадена след изтичане на преклузивния срок, определен в чл.38 от ЗЗЛД, както и че с жалбата се оспорват действия от съдия-изпълнител, които не са от компетентността на Комисията.

С оглед гореизложеното, поради просрочие на жалбата, в съответствие с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК и във връзка с чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ :

Прекратява административното производство образувано по жалба с рег. А.П.П. срещу държавен съдебен изпълнител при районен съд гр. Р. - Д.Д., поради недопустимост на жалбата.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 10454/2011г.

гр. София,15.02.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 09.02.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 10454/10.11.2010 г. от П.М.И. срещу Министерство на вътрешните работи.

П.М.И. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че личните ѝ данни се обработват незаконосъобразно от страна на МВР, като с оглед изложените в жалбата твърдения и представени писмени доказателства, фактическата обстановка по случая е следната:

От 2001 г. до 2010 г. жалбоподателката пребивава в Холандия, като на 09.09.2010 г. се завръща с цел смяна на документите за самоличност, чийто срок на валидност изтича. Г-жа П.М.И. извъ-

ршва утвърдената в случая процедура, получава новите си документи за самоличност, но в по-късен етап забелязва, че е налице грешка в изписването на постоянния ѝ адрес, като вместо актуалния вх. „В“ в новата лична карта фигурира вх. „Б“.

За целта жалбоподателката прилага копия от старата и нова лични карти, които потвърждават изнесените в жалбата твърдения.

Г-жа П.М.И. заявява, че е направила необходимите постъпки за издаване на нови документи за самоличност, но се опасява от евентуална бъдеща злоупотреба с личните ѝ данни и иска от КЗЛД да предприеме мерки с оглед извършеното според нея нарушение, за което да бъде обезщетена.

В условията на служебното начало, с оглед гарантиране спазването на принципа за бързина и процесуална икономия в административния процес, са предприети следните действия:

С писмо изх. № 10454/10/29.11.2010 г. от Дирекция “БДС“ при МВР е изискано становище по случая и приложение на относимите писмени доказателства.

С писмо вх. № 10454/10/09.12.2010 г. от страна на МВР изразяват становище за неоснователност на жалбата, сочейки като основен довод факта, че жалбоподателката собственолично с полагане на подписа си в необходимите документи е потвърдила истинността на съдържащата се в новата ѝ лична карта информация за постоянен адрес. Посочва се, че съгласно утвърдената в Правилника за издаване на български лични документи процедура по издаване на документи за самоличност е необходимо заявителят да извърши проверка на предоставената му справка с личните му данни от регистър НБД “Население“, като с оглед тяхната актуалност следва да посочи кои данни са актуални и кои- не, като в последния случай е необходимо да посочи актуални данни. В подкрепа на твърденията си от страна на МВР се прилага Заявление за издаване на документ за самоличност на български гражданин с вх. № 10142/16.09.2010 г. до РУ- П., с което П.М.И. е заявила издаване на лична карта и паспорт. Видно от посоченото заявление жалбоподателката е посочила за верен адрес, с означен вход “Б“.

С писмо изх. № 10454/10.12.2010 г. от ГД “ГРАО“ при МРРБ е изискана разпечатка от регистър НБД “Население“ относно П.М.

С писмо вх. № 10454/10/20.12.2010 г. от страна на ГД “ГРАО“ при МРРБ представят исканата справка, от която е видно че данните на жалбоподателката в регистър НБД “Население“ са точни и актуални.

С писмо изх. № 10454/30.12.2010 г. жалбоподателката е уведомена за предприетите действия, изразени становища, представените писмени доказателства от страна на МВР и ГД “ГРАО“, както и за предоставената ѝ от ЗЗЛД възможност да иска коригиране на личните ѝ данни и за възможността и да претендира обезщетение по съдебен ред. С оглед на така установената фактическа и правна страна по случая на П.М.И. е указан 3-дн. срок за потвърждение на жалбата, неспазването на който ще доведе до прекратяване на административното производство по нея на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК.

Видно от обратната разписка на писмо с изх. № 10454/30.12.2010 г., жалбоподателката е получила писмото на 04.01.2011 г. и към момента не е предприела действия по потвърждаване на жалбата си в определения ѝ 3-дневен срок.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Допустимостта на обработването на личните данни следва да се извършва при спазване на основните принципи посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, в хипотезите на чл. 4 от ЗЗЛД. В чл. 2, ал. 2, т. 4 от ЗЗЛД е посочено, че обработваните лични данни следва да са точни и при необходимост да се актуализират. Утвърдената в Правилника за издаване на български лични документи процедура по издаване на документи за самоличност е необходимо заявителят да извърши проверка на предоставената му справка с личните му данни от регистър “НБД“, като с оглед тяхната актуалност следва да посочи кои данни са актуални и кои- не, като в последният случай е необходимо да посочи ак-

туални данни. Проявената от жалбоподателката небрежност по отношение на коректността на обработване на личните ѝ данни от страна на МВР, изразяваща се в недоглеждане на отразената в Заявлението ѝ информация и въпреки това удостоверяването на истинността на съдържанието му не следва да се вмени във вина на администратора, който е предприел необходимите технически и организационни мерки за гарантиране на правомерното обработване на личните данни. В този случай, П.М.И. следва да упражни правата си по глава V на ЗЗЛД, за което ѝ са дадени писмени указания.

С оглед гореизложеното на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 и чл. 30, ал. 3 от АПК, Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № 10454/10.11.2010 г. от П.М.И. срещу МВР поради нейната недопустимост.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 10912/2011 г.

гр. София, 15.02.2011 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 09.02.2011 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. №10912/30.11.2010 г., подадена от В.И. и Ц.И. срещу А.И.и П- ро РУ на СДВР.

Ц. и В. И. (майка и дъщеря) сезират КЗЛД с жалба, в която сочат, че П- ро РУ на СДВР е предоставило личните им данни на А.И., които последният е използвал с користни цели, като създава “престъпни схеми“, фалшиви документи, упражнява психически тормоз чрез трети лица в продължение на дълги години. Сочат номер на лична карта, с което неизвестно лице получава техните пенсии.

Към жалбата се прилагат разпечатки от база данни ЕСГРАОН от 2001 г., в които сочат, че има разминавания в отразената информация. Прилагат се документи и писма с нецензурирано съдържание.

В условията на служебното начало, с оглед гарантиране принципа на бързина и процесуална икономия в административния процес, са предприети следните действия:

С писмо изх. № 10912/10/08.12.2010 г. от ГД „ГРАО“ при МРРБ е изискана и разпечатка от регистър НБД “Население” относно лицата В.И. с ЕГН ***** и Ц.И. с ЕГН ***** . От предоставената с писмо вх. № 10912/10/20.12.2010 г. справка е видно, че данните за жалбоподателките са точни и актуални.

С писмо изх. № 10912/10/08.12.2010 г. от кмета на Столична община- район „Сердика“ са изискани копия от личните регистрационни картони /ЛРК/ на жалбоподателките, както и информация относно евентуално наложени правни ограничения. С писмо вх. № 10912/10/27.12.2010 г. от страна на общината предоставят исканата информация, видно от която няма данни за извършени нарушения по отношение обработване на личните данни на Ц. и В. И.

С писмо изх. № 10912/10/08.12.2010 г. информация за ЛРК и наличие на правни ограничения за лицата е изискана и от Община В., която с писмо вх. № 10912/ 10/16.12.2010 г. указва, че исканата информация следва да се предостави от Столична община- район „Сердика”.

С писмо изх. № 10912/10/08.12.2010 г. от Дирекция “БДС“ при МВР е изискана справка относно издадените документи за самоличност на жалбоподателките, както и информация относно ползвателя на лична карта № *****. От страна на МВР с писмо вх. № 10912/10/ 16.12.2010 г. съобщават, че лицата нямат издадени нови документи за самоличност и към момента ползват граждански /зелени/ паспорти от 1998 г. По отношение на справката относно посочената лична карта се съобщава, че няма издадена такава.

С писмо изх. № 10912/10/26.01.2011 г. жалбоподателките са уведомени за предприетите действия, събрани доказателства и изразени становища, като им е указано в 3-дн. срок да потвърдят жалбата си пред КЗЛД. В отговор са представени 6 бр. листа, някои от които с нецензурирано съдържание, заведени в деловодството на КЗЛД с рег. №10912/10/31.01.2011 г.

Видно от представените от горепосочените институции справки соченото за нарушител лице А.В.И.- баща и съпруг на жалбоподателките- е починал на 07.12.1995 г.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД, съгласно който Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Изложените твърдения за извършени злоупотреби с личните данни на жалбоподателките са по отношение на А.И., починал на 07.12.1995 г.

От ангажираните в рамките на административното производство доказателства няма данни за нарушение на правата на В. и Ц. И. по ЗЗЛД от ответните страни по жалбата, поради което не е налице и правен интерес.

С оглед гореизложеното, поради липса на пасивна процесуална легитимация, както и липса на правен интерес, на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 и т. 6 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № 10912/30.11.2010 г., подадена от В.И. и Ц.И. срещу А.И. и П- ро РУ на СДВР поради нейната недопустимост.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 10659/2011 г.
гр. София, 22.02.2011 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове - Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 09.02.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 10659/17.11.2010 г., подадена от П.Н.П. срещу Министерство на вътрешните работи (МВР).

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят – явява се лично, не ангажира допълнителни доказателства за целите на административното производство по жалбата.

За министъра на вътрешните работи се явява главен юрисконсулт Б.И., представя пълномощно с рег. № I-18307/29.07.2009 г.

Жалбоподателят П.Н.П. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че органите на МВР неправомерно обработват негови лични данни и съгласно твърденията и приложените писмени доказателства, фактическата обстановка по случая е следната:

През февруари 2010 г. докато пътува с автомобила си жалбоподателят бива спрян случайно от полицейски служители за рутинна проверка. От извършена по радиостанцията проверка полицейският служител установява и съобщава на П.Н.П., че е регистриран за „хулиганство”. Жалбоподателят съобщава, че срещу него никога не е било повдигано обвинение или е било образувано досъдебно производство във връзка с обвинения в хулиганство. Не отрича, че през 2004 г. и 2005 г. срещу него има образувани две наказателни производства, в следствие прекратени с постановления от Софийска районна прокуратура, копия от които се прилагат към жалбата. Прилага се и копие от Постановление № 33544/06 по описа на СРП, с което се отказва образуване на наказателно производство по обвинение в „хулиганство”.

Г-н П.Н.П. настоява Комисията да упражни правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД като задължи МВР да заличи всички негови данни от полицейски регистри и информационни фондове, свързани с прекратени досъдебни производства срещу него, както и всички данни, за обработването на които няма правно основание. Изразява становище, че личните му данни се обработват неправомерно от страна на МВР в разрез с разпоредбата на чл. 159, ал. 5 от ЗМВР, който изисква заличаване на лични данни при липсата на законово основание за тяхното съхраняване, тъй като същите не са необходими във връзка с наказателното преследване, както и в разрез с чл. 2, ал. 2, т. 2, т. 3, т. 5 и т. 6 от ЗЗЛД.

В условията на служебното начало е изискано становище от МВР относно визираните в жалбата факти, както и разпечатка от АИС „Централен полицейски регистър” за лицето П.Н.П. с ЕГН *****.

С писмо вх. № 10659/10/27.12.2010 г. от страна на МВР предоставят исканата информация като изразяват и становище за неоснователност на жалбата, излагайки мотиви в тази насока, сочейки, че предоставяната от ЗМВР възможност за съхранение на данните е свързана с една от основните осъществяване дейности - по противодействие на престъпността - която не може да бъде ограничена в конкретен времеви срок.

В предоставената справка от АИС „Централен полицейски регистър” се съдържа информация относно образувано дознание № 587/2005 г. по ЗМ № 05587/10.03.2005 г. на 07 РУ- СДВР за престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК – хулиганство. Същата информация следва от предоставеното от жалбоподателя копие от Постановление № 33544/06 по описа на СРП.

Законът за защита на личните данни урежда защита на правата на физическите лица при обработването на техните данни, дотолкова, доколкото обработването не се извършва за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство. В тези случаи, съгласно чл. 1 ал. 5 от ЗЗЛД, контролът по обработването се възлага на съ-

ответния държавен орган. В този смисъл Закона за МВР се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни, когато данните се обработват за целите на националната сигурност и обществен ред, а министърът на вътрешните работи следва да осъществява контрола по обработването на лични данни. От друга страна, законодателят в чл. 165 от Закона за МВР предоставя контрола по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни на Комисията за защита на личните данни при условията и по реда, определени със Закона за защита на личните данни. Правото на Комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни е закрепено и в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 159, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, при обработване на лични данни, свързани с дейностите по защита на националната сигурност и противодействие на престъпността, органите на МВР имат право да съхраняват данните и след приключване на обработката им в срокове, определени от администратора на лични данни. Тъй като към момента от страна на администратора на лични данни не са предприети действия в тази насока, преценката на продължаваното съхранение на лични данни на жалбоподателя следва да се извърши с оглед наличието на други законово определени предпоставки. Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД обработването, респ. съхранението, на лични данни е допустимо, когато е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес. Защита на правата и свободите на гражданите и опазване на техните живот, здраве и имущество, както и противодействие на престъпността и опазване на обществения ред като основни дейности на МВР определят значимостта на обществения интерес свързани с тях. В този смисъл и съхранението на определена информация следва да се приема като част от превантивната дейност по борба с престъпността, която е също в кръга на задължителните дейности, осъществявани от МВР.

От друга страна, задължение на администратора на лични данни при обработването на личните данни е да спазва основните принципи, на които то следва да бъде подчинено и които са регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. В чл. 2, ал. 2, т. 4 изисква данните да се поддържат точни и актуални. В предоставената справка от АИС „Централен полицейски регистър” се съдържа информация относно образувано дознание № 587/2005 г. по ЗМ № 05587/10.03.2005 г. на 07 РУ- СДВР за престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК – хулиганство, която е известна на жалбоподателя с оглед представените от него писмени доказателства.

Обработваните лични данни в информационните масиви на МВР подлежат на заличаване в случай, че вече не съществува причина за тяхното запазване съгласно закона или в изпълнение на съдебен акт. Но при тяхното заличаване съгласно чл. 159, ал. 6 от ЗМВР следва да се вземат предвид възрастта на физическото лице, естеството на обработваните лични данни, необходимостта от обработване до приключването на конкретното разследване или законова процедура, влизане в сила на присъда или съдебно решение, амнистия, реабилитация или изтичане срока на давност. Преценката следва да се извърши от администратора на лични данни в случай, че лицето упражни правата си по реда на глава V от ЗЗЛД. В конкретния случай няма данни жалбоподателят П.Н.П. да е упражнил правата си за достъп до обработваните от МВР негови лични данни, с което да заяви претенции за тяхното коригиране.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № 10659/17.11.2010 г. подадена от П.Н.П. срещу Министерство на вътрешните работи.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЯ ПО ТРАНСФЕР НА ДАННИ**РЕШЕНИЕ****№ 9323/2010г.****гр. София, 23.12.2010г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател Венета Шопова и членове : Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 16.12.2010 год. (Протокол № 42), разгледа искане, рег. № 9323/30.07.2010г. от “АББ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, за получаване на разрешение за трансфер на лични данни към мултинационалната корпоративна група на „АВВ Asea Brown Ltd”(“АББ Асея Браун Бовери Лимитид”), в Конфедерация Швейцария на основание чл. 36а, ал. 4, т.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Искането е подадено чрез Т.В.В.-пълномощник на управителите на “АББ БЪЛГАРИЯ” ЕООД. Приложено е пълномощно №198/15.07.2010г. от Д.В.И. и С.Д.С. – управители на дружеството, от което става видно, че лицето, подало искането за трансфер на данни, е упълномощено да представлява дружеството пред Комисията за защита на личните данни във връзка с конкретното искане за трансфер.

Съгласно представената информация в искането за издаване на разрешение за трансфер на лични данни, “АББ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, България е част от мултинационалната корпоративна група на „АВВ Asea Brown Ltd”(“АББ Асея Браун Бовери Лимитид”), регистрирана в Търговския регистър на кантон Цюрих, Конфедерация Швейцария на 07.07.2010г. под № СН-020.3.900.058-8. Компанията извършва дейности свързани с държането на акции в предприятия в секторите промишленост, търговия и услуги. Тя може да придобива, ипотекира, валоризира и прехвърля права върху недвижими имоти и нематериални права в Конфедерация Швейцария и чужбина, да финансира и субсидира други компании или да издава сравними ценни книжа за техните облигации; може да предприема всички търговски дейности и мерки, които изглеждат подходящи за подпомагане целите на компанията или свързаните с тях. “АББ БЪЛГАРИЯ” ЕООД е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК 831133152 и предмет на дейност: маркетинг и продажби; проучване, проектиране, консултантски услуги; електромонтаж; пусконаладъчни работи; строителство; ремонт и сервизно обслужване на: електрически уредби до 420 KW, системи за автоматизация; енергийни и промишлени информационни системи; продукти, съоръжения и системи за високо, средно и ниско напрежение; проектиране; разработване; производство, конструиране и продажба на електронно оборудване, компоненти и части; превозни и спедиционни сделки със собствени, наети или лизингови автомобили; внос и износ, както и всички други незабранени от закона дейности. Седалището и адресът на управление на дружеството са: гр.София 1592, Район “Младост”, бул.”Христофор Колумб” № 9, ет.3.

Съгласно искането получател на данните ще бъде мултинационална корпоративна група на „АВВ Asea Brown Ltd”(“АББ Асея Браун Бовери Лимитид”), установена на територията на Конфедерация Швейцария. Видно от предоставената информация в молбата, трансферът на данни засяга кандидати за работа, служители и работници, както и лица сключили граждански договори с “АББ БЪЛГАРИЯ” ЕООД. Предмет на трансфер ще бъдат следните категории лични данни, засягащи посочените групи физически лица : Име; единен граждански номер ЕГН; адрес; паспортни данни; месторождение; телефон; образование; трудова дейност и професионална квалификация; семейно положение; медицинско свидетелство; свидетелство за съдимост.

Видно от искането за трансфер, в рамките на корпоративната група на дружеството предстои въвеждане на глобална автоматизирана информационна система “САП” (“SAP”) за всички дружества от корпоративната група “АББ”. Целта на прехвърлянето е предоставяне на лични данни на кандидати за работа, на работници и служители, както и на лица сключили граждански договори с “АББ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, с цел управление на човешките ресурси от страна на дружеството и корпоративна група “АББ”.

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация с вх.№94731/05.02.2010г.(10.02.2010г.-потвърждение) като администратор на лични данни и е вписано в регистъра с идентификационен номер 29074. “АББ БЪЛГАРИЯ” АД е заявило поддържането на 5 броя регистри: “Персонал и граждански договори”(гр.София);“Персонал”(гр.Петрич); “Контрагенти”(гр.София); “Контрагенти”(гр.София);) и “Контрагенти”(гр.Петрич). Трансферът на данни засяга информацията, поддържана в регистър „Персонал и граждански договори”- гр.София и регистър “Персонал”-гр.Петрич, обявени пред Комисията за защита на личните данни с вписването на дружеството като Администратор на лични данни. Не е заявено възможно предоставяне данни в Конфедерация Швейцария. Регистър “Персонал и граждански договори”- гр.София: включва лични данни на кандидати за работа, на работници и служители, както и лични данни на лица сключили граждански договори с Администратора в гр.София. Регистър “Персонал”- гр.Петрич: включва лични данни на кандидати за работа, на работници и служители, сключили договори с Администратора в гр.Петрич. Обемът на данни, обект на заявения трансфер, включва следните лични данни на съответните физически лица от цитираните два регистъра по-горе, а именно: име; единен граждански номер ЕГН; адрес; паспортни данни; месторождение; телефон; образование; трудова дейност и професионална квалификация; семейно положение; медицинско свидетелство; свидетелство за съдимост.

С писмо рег. №.9323/10.11.2010г. Комисията за защита на личните данни е изисквала допълнителна информация относно държавата, на чиято територия ще предоставят данните, а именно: в Конфедерация Швейцария по адрес на управление на дружеството “АББ Асея Браун Бовери Лимитид” или по местоположение на техния сървър – в Ениген, Германия; подробна информация и доказателства, относно организационните и техническите мерки за защита на данните, във връзка с осъществяването на трансфера, както и информация, относно наличието на съгласие за предстоящия трансфер на физическите лица, чиито данни ще бъдат обект на трансфера.

В изпълнение на указанията на КЗЛД с писмо от 26.11.2010г. в Комисията е постъпила допълнителна информация от дружество „ АББ БЪЛГАРИЯ „ ЕООД, както следва:

1. Относно държавата, на чиято територия ще бъдат предоставени данните, е уточнено, че това е Конфедерация Швейцария, тъй като достъп до прехвърлените данни ще имат само служители от отдели “Човешки ресурси” и “Информационни технологии” на дружеството „ABB Asea Brown Ltd”(“АББ Асея Браун Бовери Лимитид”).

2. Относно предоставяне на подробна информация и доказателства за организационните и техническите мерки за защита на данните, във връзка с осъществяването на трансфера: Достъпът ще се осъществява посредством идентификация с потребителско име и парола, като паролата следва да бъде с дължина между 8 и 15 символа, да съдържа поне една цифра и главна буква и да не бъде речникова дума. Паролата следва да бъде променяна на всеки 90 дни, а достъпът до сървъра ще бъде забраняван в случай на три неуспешни опита за достъп в рамките на 60 минути. Ще бъдат използвани и следните специални мерки за защита: външни и вътрешни демилитаризирани зони за достъп (outer and inner Demilitarized Zones); защитни стени (firewalls), криптиране на предаваната информация и други.

3. Относно наличието на съгласие за предстоящия трансфер на физическите лица, чиито данни ще бъдат обект на трансфера: Уведомление за обработване и трансфер на лични данни. Същото е адресирано до всички служители на „ АББ БЪЛГАРИЯ „ ЕООД, като същите са информирани, че техните данни се обработват от дружеството и че същите се съхраняват в регистрите “Персонал и граждански договори”– гр.София и “Персонал”–гр.Петрич. Цитирани са целите на обработване на данните, както и прехвърлянето на данните към дружеството “АББ Асея Браун Бовери Лимитид” в Конфедерация Швейцария, съгласно законовите изисквания и процедури. Разписани са както видовете данни, които ще бъдат прехвърлени, така и целта на трансфера; видовете лица, пред които могат да бъдат разкривани данните. Указано е изрично, че чувствителни данни няма да бъдат прехвърляни. Уведомлението е подписано от управителите на дружеството – Делка Вълчинова Иванова и Станчо

Добрев Станчев на 24.11.2010г.

Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните. Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните. Предоставяне на лични данни в трета държава се допуска само, ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия.

Съгласно чл.36а, ал.4, т.1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни не извършва преценка на „адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава”, когато е налице произнасяне, с решение на Европейската комисия, че третата държава, в която се предоставят личните данни осигурява адекватно ниво на защита. В изключителната компетентност на Европейската комисия е определянето на адекватно ниво за защита на данните, което се посочва като „заключение за адекватност”. Произнасянето на Европейската комисия в разглеждания смисъл е с решение № 2000/518/ЕО от 26.07.2000г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за адекватната защита на личните данни, предоставяни в Швейцария.

Предвид факта, че Европейската комисия с решение №2000/518/ЕО от 26.07.2000г. се е произнесла, че Конфедерация Швейцария предоставя подходящо ниво на защита на личните данни и основание чл.36а, ал.4, т.1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Разрешава на администратора на лични данни „АББ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, да предостави лични данни на физически лица-кандидати за работа, на работници и служители, както и лични данни на лица, сключили граждански договори с дружеството, на мултинационална корпоративна група на територията на трета страна - “АББ Асея Браун Бовери Лимитид”, Конфедерация Швейцария, за целите на глобалната автоматизирана информационна система САП (SAP), за администриране и управление на човешки ресурси и собственост, в следния обем: име; единен граждански номер; адрес; паспортни данни; месторождение; телефон; образование; трудова дейност и професионална квалификация; семейно положение; медицинско свидетелство; свидетелство за съдимост.

2. Указва на администратора на лични данни „АББ БЪЛГАРИЯ” ЕООД да актуализира информацията в регистрите „Персонал и граждански договори-гр.София” и „Персонал – гр.Петрич”, обявени в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри в КЗЛД, като заяви възможност за предоставяне на лични данни в Конфедерация Швейцария.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 9397/2010г.
гр. София, 23.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател Венета Шопова и членове : Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 16.12.2010 год. (Протокол № 42), разгледа искане, рег. № 9397/05.08.2010г. от “АББ АУТОМЕЙШЪН” ЕООД, за получаване на разрешение за трансфер на лични данни към мултинационалната корпоративна група на „АВВ Asea Brown Ltd”(“АББ Асея Браун Бовери Лимитид”), в Конфедерация Швейцария на основание чл. 36а, ал. 4, т.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Искането е подадено чрез двама от управителите на “АББ АУТОМЕЙШЪН” ЕООД- А.К. и Д.Я., като дружеството се управлява и представлява пред трети лица от всеки двама управители заедно, от което става видно, че лицата подали искането за трансфер на данни, могат да представлява дружеството пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане за трансфер.

Съгласно представената информация в искането за издаване на разрешение за трансфер на лични данни, “АББ АУТОМЕЙШЪН” ЕООД, България е част от мултинационалната корпоративна група на „АВВ Asea Brown Ltd”(“АББ Асея Браун Бовери Лимитид”), регистрирана в Търговския регистър на кантон Цюрих, Конфедерация Швейцария на 07.07.2010г. под № СН-020.3.900.058-8 Компанията извършва дейности свързани с държането на акции в предприятия в секторите промишленост, търговия и услуги. Тя може да придобива, ипотекира, валоризира и прехвърля права върху недвижими имоти и нематериални права в Конфедерация Швейцария и чужбина, да финансира и субсидира други компании или да издава сравними ценни книжа за техните облигации; може да приема всички търговски дейности и мерки, които изглеждат подходящи за подпомагане целите на компанията или свързаните с тях. “АББ АУТОМЕЙШЪН” ЕООД, България е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК 160138576, със седалище и адрес на управление: гр.Раковски, община Раковски, Община Пловдив, Индустриална зона и предмет на дейност: производство, сглобяване, проектиране, инсталиране, разработване, изследване, дизайн, изграждане, продажба, пласмент на среднотоккови, слаботоккови и силнотоккови електротехнически и електронни продукти, системи и компоненти, включително и всички свързани дейности, както, но не само индустриални информационни системи, сервиз, ремонт, транспортиране, държане на склад, покупко-продажба на суровини и компоненти, финансиране и други. Дружеството има право да извършва всички други дейности, свързани с предмета на дейност или произтичащите там, както и всяка друга дейност, която не е забранена от закона.

Съгласно искането получател на данните ще бъде мултинационална корпоративна група на „АВВ Asea Brown Ltd”(“АББ Асея Браун Бовери Лимитид”), установена на територията на Конфедерация Швейцария. Видно от предоставената информация, трансферът на данни засяга физически лица - кандидати за работа, служители и работници на “АББ АУТОМЕЙШЪН” ЕООД. Предмет на трансфер ще бъдат следните категории лични данни, засягащи посочените групи физически лица: Име; единен граждански номер ЕГН; адрес; паспортни данни; месторождение; телефон; образование; произход; трудова дейност и професионална квалификация; семейно положение.

Видно от искането за трансфер, в рамките на корпоративната група на дружеството предстои въвеждане на глобална автоматизирана информационна система “САП” (“SAP”) за всички дружества от корпоративната група “АББ”. Целта на прехвърлянето е предоставяне на лични данни на кандидати за работа, на работници и служители, с цел управление на човешките ресурси и управление на собственост от страна на дружеството и корпоративна група “АББ”.

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация с вх.№1294719/14.07.2010г. като администратор на лични данни, но не е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни, поради липсата на потвърдителен лист. “АББ

АУТОМЕЙШЪН” ЕООД е заявило поддържането на 1 регистър: “АББ АУТОМЕЙШЪН ЕООД”. Трансферът на данни засяга информацията, поддържана в регистър “АББ АУТОМЕЙШЪН ЕООД”, обявен пред Комисията за защита на личните данни с вписването на дружеството като Администратор на лични данни, като е заявено предоставяне на данни в Конфедерация Швейцария: име; единен граждански номер ЕГН; адрес; паспортни данни; месторождение; телефон; образование; произход; трудова дейност и професионална квалификация; семейно положение.

С писмо рег. №.9397/10.11.2010г. Комисията за защита на личните данни е изисквала допълнителна информация относно държавата, на чиято територия ще предоставят данните, а именно: в Конфедерация Швейцария по адрес на управление на дружеството “АББ Асея Браун Бовери Лимитид” или по местоположение на техния сървър – в Ениген, Германия; подробна информация и доказателства, относно организационните и техническите мерки за защита на данните, във връзка с осъществяването на трансфера, както и информация, относно наличието на съгласие за предстоящия трансфер на физическите лица, чиито данни ще бъдат обект на трансфера.

В изпълнение на указанията на КЗЛД с писмо от 26.11.2010г. в Комисията е постъпила допълнителна информация от дружество „АББ АУТОМЕЙШЪН „ ЕООД, чрез пълномощник-В.С. Приложено е пълномощно от 15.06.2010г. от А.К. и Д.Я. – управители на дружеството, от което става видно, че лицето, подало допълнителната информация, изискана от КЗЛД, по повод искането за трансфер на данни, не е упълномощено да представлява дружеството пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане за трансфер. Изпратено е второ писмо рег. №.9397/03.12.2010г. от Комисията за защита на личните данни, с което е изискано изрично пълномощно, относно осъществяване на всички действия, свързани с получаване на разрешаване на трансфер на лични данни в трета държава.

В отговор на цитираното по-горе второ писмо от КЗЛД, с писмо от 09.12.2010г. е постъпила допълнителна информация от дружество „АББ АУТОМЕЙШЪН „ ЕООД, чрез А.К. и К.-Т.П.-управители на дружеството, както следва:

1. Относно държавата, на чиято територия ще бъдат предоставени данните, е уточнено, че това е Конфедерация Швейцария, тъй като достъп до прехвърлените данни ще имат само служители от отдели “Човешки ресурси” и “Информационни технологии” на дружеството “АББ Асея Браун Бовери Лимитид”.

2. Относно предоставяне на подробна информация и доказателства за организационните и техническите мерки за защита на данните, във връзка с осъществяването на трансфера: Достъпът ще се осъществява посредством идентификация с потребителско име и парола, като паролата следва да бъде с дължина между 8 и 15 символа, да съдържа поне една цифра и главна буква и да не бъде речникова дума. Паролата следва да бъде променяна на всеки 90 дни, а достъпът до сървъра ще бъде забраняван в случай на три неуспешни опита за достъп в рамките на 60 минути. Ще бъдат използвани и следните специални мерки за защита: външни и вътрешни демилитаризирани зони за достъп (outer and inner Demilitarized Zones); защитни стени (firewalls), криптиране на предаваната информация и други.

3. Относно наличието на съгласие за предстоящия трансфер на физическите лица, чиито данни ще бъдат обект на трансфера: Представено е уведомление за обработване и трансфер на лични данни. Изчерпателно са разписани категориите данни, които се обработват и които ще се трансферират. Изрично е указано, че чувствителни данни няма да бъдат предмет на трансфер. Същото е адресирано до всички служители на „АББ АУТОМЕЙШЪН „ ЕООД, като същите са информирани, че техните данни се обработват от дружеството и че същите се съхраняват в регистър “Персонал”. Цитирани са целите на обработване на данните, както и прехвърлянето на данните към дружеството “АББ Асея Браун Бовери Лимитид” в Конфедерация Швейцария, съгласно законовите изисквания и процедури. Разписани са целта на трансфера и видовете получатели, пред които могат да бъдат разкривани данните. Лицата са уведомени за техните права по чл.28 от ЗЗЛД. Уведомлението е подписано от

управителите на дружеството – А.К., К.Т.-П. и Д.Г.Я. на 25.10.2010г.

Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните. Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните. Предоставяне на лични данни в трета държава се допуска само, ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия.

Съгласно чл.36а, ал.4, т.1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни не извършва преценка на „адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава”, когато е налице произнасяне, с решение на Европейската комисия, че третата държава, в която се предоставят личните данни осигурява адекватно ниво на защита. В изключителната компетентност на Европейската комисия е определянето на адекватно ниво за защита на данните, което се посочва като „заключение за адекватност”. Произнасянето на Европейската комисия в разглеждания смисъл е с решение № 2000/518/ЕО от 26.07.2000г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за адекватната защита на личните данни, предоставяни в Швейцария.

Предвид факта, че Европейската комисия с решение №2000/518/ЕО от 26.07.2000г. се е произнесла, че Конфедерация Швейцария предоставя подходящо ниво на защита на личните данни и основание чл.36а, ал.4, т.1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Указва на „АББ АУТОМЕЙШЪН” ЕООД да приключи процеса на регистрация като администратор на лични данни към Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри в Комисията за защита на личните данни.

2. След приключване на процеса на регистрация по т.1, разрешава на администратора на лични данни „АББ АУТОМЕЙШЪН” ЕООД да предостави лични данни на физически лица-кандидати за работа, както и лични данни на работници и служители на дружеството, на мултинационална корпоративна група на територията на трета страна - “АББ Асея Браун Бовери Лимитид”, Конфедерация Швейцария, за целите на глобалната автоматизирана информационна система САП (SAP), за администриране и управление на човешки ресурси и собственост, в следния обем: име; единен граждански номер; адрес; паспортни данни; месторождение; телефон; образование; произход; трудова дейност и професионална квалификация; семейно положение, считано от датата на вписване в Регистъра на администраторите на лични данни и поддържаните от тях регистри

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 9447/2010г.
гр. София, 23.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател Венета Шопова и членове : Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 16.12.2010 год. (Протокол № 42), разгледа искане, рег. № 9447/12.08.2010г. от “АББ АВАНГАРД” АД, за получаване на разрешение за трансфер на лични данни към мултинационалната корпоративна група на “АББ Асея Браун Бовери Лимитид” („АВВ Asea Brown Ltd) в Конфедерация Швейцария на основание чл. 36а, ал. 4, т.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Искането е подадено чрез изпълнителните директори и членове на Управителния съвет на акционерното дружество-Р.М.П. и В.Ц.Г. Съгласно Удостоверение №20100301163229/01.03.2010г. на Агенцията по вписвания, дружеството се управлява и представлява пред трети лица от всеки двама от членовете на Управителния съвет заедно, от което става видно, че лицата, подали искането за трансфер на данни, могат да представляват дружеството пред Комисията за защита на личните данни във връзка с конкретното искане за трансфер.

Съгласно представената информация в искането за издаване на разрешение за трансфер на лични данни, “АББ АВАНГАРД” АД, България е част от мултинационалната корпоративна група на „АВВ Asea Brown Ltd”(“АББ Асея Браун Бовери Лимитид”), регистрирана в Търговския регистър на кантон Цюрих, Конфедерация Швейцария на 07.07.2010г. под № СН-020.3.900.058-8. Компанията извършва дейности свързани с държането на акции в предприятия в секторите промишленост, търговия и услуги. Тя може да придобива, ипотекира, валоризира и прехвърля права върху недвижими имоти и нематериални права в Конфедерация Швейцария и чужбина, да финансира и субсидира други компании или да издава сравними ценни книжа за техните облигации; може да предприема всички търговски дейности и мерки, които изглеждат подходящи за подпомагане целите на компанията или свързаните с тях. “АББ АВАНГАРД” АД, България е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК 107001401 и предмет на дейност: производство на прекъсвачи високо напрежение и друго електротехническо оборудване и търговия с тях в страната и в чужбина. Седалището и адресът на управление на дружеството са: гр.Севлиево 5400, Област Габрово, община Севлиево, ул.”Никола Петков” № 32.

Съгласно искането получател на данните ще бъде мултинационална корпоративна група на “АББ Асея Браун Бовери Лимитид” („АВВ Asea Brown Ltd) , установена на територията на Конфедерация Швейцария. Видно от предоставената информация в молбата, трансферът на данни засяга кандидати за работа, както и на служители и работници на “АББ АВАНГАРД” АД. Предмет на трансфер ще бъдат следните категории лични данни, засягащи посочените групи физически лица : Име; единен граждански номер ЕГН; адрес; паспортни данни; месторождение; телефон; образование; произход; трудова дейност и професионална квалификация; семейно положение.

Видно от искането за трансфер, в рамките на корпоративната група на дружеството предстои въвеждане на глобална автоматизирана информационна система “САП” (“SAP”) за всички дружества от корпоративната група “АББ”. Целта на прехвърлянето е предоставяне на лични данни на кандидати за работа, на работници и служители, с цел управление на човешките ресурси и управление на собственост от страна на дружеството и корпоративна група “АББ”.

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация с вх.№29276/28.01.2010г. (02.02.2010г.-потвърждение) като администратор на лични данни и е вписано в регистъра с идентификационен номер 213205. “АББ АВАНГАРД” АД е заявило поддържането на 1 регистър “Персонал”. Не е заявено възможно предоставяне данни в Конфедерация Швейцария. Регистър “Персонал” включва лични данни на кандидати за работа, както и лични данни на работници и служители на Администратора. Трансферът на данни засяга информацията, поддържана в регистър „Персонал”, обявен пред Комисията за защита на личните данни с вписва-

нето на дружеството като Администратор на лични данни: Име; Единен граждански номер ЕГН; Адрес; Паспортни данни; Месторождение; Телефон; Образование; Произход; Трудова дейност и професионална квалификация; Семейно положение.

С писмо рег. №.9447/10.11.2010г. Комисията за защита на личните данни е изисквала допълнителна информация относно държавата, на чиято територия ще предоставят данните, а именно: в Конфедерация Швейцария по адрес на управление на дружеството АББ Асея Браун Бовери Лимитид” или по местоположение на техния сървър – в Ениген, Германия; подробна информация и доказателства относно организационните и техническите мерки за защита на данните, във връзка с осъществяването на трансфера, както и информация относно наличието на съгласие за предстоящия трансфер на физическите лица, чиито данни ще бъдат обект на трансфера.

В изпълнение на указанията на КЗЛД с писмо от 26.11.2010г. в Комисията е постъпила допълнителна информация от дружество „ АББ АВАНГАРД „ АД, както следва:

1. Относно държавата, на чиято територия ще бъдат предоставени данните, е уточнено, че това е Конфедерация Швейцария, тъй като достъп до прехвърлените данни ще имат само служители от отдели “Човешки ресурси” и “Информационни технологии” на дружеството “АББ Асея Браун Бовери Лимитид”.

2. Относно предоставяне на подробна информация и доказателств за организационните и техническите мерки за защита на данните, във връзка с осъществяването на трансфера: Достъпът ще се осъществява посредством идентификация с потребителско име и парола, като паролата следва да бъде с дължина между 8 и 15 символа, да съдържа поне една цифра и главна буква и да не бъде речникова дума. Паролата следва да бъде променяна на всеки 90 дни, а достъпът до сървъра ще бъде забраняван в случай на три неуспешни опита за достъп в рамките на 60 минути. Ще бъдат използвани и следните специални мерки за защита: външни и вътрешни демилитаризирани зони за достъп (outer and inner Demilitarized Zones); защитни стени (firewalls), криптиране на предаваната информация и други.

3. Относно наличието на съгласие за предстоящия трансфер на физическите лица, чиито данни ще бъдат обект на трансфера: Уведомление за обработване и трансфер на лични данни. Същото е адресирано до всички служители на „ АББ АВАНГАРД „ АД, като същите са информирани, че техните данни се обработват от дружеството и че същите се съхраняват в регистър “Персонал и граждански договори” –гр.Севлиево. Цитирани са целите на обработване на данните, както и прехвърлянето на данните към дружеството “АББ Асея Браун Бовери Лимитид” в Конфедерация Швейцария, съгласно законовите изисквания и процедури. Разписани са както видовете данни, които ще бъдат прехвърлени, така и целта на трансфера; видовете лица, пред които могат да бъдат разкривани данните. Изрично е указано, че чувствителни данни няма да бъдат прехвърляни. Уведомлението е подписано от изпълнителните директори и членове на Управителния съвет на дружеството на 24.11.2010г.

Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните. Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните. Предоставяне на лични данни в трета държава се допуска само, ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия.

Съгласно чл.36а, ал.4, т.1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни не извършва преценка на „ адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава”, когато е налице произнасяне, с решение на Европейската комисия, че третата държава, в която се предоставят личните данни, осигурява адекватно ниво на защита. В изключителната компетентност на Европейската комисия е определянето на адекватно ниво за защита на данните, кое-

то се посочва като „заключение за адекватност”. Произнасянето на Европейската комисия в разглеждания смисъл е с решение № 2000/518/ЕО от 26.07.2000г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за адекватната защита на личните данни, предоставяни в Швейцария.

Предвид факта, че Европейската комисия с решение № 2000/518/ЕО от 26.07.2000г. се е произнесла, че Конфедерация Швейцария предоставя подходящо ниво на защита на личните данни и основание чл.36а, ал.4, т.1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Разрешава на администратора на лични данни „АББ АВАНГАРД” АД да предостави лични данни на физически лица-кандидати за работа, както и лични данни на работници и служители на дружеството, на мултинационална корпоративна група на територията на трета страна - “АББ Асея Браун Бовери Лимитид” („АВВ Asea Brown Ltd”), Конфедерация Швейцария, за целите на глобалната автоматизирана информационна система САП (SAP), за администриране и управление на човешки ресурси и собственост, в следния обем: име; единен граждански номер; адрес; паспортни данни; месторождение; телефон; образование; произход; трудова дейност и професионална квалификация; семейно положение.

2. Указва на администратора на лични данни „АББ АВАНГАРД” АД да актуализира информацията в регистър „Персонал”, обявен в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри в КЗЛД, като заяви възможност за осъществяване на предоставяне на лични данни в Конфедерация Швейцария.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 10245 /2010г.

гр. София, 23.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател Венета Шопова и членове : Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 16.12.2010 год. (Протокол № 42), разгледа искане с рег.№10245/26.10.2010г. от “Ай Ти Си И” ООД за получаване на разрешение на основание чл. 36а, ал. 4, т.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за трансфер на лични данни към “Пиърсън Вю” (“Pearson VUE”), дружество от “Ен Си Ес Пиърсън Инк.” (“NCS Pearson Inc.”), САЩ и към “Градъейт Мениджмънт Адмишън Кансъл” – “ГМАК” (“Graduate Management Admission Council” - “GMAC”), САЩ. Искането е подадено чрез управителя и законен представител на дружеството Н.Г.П., от което става видно, че лицето, подало искането за трансфер на данни може да представлява дружеството пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане за трансфер.

Съгласно искането получателите на лични данни ще бъдат:

1. “Пиърсън Вю”(“Pearson VUE”), дъщерно дружество на корпорацията “Ен Си Ес Пиърсън

Инк.” (“NCS Pearson Inc.”), регистрирана в САЩ на 28.03.1962 г. (“National Computer Systems Inc.”), приела настоящото си име на 01.11.2000г., съгласно приложени документи от Министерството на външните работи – Минесота, САЩ. Единоличният собственик на “Ен Си Ес Пиърсън Инк.” (“NCS Pearson Inc.”) е Пиърсън плс (Pearson plc), английско дружество със седалище във Великобритания. “Пиърсън Вю” (“Pearson VUE”) е глобален лидер в електронните тествания за информационни технологии, академични, правителствени и професионални клиенти, осигурявайки пълен комплект услуги от разработване на тестове до управление на бази данни. В момента обслужва 162 държави и ръководи над 4 400 Тест центрове. “Ен Си Ес Пиърсън Инк.” (“NCS Pearson Inc.”) е в договорни отношения за провеждането на компютърно базирани тестове, чрез своето дъщерно дружество “Пиърсън Вю” (“Pearson VUE”). Тестовите се провеждат от името на спонсори – сертифициращи организации, лицензирани институции, организации за академични приемни изпити, какъвто в случая е теста “GMAT”. По силата на договор между “Пиърсън Вю” и „ГМАК” (“GMAC”) от 28.07.2004г., “Пиърсън Вю” провежда и администрира различни компютърно базирани електронни тестове, в това число “GMAT”, като изпълнява ролята на обработващ данните в световен мащаб за теста “GMAT”. Данните за физическите лица, които се явяват на теста “GMAT” включват: регистрация на теста, провеждане на теста и резултати от теста. Дружеството има политика за неприкосновеност, която е в сила от 11.01.2008г.

2. “Градюейт Мениджмънт Адмишън Кансъл – ГМАК” (“Graduate Management Admission Council” - наричана за краткост “GMAC”), САЩ - юридическо лице с нестопанска цел, имащо за цел да осигури достъп до висше бизнес образование и да подпомага бизнес университетите на световно равнище. “ГМАК” се състои от представители на водещи бизнес университети, като предлага в целия свят разнообразни програми, продукти и услуги във връзка с обучението. “ГМАК” притежава и администрира “Градюейт Мениджмънт Адмишън Тест – ГМАТ” (“Graduate Management Admission Test”) - наричана за краткост “GMAT”), най-разпространения компютъризиран тест, използван в процеса по прием на студенти във висши бизнес учебни заведения по целия свят.

По смисъла на чл. 1, ал. 4, т.3 от Закона за защита на личните данни, администраторът на лични данни, когато за целите на обработването, използва средства разположени на българска територия, трябва да посочи представител, установен на територията на Република България. На това основание е сключен Договор за местно представителство (Република България) на 02.06.2008г. между “Градюейт Мениджмънт Адмишън Кансъл – ГМАК” (“Graduate Management Admission Council – “GMAC”), САЩ; “Пиърсън Вю”, дъщерно дружество на корпорацията “Ен Си Ес Пиърсън Инк.”, САЩ и “Ай Ти Си И” ООД, България. Съгласно договора дружеството се задължава да провежда изпита “GMAT” и да предоставя свързаните с това услуги по обработка на данните на територията на Република България за теста “GMAT”. В тази връзка, “Ай Ти Си И” ООД се явява местен представител на територията на Република България на “ГМАК”, САЩ. “Пиърсън Вю” чрез своето подразделение “Върчуъл Юнивърсити Ентърпрайзис” (“Virtual University Enterprises”) е сключило Споразумение за провеждане на тестове с “Ай Ти Си И” ООД на 17.01.2001г. Споразумението е изменено на 25.06.2005г., като страни по него са “Пиърсън Вю” и “Ай Ти Си И” ООД.

“Ай Ти Си И” ООД е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК 121673816, със седалище и адрес на управление: гр.София, община Столична, район “Лозенец”, бул.”Черни връх” № 44 и предмет на дейност: консултантска дейност и обучение в областта на информационните технологии, проектиране, доставка, инсталация и сервиз на електронно-изчислителна техника, програмни продукти и технологии, интеграция на допълнителни елементи към административно-управленски информационни системи, като SAP R/3, както всяка друга дейност, за която няма законова забрана.

Видно от предоставената информация в искането, трансферът на данни засяга физически лица - кандидати за тест “GMAT. Предмет на трансфер ще бъдат следните категории лични данни, засягащи посочените физически лица: биометрични данни - сканиране папиларното изображение на дланта. Целта, за която личните данни на кандидатите за тест “GMAT” ще бъдат предоставяни са: Образование (компютъризираният тест “GMAT “ се използва за прием на студенти във висши

бизнес учебни заведения по целия свят).

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация с вх. № 3206/19.10.2009г. като администратор на лични данни и е вписано в регистъра с идентификационен номер 2357. “Ай Ти Си И” ООД е заявило поддържането на 7 броя регистри (регистър “ССТВ-изпит ГМАТ”, включва видеонаблюдение). Заявеният в искането трансфер на данни засяга информацията, поддържана в регистър „Биометрични данни – кандидати ГМАТ”, обявен пред Комисията за защита на личните данни с вписването на дружеството като Администратор на лични данни: Биометрични данни – сканиране на папиларното изображение на дланта, като е заявено предоставяне данни в САЩ.

С писмо рег.№.10245/04.11.2010г. Комисията за защита на личните данни е изисквала да бъде предоставена следната допълнителна информация: 1. Копие на договор между “Градоейт Мениджмънт Адмишън Кансъл – “ГМАК” (“Graduate Management Admission Council” - наричана за краткост “ГМАС”), САЩ и “Пиърсън Вю” (“Pearson VUE”), дружество от “Ен Си Ес Пиърсън Инк. (“NCS Pearson Inc.”), САЩ, относно възлагане на обработване на данни за теста “ГМАТ” на “Пиърсън Вю” (“Pearson VUE”) в световен мащаб; 2. Копие на договор между “Пиърсън Вю” (“Pearson VUE”), САЩ и “Ай Ти Си И” ООД, България, относно провеждането на теста “ГМАТ” и предоставянето на свързаните с това услуги по обработка на данните на територията на Република България за теста “ГМАТ”; 3. Информация, относно организационните и техническите мерки за защита на данните, във връзка с осъществяването на трансфера; 4. Информация, относно необходимостта при кандидатстване и явяване на тест “ГМАТ” да се извършва аудио и видеонаблюдение и сканиране на папиларното изображение на дланта на лицата; 5. Информация, относно получателя на данните, както и правоотношенията, в които се намират “Пиърсън Вю” (“Pearson VUE”), САЩ и “Ен Си Ес Пиърсън Инк. (“NCS Pearson Inc.”), САЩ.

В изпълнение на указанията на КЗЛД с писмо с рег. № 10245/29.11.2010г. в Комисията е постъпила допълнителна информация чрез адв. Д.З.Н., пълномощник на управителя на „Ай Ти Си И“ ООД. Приложено е пълномощно от Н.Г.П. – управител на дружеството, от което става видно, че лицето подало допълнителната информация към искането за трансфер на данни е упълномощено да представлява дружеството пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане за трансфер. Информацията е както следва:

1. Относно предоставяне на копие на договор между “Градоейт Мениджмънт Адмишън Кансъл – “ГМАК” (“Graduate Management Admission Council” - наричана за краткост “ГМАС”), САЩ и “Пиърсън Вю” (“Pearson VUE”), дружество от “Ен Си Ес Пиърсън Инк. (“NCS Pearson Inc.”), САЩ, относно възлагане на обработване на данни за теста “ГМАТ” на “Пиърсън Вю” (“Pearson VUE”) в световен мащаб.

Дружеството е предоставило копие на изисквания договор, сключен на 28.07.2004г. между “ГМАС”, САЩ и “Пиърсън Вю” (“Pearson VUE”), дружество от “Ен Си Ес Пиърсън Инк. (“NCS Pearson Inc.”), САЩ, с който “Пиърсън Вю” се задължава да провежда и администрира компютърно базирани електронни тестове, в това число теста “ГМАТ”, като изпълнява ролята на обработващ данните в световен мащаб за теста “ГМАТ”. Дружеството се задължава да защитава личната информация на кандидатите, през целия срок на договора или до момента, в който имат права и контрол върху тази информация по начин, който да е в съответствие с регистрацията му във връзка със защитата на личните данни в изпълнение на Решение 2000/520 на Европейската комисия относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот” и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на САЩили да изискват от неговите подизпълнителите, в това число Тест Центровете, имащи достъп до лична информация на кандидатите, да са в съответствие с “Политиката за защита на лични данни”

на “Пиърсън Вю” . Дружеството е задължено да поддържа всички приемливи от търговска гледна точка физически процедури за сигурност, персонал и оборудване на обектите, където се извършват услугите, необходими с цел достъпа до съоръженията и всички елементи, тестове, лична информация на кандидатите.

2. Относно предоставяне на копие на договор между “Пиърсън Вю” (“Pearson VUE”), САЩ и “Ай Ти Си И” ООД, България, относно провеждането на теста “GMAT” и предоставянето на свързаните с това услуги по обработка на данните на територията на Република България за теста “GMAT”.

Дружеството е предоставило копия на:

2.1 Споразумение за провеждане на тестове между подразделение на “Върчюъл Юнивърсити Ентърпрайзис” (“Virtual University Enterprises”) към дъщерно дружество “Pearson VUE” на корпорацията “NCS Pearson Inc.”, САЩ и “Ай Ти Си И” ООД (дружеството), България, от 17.01.2001г.

Предмет на сключеното споразумение е предоставяне на услуги по организирането и провеждането на тестове в електронна среда в съответствие с изискванията на “Върчюъл Юнивърсити Ентърпрайзис” . Дружеството гарантира използването на софтуера и приложенията, отговорно управление на своя Център за провеждане на тестове, успешно организиране на тестове в електронна среда и публикуване на резултатите на кандидатите в удобен вид. Дружеството се задължава да осигури подходящо оборудвана сграда, съоръженията и оборудването за провеждане на теста, система за управление на съоръженията, указания за кандидатите, провеждане на теста и всекидневна подкрепа и поддръжка на системата за провеждане на теста, да управлява Тест центъра в съответствие с реда и условията на цитираното споразумение. Дружеството се задължава да следва политиката по конфиденциалността по отношение на: Данните, идентифициращи или описващи кандидатите, резултатите от тестовете на кандидатите и представянето на кандидатите, представлява лична, поверителна информация за кандидата и подлежи на правилата за конфиденциалност за кандидата, спонсора и за “Върчюъл Юнивърсити Ентърпрайзис” (“Virtual University Enterprises”).

2.2. Изменение на Споразумението за провеждане на тестове от (17.01.2001г.) между дъщерно дружество “Пиърсън Вю” на корпорацията “Ен Си Ес Пиърсън Инк.”САЩ и “Ай Ти Си И” ООД, България, от 25.06.2005г.

По силата на цитираното по-горе споразумение, дружеството се задължава да създаде и оборудва Тест Център, като той трябва да отговаря на по-големи технологични изисквания на “Пиърсън Вю”, а именно: план-сценарий за инсталиране, специален сървър за провеждане на професионалния тест, поне един USB интерфейс порт, винаги включени след инсталиране и конфигуриране от страна на “ Пиърсън Вю” връзките на софтуерното приложение “Агент за дистанционна поддръжка” към централния сървър на “ Пиърсън Вю”, интернет връзка чрез широколентова връзка с минимална скорост 128 Kbps. Въвеждат се нови изисквания по отношение на оборудването на работните станции за провеждане на изпита, както и задължението за аудио-визуално и биометрично оборудване.

3. Информация, относно организационните и техническите мерки за защита на данните, във връзка с осъществяването на трансфера:

3.1 Договор за обработка на данни, сключен на 28.06.2005г. между страните: “Градъейт Мениджмънт Адмишън Кансъл – ГМАК” (“Graduate Management Admission Council” - наричана за краткост “GMAC”), нестопанска организация и “Пиърсън Вю” (“Pearson VUE”), дружество от “Ен Си Ес Пиърсън Инк.” (“NCS Pearson Inc.”). С договора “Пиърсън Вю” се задължава да извършва различни услуги за “GMAC”, описани в Договора от 28.07.2004г., включително: събиране, поддръжане, предаване и предоставяне на други услуги за “обработка на данни” по смисъла на Директива 95/46/ЕО, по отношение на личната информация, получавана от “ГМАК”. Дружеството се задължава да спазва Политиката за конфиденциалност на “ГМАК”, по отношение на всички лични данни и да предоставя на “ГМАК” услуги по обработка на личните данни, само в съответствие с приемливи писмени инструкции от страна на корпорацията, в качеството и на контролиращ данните. “Пиърсън Вю” се задължава да изисква от всички Тест Центрове, независимо дали са негова собственост, филиали или

подразделения, докато предоставят услуги, свързани с лични данни, контролирани от “ГМАК”, да уведомяват явяващите се на теста ясно и изрично, по начин, описан в Инструкциите за обработка на данните. Във връзка с това, “Ай Ти Си И” ООД представя образец на “Декларация за информирано съгласие”, чрез която кандидатите, които се явяват на тест “ГМАТ”, дават своето изрично съгласие да бъдат обработвани техните лични данни: трите имена, единен граждански номер, факс, телефон, електронен адрес, снимка, професионален опит, образование, включително извършване на аудио и видео наблюдение и сканиране на папиларното изображение на дланта за целите на теста “ГМАТ”.

3.2 Заповед на управителя на “Ай Ти Си И” ООД, България от 03.02.2007г., с която е приета Инструкцията за въвеждане на механизма на обработване на лични данни, необходимите технически или организационни мерки за защита на личните данни от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Инструкцията е издадена на основание чл.23, ал.4 от Закона за защита на личните данни и Наредба №1/07.02.2007г. за минимално ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни. Инструкцията има за цел да регламентира: 1. механизмите за водене, поддържане и защита на регистър “Кандидати изпит ГМАТ”, регистър “Системи ССТВ-изпит ГМАТ” и регистър “Биометрични данни – кандидати ГМАТ, съхраняващи лични данни за лицата, явяващи се на изпит “ГМАТ” чрез администратора; 2. задълженията на администратора и лицето по защита на личните данни, имащо достъп до лични данни и работещо под ръководството на администратора; 3. отговорността при неизпълнение на предвидените задължения; 4. необходимите технически и организационни мерки и средства за защита на личните данни на посочените по-горе физически лица от неправилен обработване (случайно или незаконно унищожаване, случайна загуба, неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от всички други незаконни форми на обработване на лични данни).

Трансферът на данни, обявен пред Комисията за защита на личните данни, засяга информацията, поддържана в регистър „Биометрични данни – кандидати ГМАТ”. Съгласно инструкцията, данните в регистъра са сканиране на папиларното изображение на дланта. Формите за водене на регистъра са следните: 1. на технически носител; 2. форма и организация за съхранение на личните данни: личните данни на физическите лица се съхраняват на твърд диск в мрежа. Личните данни са организирани във файлове, тип електронна таблица, като се актуализират от администратора ежеседмично. Компютърът е свързан с обществената мрежа, но е със защитен достъп до личните данни. При работа с данните се използват софтуерни продукти по обработка на данните – специален уникален алгоритъм, създаден от “Пиърсън Вю” и “Фуджицу”(производител), представляващ специално устройство; 3. Местонахождение на компютъра-разположен е в специално помещение на работна маса (бюро) за самостоятелна работа на администратора, респективно лицето по защита на личните данни. Помещението се охранява от СОД; 4. Данните се съхраняват 7 дни; 5. Категориите получатели, на които личните данни могат да бъдат разкривани са: физическите лица, за които се отнасят данните; на лица, ако е предвидено в нормативен акт; на лица, обработващи личните данни; на чуждестранни физически или юридически лица извън територията на Република България; на лица по силата на договор - “Пиърсън Вю” ; 6. Данните се събират и обработват с изричното съгласие на физическото лице. Разписани мерки за защита на личните данни от неправилен достъп: поддържане на анти-вирусни програми; периодично архивиране на данните; поддържане на копие на информацията на хартиен носител, създадена е система за регистриране на достъпа до личните данни получавани/ предавани на технически носител по електронен път, позволяваща идентифицирането на вида данни, датата и времето, изпращащия, вида достъп, бил ли е отказан достъп, как са обработени изпратени/ получени данни, както и получателя; системата, отразява информация, относно възстановяване на лични данни и лицето, което ги възстановява, информацията се съхранява най-малко 2г.

4. Информация, относно необходимостта при кандидатстване и явяване на тест “ГМАТ” да се извършва аудио и видеонаблюдение и сканиране на папиларното изображение на дланта на лицата:

4.1 Информация, относно получателите на данните и относно необходимостта от извършване

на аудио и видеонаблюдение

“ГМАК” е установила задължителни стандарти при провеждането на теста “GMAT” във всички Тест центрове по света. Едно от основните изисквания е при провеждането на теста “GMAT”, да се извършва аудио и видеонаблюдение, с цел да бъдат предотвратени измамите и нарушенията (фотографиране на компютърния екран, телефонни обаждания, изпращане на текстови съобщения по телефона и електронната поща и др.) и да се осигури почтено провеждане на теста, имащ решаващо влияние за прием на кандидатите в престижни висши учебни заведения по света. В същото време аудио и видеонаблюдение, функционира и като проверяващ механизъм, имащ за основна цел провеждането на теста да бъде справедливо, да защита интересите на кандидатите, като намалява риска от несправедлив резултат от теста и предоставя възможността на “ГМАК”, “Пиърсън Вю” и “Ай Ти Си И” ООД да отстранят нарушенията, възникнали при провеждането на теста. Кандидатите за теста “GMAT” са многократно уведомявани и са дали изричното си съгласие да бъде извършено аудио и видеонаблюдение - информационен бюлетин, правила за провеждане на “GMAT, договор към тях и общи условия за провеждането на теста. Също така във всеки център е поставен знак, напомнящ, че кандидатите са обект на аудио и видеонаблюдение. Информацията се записва дигитално. При инцидент, записа се изпраща до “Пиърсън Вю” –отдел”Сигурност” във Великобритания. След преглед на информацията за възникналото нарушение, нарушението може да се докладва и в “ГМАК”, САЩ с цел разследване и повдигане на обвинение на нарушителите.

4.2 Информация, относно сканирането на папиларното изображение на дланта на физическите лица – кандидати по теста “GMAT”

Основният мотив за сканиране на папиларното изображение на дланта на кандидатите на теста “GMAT” е от една страна преодоляване и възпрепятстване на всяка форма на измяна и подмяна на кандидатите (наето лице, което се явява вместо друго лице срещу заплащане), а от друга страна-поддържане на доверието на бизнес училищата, в които се осъществява прием след успешно полагане на теста “GMAT”. След въвеждане през 2006г. на биометрично разпознаване на кандидатите за теста, в Тест центротовете не са констатирани случаи на подмяна на кандидати, както това се е случвало преди това.

Вече има практика на компетентните органи по защита на личните данни в други държави, по отношение на събирането на биометрични данни на кандидатите, чрез сканиране на папиларното изображение на дланта при провеждане на теста “GMAT”. Това са Органа за защита на личните данни в Португалия и Националната комисия за защита на личните данни и свободи във Франция, които са се произнесли положително по този вид трансфер.

Системата, която се използва включва уникален алгоритъм на създаден от “Пиърсън Вю” и “Фуджицу”(производител), представляващ кодиран и необратим шаблон. Записването се осъществява в ограничена среда, което не оставя скрит образ. Също така, квалифициран квестор трябва да активира четеца автоматично чрез компютър и четецът автоматично се изключва след събиране на данните. Структурата на папиларните изображения веднага се преобразява в кодиран модел. Данните се прехвърлят само в кодирана форма чрез защитени наслоени гнезда от комуникационни записи. Чрез него се предотвратява всяка обратна техническа употреба на данните във всяка друга система за разчитане на папиларни изображения на дланта. Данните се съхраняват между един и седем дни, на локален сървър, след това автоматично се изтриват. Обикновено в рамките на 24 часа от всяка изпитна сесия (до 7 дни) софтуерът на съответния Тест център автоматично препраща кодираните модели на всеки изпитан на “Пиърсън Вю” чрез защитен механизъм на трансмисия. Това се постига чрез “опаковане” на моделите с резултатите на явили се на теста, след което “опакованите” файлове се изпращат до центъра на данни на “Пиърсън Вю” чрез защитени наслоени гнезда на комуникационни записи, заверени с дигитален сертификат на профила на клиента.

5. Информация, относно получателя на данните, както и правоотношенията, в които се намират “Пиърсън Вю”, САЩ и “Ен Си Ес Пиърсън Инк., САЩ:

Получателите на данните по заявления трансфер са два:

1. “Пиърсън Вю”), като дружеството изпълнява ролята на обработващ данните в световен мащаб за теста “GMAT”. Съгласно предоставената информация, “Пиърсън Вю” е дружество на “Ен Си Ес Пиърсън Инк., със седалище в САЩ.

2. “Градюейт Мениджмънт Адмишън Кансъл – ГМАК” . Това е юридическо лице с нестопанска цел, регистрирано в САЩ, имащо за цел да осигури достъп до висше бизнес образование и да подпомага бизнес университетите на световно равнище. “ГМАК” притежава и администрира “Градюейт Мениджмънт Адмишън Тест – GMAT” , най-разпространения компютъризиран тест, използван в процеса по прием на студенти във висши бизнес учебни заведения по целия свят. Този тест е от основно значение при взимане на решение за прием в такива училища, както и при отпускане на стипендии за обучение. По силата на Основен договор (Master Agreement) от 28.07.2004г., “ГМАК” е възложило на “Пиърсън Вю” провеждането и администрирането в световен мащаб на тест “GMAT”, включително и обработването на данните, добити при провеждането на теста. Въз основа на този договор и при наличието на изрично съгласие на кандидатите, явяващи се да положат теста, личните данни на кандидатите се предоставят на около 1800 висши бизнес училища в цял свят, като самият тест се полага над 200 000 пъти годишно в 93 държави. Възприето е мнението, че това е най-разпространената и достоверна форма за оценка на знанията и уменията на кандидатите. Тест “GMAT” се администрира в световен мащаб от Тест центрове, опериращи чрез дъщерни дружества на “Пиърсън Вю” или от Тест центрове, ръководени от независимо дружество, какъвто е случая с “Ай Ти Си И” ООД. “Пиърсън Вю” има договор с всяко местно дружество, съгласно който дружествата ръководещи Тест центротовете обработват лични данни, включително провеждайки тест “GMAT”. В някои случаи се сключват и тристранни споразумения, какъвто е случая с България. На 02.06.2008г. е сключен Договор за местно представителство (Република България) между “Градюейт Мениджмънт Адмишън Кансъл” – “ГМАК” (“Graduate Management Admission Council” – “GMAC”), неправителствена организация в САЩ; “Pearson VUE”, дъщерно дружество на корпорацията “NCS Pearson Inc.”, САЩ и от “Ай Ти Си И” ООД, България, с който последното се задължава по силата на договор с “Пиърсън Вю”, сключен на 17.01.2001г.(изменен на 25.06.2005г.), да провежда изпита по тест “GMAT” и да предоставя свързаните с това услуги по обработка на данните на територията на Република България за теста “GMAT”. С договора “Градюейт Мениджмънт Адмишън Кансъл – ГМАК” ангажира и определя “Ай Ти Си И” ООД, България за свой местен представител на територията на Република България. В това си качество, дружеството се задължава, от гледна точка на защитата на личните данни: да предоставя на “ГМАК” и другите страни по договора всякакви съобщения, които получава от регулаторни и правителствени органи или други, свързани по друг начин с “ГМАК” или въпроси, касаещи защитата на данните във връзка с “ГМАК” или теста “GMAT” на територията на Република България, както и да сътрудничи, съгласно основателните изисквания на “ГМАК”, при попълване на уведомления, заявления или други подобни документи, свързани със защитата на данните. Договорът е в сила до 31.12.2012г.

“ГМАК” притежава и администрира теста “GMAT”, във връзка с което се явява контролиращ орган, както по отношение спазването на всички изисквания по провеждането на теста “GMAT” от “Ай Ти Си И” ООД, България, така и по отношение обработването на данните, което се осъществява от “Пиърсън Вю”, САЩ. Във връзка с това и за изпълнение целите на контролирания достъп (удостоверяване/проверка), е абсолютно необходимо, “ГМАК” да получава данните от проведените тестове. Идентификацията на кандидатите на теста “GMAT” практически се осъществява чрез метода на биометричното разпознаване. Постига се правилния баланс между предотвратяването на измами и правото на личен живот на кандидатите, като се използват високо защитени биометрични данни „без следа”. Чрез използвания метод се предотвратява всяка обратна техническа употреба на данните във всяка друга система за разчитане папиларни изображения на дланта, независимо в коя част на света се провежда теста. Прехвърлянето на данните до “ГМАК” има за цел и тяхното гарантирано

съхранение за период от 5 години, който е равен на периода от време, за който резултатът от теста се счита за валиден. Не на последно място, при констатирано нарушение на изискванията, "ГМАК" извършва разследване и повдига обвинение на нарушителя.

Технологията на прехвърлянето на данните се изразява в следното: структурата на сканираното папиларно изображение на дланта се преобразува в кодиран модел, който се „опакова“ с резултатите на явлия се на теста, след което данните се прехвърлят в кодирана форма до първия получател - "Пиърсън Вю" ("Pearson VUE"), който е обработващ данните и до втория получател - "Градуюйт Мениджмънт Адмишън Кансъл" – "ГМАК" ("Graduate Management Admission Council" – "GMAC"), който е администратор на данните.

Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните.

Предвид факта, че първият получател на данните "Пиърсън Вю", дружество част от корпорацията "Ен Си Ес Пиърсън Инк., със седалище в САЩ е в списъка на дружествата, които се придържат към принципите за предоставяне на адекватно ниво на защита на личните данни, прехвърляни от страни – членки на Европейския съюз към получатели в САЩ (т.нар. „Безопасно пристанище” - Safe Harbor) и при отчитане на решение на Европейската комисия № 2000/520/ЕО от 26.07.2000г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот” и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на САЩ, в конкретния случай са изпълнени условията за адекватно ниво на защита в третата държава. На основание чл. 36а, ал. 4, т. 1 от ЗЗЛД, КЗЛД не извършва преценка по ал. 3 в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита.

Относно втория получател на данните, а именно: - "Градуюйт Мениджмънт Адмишън Кансъл" – "ГМАК", неправителствена организация в САЩ, е видно че притежава и администрира теста – "GMAT", съгласно приложените документи и провежда Политика на конфиденциалност, по отношение на личните данни на кандидатите за тест – "GMAT", която е задължителна, както за неговия местен представител за Република България на теста – "Ай Ти Си И" ООД, така и за обработващия данните за целия свят - "Пиърсън Вю". В допълнение, по отношение на предоставянето на данните, е налице изрично информирано съгласие от страна на физическите лица-кандидати за теста, чиито данни ще бъдат предмет на трансфер. Наличието на съгласие е самостоятелно основание за разрешаване на трансфера, съгласно чл.36а, ал.6, т.1 от ЗЗЛД.

На проведеното заседание на КЗЛД на 16.12.2010г. г-жа Мария Матева – член на Комисията за защита на личните данни изрази становище, че не е необходимо предоставяне на биометрични данни, тъй като сравняването на резултатите от изпита със съответните биометрични данни на лицата става на мястото на провеждане на изпита "GMAT" и предоставянето само на резултатите от изпита ще постигне целения от него ефект.

Във връзка с горното и на основание с чл. 36а, ал. 4, т.1 и на чл.36а, ал.6, т.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 52, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Разрешава на администратора на лични данни „Ай Ти Си И“ ООД, да предостави сканирано папиларно изображение на дланта (биометрични данни) на физически лица - кандидати за теста “GMAT” на следните получатели на територията на трета държава САЩ : неправителствена организация “Градюейт Мениджмънт Адмишън Кансъл”– “ГМАК” (“Graduate Management Admission Council” –“GMAC”), САЩ, в качеството му на администратор на данните и на дружество -“Пиърсън Вю”(„Pearson VUE”), дъщерно дружество на корпорацията “Ен Си Ес Пиърсън Инк. (“NCS Pearson Inc.”), САЩ”, в качеството му на обработващ данните, за срока на действие на Договора за местно представителство (Република България).

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****О.М. Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ В-1370/2010г.****гр. София, 23.12.2010г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 16.12.2010 год. (Протокол № 42), разгледа искане с рег. № В-1370/22.01.2010г. от “ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ГЛОУБЪЛ НЕТУЪРК СЪРВИСИЗ БЪЛГАРИЯ” ЕООД за получаване на разрешение на основание чл. 36а, ал. 4, т.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за трансфер на лични данни към мултинационалната корпоративна група “ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ИНКОРПОРЕЙТИД”(“AT&T Inc.”), САЩ. Искането е подадено чрез адв. Красимир Недев Стефанов-пълномощник на управителя на “ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ГЛОУБЪЛ НЕТУЪРК СЪРВИСИЗ БЪЛГАРИЯ” ЕООД. Приложено е пълномощно от Г.Н. – управител на дружеството, от което става видно, че лицето, подало искането за трансфер на данни, е упълномощено да представлява дружеството пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане за трансфер.

Съгласно представената информация в искането за издаване на разрешение за трансфер на лични данни, “ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ГЛОУБЪЛ НЕТУЪРК СЪРВИСИЗ БЪЛГАРИЯ” ЕООД (дружеството) е част от мултинационалната корпоративна група “ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ИНКОРПОРЕЙТИД”(“AT&T Inc.”), регистрирана в САЩ. Корпоративната група реализира продукти, които включват безжични/мобилни решения, IP-базирани виртуални частни мрежови решения, пренос на глас и VOIP, хостинг решения, защитени бизнес връзки и единни комуникационни решения. Предоставянето на данни между дружествата от корпоративна група “ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ИНКОРПОРЕЙТИД” се осъществява съгласно “Вътрешно-групов договор за прехвърляне на лични данни” от 02.07.2009г.

“ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ГЛОУБЪЛ НЕТУЪРК СЪРВИСИЗ БЪЛГАРИЯ” ЕООД е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК130093285, със седалище и адрес на управление: гр. София, общ. Столична, район “Средец”, бул. “Патриарх Евтимий” №19 А, ет. 2 и предмет на дейност: 1. представителство; 2. пласмент; 3. внос; 4. износ; 5. закупуване; 6. продажба; 7. маркетинг; 8.

сервиз; 9. работа; 10. инсталиране; 11. поддръжка; 12. производство; 13. обучение; 14. изследвания и развиване; 15. връзки с обществеността в областта на оборудването за телекомуникации и услуги с добавена стойност; 16. развитие, промоция или продажба на продукти и услуги, доставяни съвместно от телекомуникационни юридически лица от САЩ и България; 17. доставяне на информация, касаеща телекомуникационни продукти и услуги; 18. осигуряване на упоменатите дейности за филиални дружества, включително liaison- дейности с промишлени групи, правителствени институции и други телекомуникационни организации; 19. участие в други дружества, независимо дали са търговски или граждански, като партньор, акционер или държател на квота; 20. оказване на всякакви други услуги, които могат да бъдат допълващи към посочените по-горе.

Съгласно искането получателите на данните ще бъдат: Предприятията от корпоративната група и техните служители; Доставчици на аутсорснати IT услуги; Консултанти и одитори; Доставчици на услуги във връзка с IT приложения за системи или база данни, в които се съхранява информацията; Доставчици и продавачи на услуги за човешки ресурси и администрация, както и други продавачи и доставчици на услуги за стопанските дейности. Видно от предоставената информация в молбата, трансферът на данни засяга служители, представители, крайни клиенти на клиентите, както и служители и представители на доставчиците на стоки и услуги на администратора. Предмет на трансфер ще бъдат следните категории лични данни, засягащи посочените групи физически лица: име, презиме фамилия, титла; място и дата на раждане; пол; служебен и домашен адрес; телефонен номер и сходни данни, необходими за установяване на връзка; най-близък роднина; информация за банкови сметки; националност; национален идентификационен номер; информация за ветерани/инвалидност; данни за службата, включително дата на наемане на работа, отдел, код на длъжността, идентификационен номер за отдел „Човешки ресурси”; вид и ниво на длъжността; държава на наемане; настояща заплата; информация за набирането на служители и оценки; оценка на резултатите; ръководител; група за целите на възнаграждения; показател за ръководни функции; код за местоположение на служителя; пълен/непълен работен ден; клас на служителя; стандартно работно време в часове на седмица; реален брой часове, при пълен работен ден; план за управление на заплатата; код на план за комисионни; размер на възнаграждението и разноски; IP адрес; информация, записана с гласова поща, кореспонденция по електронна поща, VoIP и други работни продукти и съобщения, създадени, съхранявани или изпратени от служителите, за които се отнасят данните, с помощта на компютърните/далекосъобщителните системи на корпоративната група; информация във връзка с пароли, достъп и други мерки за сигурност, които позволяват достъп и използване на търговските приложения, инструменти и системи; информация във връзка с кандидати за служители, като име, телефонен номер, идентификационен номер за отдел „Човешки ресурси” и електронен адрес, име и държава по месторождение на кандидата, автобиография; информация, записана от охранителни системи (видеонаблюдение); информация, необходима за спазване на законите.

Целите, за които личните данни на служители ще бъдат предоставяни, са: Изпълнение на управленски функции, за целите на управленската информация и управление на работните дейности за служителите, за които се отнасят данните; Обработка на въпроси във връзка с човешки ресурси-предоставяне и прехвърляне на персонал; ведомост; възстановяване на разходи; предоставяне на социални придобивки; дисциплинарни процедури; управление на курсове за обучение и управление на кариерата; Набиране на персонал; прекратяване на трудови правоотношения; водене на съдебни спорове; Поддържане на връзка в извънредни ситуации; спазване на закони и регулаторни изисквания; евентуални инвестиции или закупуване на част от или цялото предприятие или други активи; Други цели, във връзка с управлението на стопанската дейност и служителите.

Целите, за които личните данни на клиенти и доставчици ще бъдат предоставяни са: Въвеждане на ходове, добавки или промени по услугите или техните компоненти; Получаване и обработка на информация за уреждане на рекламации или запитвания от клиентите, във връзка със загуба на услуга или понижаване на качеството; Получаване и отговаряне на запитвания, във връзка с так-

суването; Извършване на планова поддръжка, прекъсване или смущение на услугите; Въвеждане на управляеми услуги, вкл. хостинг и управление на софтуер; Диагностициране и разрешаване на проблеми във връзка с работата; Установяване, филтриране и блокиране на зловреден трафик, като вируси, извършване анализи на сигурността и разрешаване на проблеми; Подобряване на скоростта, надеждността и работата на мрежата.

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация с вх. № 1029203/27.01.2010г. като администратор на лични данни и е вписано в регистъра с идентификационен номер 25791. “ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ГЛОУБЪЛ НЕТУЪРК СЪРВИСИЗ БЪЛГАРИЯ” ЕООД е заявило поддържането на 2 броя регистри: Регистър “Клиенти”: включва лични данни относно служители, представители и крайни клиенти на Администратора (клиенти на клиенти) и Регистър “Доставчици”: включва лични данни относно служители и представители на доставчиците на стоки и услуги на Администратора.

Трансферът на данни засяга информацията, поддържана в двата регистъра „Клиенти” и “Доставчици”, обявени пред Комисията за защита на личните данни с вписването на дружеството като Администратор на лични данни. “ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ГЛОУБЪЛ НЕТУЪРК СЪРВИСИЗ БЪЛГАРИЯ” ЕООД в качеството си на администратор събира лични данни непряко, т.е. когато тези данни са предоставени от съответния клиент или доставчик със следните средства: Списъци с информация за контакти, предоставени от клиенти или доставчици; Лични данни на служители или представители на клиенти или доставчици, предоставени с подаването на искане за или предоставянето на услуги, ремонт или друго запитване, подадено от Администратора или клиента, в зависимост от конкретния случай; Разкриване на информация от клиент или доставчик, при свързване с администратора, включително документация за предоставяне на услуги; В резултат на или чрез предоставянето на услуги на клиент/доставчик на друг член на корпоративната група “ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ИНКОРПОРЕЙТИД”.

Необходимостта от трансфер на лични данни произтича от основния предмет на дейност на дружеството в рамките на корпоративната група, обхващаща голям брой отделни юридически лица (съгласно “Вътрешно-групов договор за прехвърляне на лични данни” те са 148 в повече от 60 юрисдикции.

При извършената служебна проверка е установено, че посочените в регистрите „Клиенти” и “Доставчици” лични данни съвпадат със заявените за трансфер. Предвидена е също така и възможността данните да бъдат предоставяни в държави, които са членки на Европейския съюз, както и в държави, които не са членки на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство.

Предоставянето на данни между дружествата от корпоративна група “ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ИНКОРПОРЕЙТИД” се осъществява съгласно “Вътрешно-групов договор за прехвърляне на лични данни”, сключен на 02.07.2009г., като са използвани общите договорни клаузи съгласно Решение на Европейската комисия № 2004/915/ЕО от 27.12.2004г. за изменение на Решение №2001/497/ЕО за въвеждане на алтернативен комплект общи договорни клаузи за прехвърляне на лични данни в трети страни и Решение на Европейската комисия №2002/16/ЕО от 27.12.2001г. относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към лицата, които ги обработват в трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО. Страните по договора са 148-те дружества от корпоративната група, подробно описани в Приложение №3, неразделна част от цитирания договор, сред които е и “ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ГЛОУБЪЛ НЕТУЪРК СЪРВИСИЗ БЪЛГАРИЯ” ЕООД.

Договорът е структуриран, както следва:

Клаузи 1-13: определят обхвата на приложение на стандартните договорни клаузи при предоставяне на данни между дружествата в корпоративната група: Определения на основните термини; Общи положения; Валидност на приложенията; Обработка от обработващи личните данни в държави с адекватна защита; Нови страни; Предимство, при възникване на конфликт; Арбитраж; Изменения

в договора; Прекратяване на договора; Уведомления по договора; Права на трети страни; Приложимо право-английските закони; Отказ от права; Прехвърляне на права; Допълнителни гаранции; Невалидност на някоя от разпоредбите на договора; Договора като цялостно споразумение между страните; Брой екземпляри.

Приложение №1: Съдържа стандартните договорни клаузи за прехвърляне на лични данни между администратори на лични данни съгласно Решение на Европейската комисия № 2004/915/ЕО от 27.12.2004г. за изменение на Решение №2001/497/ЕО за въвеждане на алтернативен комплект общи договорни клаузи за прехвърляне на лични данни в трети страни;

Приложение №2: Регламентира стандартните договорни клаузи за прехвърляне на лични данни от администратори на лични данни към лица, обработващи данните съгласно Решение на Европейската комисия №2002/16/ЕО от 27.12.2001г. относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към лицата, които ги обработват в трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО ;

Приложение №3: Съдържа списък на страните по договора;

Приложение №4: Предоставя се възможност за прибавяне на приложение за дадена държава, където могат да се отбележат съответните изменения, специфични за тази държава;

Приложение №5: Представява образец на договор за приобщаване, който следва да бъде сключен с нови страни по договора;

Приложение №6: В това приложение могат да бъдат записани специфични условия за дадена държава, уреждащи предоставянето на данни от държави, които не са членки на Европейското икономическо пространство.

В “Анекс Б” към Приложение № 2 от “Вътрешно-групов договор за прехвърляне на лични данни” са включени клаузи относно техническите и организационните мерки за сигурност, които се ръководят от “Главния отдел за сигурност” към корпоративната група. Неговите функционални задължения са: 1. да защитава управляваните активи и ресурси на корпоративната група от нарушения на правилата за сигурност, чрез наблюдение на евентуалните заплахи за сигурността, съпоставяне на мрежови мероприятия и осигуряване спазването на законовите и подзаконовите разпоредби за сигурност; 2. да притежава и управлява процесите за сигурност на компанията и носи крайната отговорност за всички аспекти на мрежовата и информационната сигурност; 3. осигурява спазването на политиките за сигурност и програмата за мрежова и информационна сигурност на компанията в рамките на последователна политика за целия свят за всички мрежи. Въведена е тристепенна рамка за класификация на информацията, за категоризиране на информация въз основа на чувствителността на съдържанието и конкретните законови изисквания. За всяка класификация данни е посочена маркировка за документи, с оглед установяване на начините и нивата за защита на информацията по всяка класификация. Процедурите за унищожаване и изключване на информация, която не подлежи на оповестяване, за служители на компанията за гарантиране, че електронните и хартиени носители, съдържащи поверителна информация са физически унищожени и надлежно изтрети съгласно общоприетите практики, когато данните бъдат прехвърлени на лица, извън компанията. Въведени са физически мерки за контрол на достъпа: 1. ограничаване и контрол на физическия достъп до и движение през съоръженията на компанията, чрез системи за физическо наблюдение и датчици за физическо проникване; 2. ограничаване на достъпа чрез обучена охрана и/или технически средства като автоматични системи за картов достъп и достъп с биометрични данни; 3. периодични задълбочени проучвания на физическата сигурност и проверка на съоръженията и помещенията. Разписани са логически мерки за контрол на достъпа: всеки потребител, който изисква достъп до системите на компанията, трябва да има текуща нужда от достъп, трябва да получи уникален идентификатор и трябва да докаже, че е лицето, за което се представя. Всички потребители, които са физически лица, трябва да бъдат положително идентифицирани като уникални потребители, преди да получат достъп. Използват се няколко метода: пароли, лични идентификационни номера и идентификаци-

онни устройства. Принципът “минимални правомощия” гарантира, че всеки достъп до компютърни ресурси е ограничен само до командите, данните и системите, необходими за изпълнение на позволените дейности. Съставянето на дневници осигурява записи за всеки успешен и неуспешен опит за достъп. Всички пароли за установяване самоличността на потребителите трябва да съответстват на установени правила. Въведен е контрол на достъпа до мрежови елементи: достъпът се контролира от сървър, който валидира и проверява достъпа на потребителите, като гарантира, че се предоставя достъп само на персонала, отговорен за клиентските мрежи. Всеки достъп до устройства в помещенията за клиенти се записва, както и неуспешните опити, след което съответните акаунти се блокират. Паролите непрекъснато се променят съобразно политиката на компанията. Само персоналът има право на физически и логически достъп до съоръженията и системите. Като мярка за контрол физическият и логическият достъп се превалидира редовно през определени интервали от време. Собственикът или операторът на мрежовите елементи или на съоръженията се задължава да извърши ревалидирането на достъпа на персонала с ръководителя, за да гарантира достъпа на своите служители. Външните мрежови връзки на компанията са защитени от защитни стени, които проверяват входящия и изходящия трафик въз основа на адреса, протокола и порта на източника и местозначението, в съответствие с процедурите за сигурност. Външните връзки на клиенти и партньори до мрежите на компанията са защитени с мерки за контрол на достъпа, които проверяват входящите и изходящите пакети. Въведени са комбинация от вътрешно разработени и общодостъпни инструменти за установяване на опитите на неупълномощени лица да проникнат в световната мрежа на компанията. Тя защитава, както своите активи, така и активите на своите клиенти чрез система от процеси и технологии. Извършват се редовни тестове и оценки, за да се гарантира, че средствата за контрол се поддържат и функционират в съответствие с провежданата политика. Въведена е Програма за управление на риска, чрез която, когато бъде установена уязвимост, същата се оценява по отношение на нейната сериозност и възможен ефект за компанията и нейните клиенти. Компанията също така използва вътрешен процес за придобиване и разпространяване на Бюлетин по въпросите на сигурността в целия свят. Бюлетините са с произход организации за промишлена сигурност, доставчици на оборудване и системи. Оперативните центрове на компанията извършват денонощен контрол на сигурността в реално време, с цел разследване, реакции при събития и предприемане на действия. Извършва се одит за спазване изискванията за сигурността. Извършват се външни прегледи и сертифициране на конкретни услуги. Компанията използва процеси за управление на промените, чрез въвеждане, одобряване и докладване на промените. Корпоративната служба за планиране на непрекъснатите бизнес процеси осигурява техническите консултации и опит за програмно управление. Световната организация за сигурност поддържа вътрешен сайт за осведоменост по въпросите за сигурността, тримесечен информационен бюлетин, бюлетин за всички служители, технологични конференции, семинари и курсове по въпросите на сигурността.

Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни, както и към обработващ данните, извън страната се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните.

На основание чл. 36а, ал. 4, т. 2 от ЗЗЛД КЗЛД не извършва преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни в третата държава в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита.

В конкретния случай, съгласно “Вътрешно-групов договор за прехвърляне на лични данни”, в случаите, когато осъществява трансфер на данни в трета държава, се използват стандартни дого-

ворни клаузи, както следва:

1. Към администратор на лични данни - стандартните договорни клаузи за прехвърляне на лични данни съгласно Решение на Европейската комисия № 2004/915/ЕО от 27.12.2004г. за изменение на Решение №2001/497/ЕО за въвеждане на алтернативен комплект общи договорни клаузи за прехвърляне на лични данни в трети страни;

2. Към обработващ данните –стандартните договорни клаузи съгласно Решение 2002/16 от 27 декември 2001 година относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО. Въпреки, че това Решение е отменено, считано от 15.05.2010г. с Решение на Европейската комисия №2010/593/ЕО от 05.02.2010г. относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО, на основание чл.7 от него, договор сключен между износител на данни и вносител на данни, съгласно Решение №2002/16/ЕО преди 15.05.2010г. остава в сила и продължава да поражда последици, докато предаването и операциите по обработване на данни, остават непроменени и личните данни, обхванати от настоящото решение, продължават да бъдат предавани между страните.

Предвид факта, че за извършване на трансфера се използват стандартни договорни клаузи съгласно горепосочените решения на Европейската комисия и на основание чл.36а, ал.4, т.2, във връзка с ал.2 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Разрешава на администратора на лични данни “ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ГЛОУБЪЛ НЕТУЪРК СЪРВИСИЗ БЪЛГАРИЯ” ЕООД да предостави лични данни, относно служители, представители и крайни клиенти, както и на служители и представители на доставчиците на стоки и услуги за нуждите на корпоративна група “ЕЙ ТИ ЕНД ТИ ИНКОРПОРЕЙТИД” (“AT&T Inc.”), САЩ за срока на действие на Вътрешно–групов договор за прехвърляне на лични данни , в следния обем:

- Име, презиме фамилия, титла; място и дата на раждане; пол; служебен и домашен адрес; телефонен номер и сходни данни, необходими за установяване на връзка; най-близък роднина; информация за банкови сметки; националност; национален идентификационен номер; информация за ветерани/инвалидност;

- Данни за службата, включително дата на наемане на работа, отдел, код на длъжността, идентификационен номер за отдел ”Човешки ресурси”; вид и ниво на длъжността; държава на наемане; настояща заплата; информация за набирането на служители и оценки; оценка на резултатите; ръководител; група за целите на възнаграждения; показател за ръководни функции; код за местоположение на служителя; пълен/непълен работен ден; клас на служителя; стандартно работно време в часове на седмица; реален брой часове, при пълен работен ден; план за управление на заплата; код на план за комисионни; размер на възнаграждението и разноски;

-IP адрес;

-Информация, записана с гласова поща, кореспонденция по електронна поща, VoIP и други работни продукти и съобщения, създадени, съхранявани или изпратени от служителите, за които се отнасят данните, с помощта на компютърните/далекосъобщителните системи на корпоративната група;

-Информация във връзка с пароли, достъп и други мерки за сигурност, които позволяват достъп и използване на търговските приложения, инструменти и системи;

-Информация във връзка с кандидати за служители, като име, телефонен номер, идентификационен номер за отдел ЧР и електронен адрес, име и държава по месторождение на кандидата,

автобиография;

-Информация, записана от охранителни системи (видеонаблюдение);

-Информация, необходима за спазване на законите.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ в-2003/2009г.

гр. София, 19.01.2011г.

Относно: Искане с вх. № в-2003/2009г. от Национална асоциация „Семейство”, БУЛСТАТ 131113627, представлявана от адвокат А.К., за получаване на разрешение по чл. 36а, ал. 6, т. 2, т. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД)

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 22 декември 2010 г. (Протокол № 43) разгледа искане, с вх. № в-2003/2009г., подадено от администратора на лични данни - Национална асоциация „Семейство”, БУЛСТАТ 131113627, представлявана от адвокат А.К., за получаване на разрешение по чл. 36а, ал. 6, т. 2, т. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за предоставяне на лични данни в трети страни (САЩ, Канада и Израел) във връзка с осъществяване на посредническа дейност в областта на международното осиновяване.

В писменото си искане представляващият Национална асоциация „Семейство” се обръща с молба към КЗЛД за разрешение, на основание чл. 36а, ал. 6, т. 2, т. 3 от ЗЗЛД, за предоставяне на лични данни в трети страни (САЩ, Канада и Израел), както следва: Международна агенция за осиновявания „Лавинг харт” – Канада, Агенция за осиновявания „Оупън доор”, Томсънвил, Джорджия, САЩ, Агенция „Сейнт Мери” международни осиновявания, Шарлот, Северна Каролина, САЩ, Агенция за осиновявания „Адопт Интернешънъл”, Сан Франциско, Калифорния, САЩ, посредническа Агенция по международни осиновявания „Адопт Аброуд” Инк., Харисбърг, Пенсилвания, САЩ, като за Израел не е посочен краен получател на данните. Исканият трансфер е във връзка с осъществяване на посредническа дейност в областта на международното осиновяване. Предмет на трансфера ще бъдат лични данни на малолетни и/или непълнолетни лица с постоянно пребиваване в Република България (осиновявани), за които предложението да бъдат осиновени от клиенти на сдружението е направено от компетентните органи – Съвет по международни осиновявания към Министерство на правосъдието (МП).

Горепосоченото искане за трансфер бе разгледано от Комисията на проведено редовно заседание на 03.02.2010г., на което се взе решение да се изиска представянето на допълнителни доказателства и информация от Национална асоциация „Семейство” относно искания трансфер на лични данни към организации: Агенция за осиновявания „Оупън доор”, Томсънвил, Джорджия, САЩ, Агенция „Сейнт Мери” международни осиновявания, Шарлот, Северна Каролина, САЩ, Агенция за

осиновявания „Адопт Интернешънъл”, Сан Франциско, Калифорния, САЩ, посредническа Агенция по международни осиновявания „Адопт Аброуд” Инк., Харисбърг, Пенсилвания, САЩ, както следва:

1. Срок на обработване на данните;
2. Информация и доказателства за наличие на адекватно ниво на защита на данните в трета страна;
3. Информация относно предприетите технически и организационни мерки във връзка със защита на данните при осъществяване на трансфера, включително и относно мерките за защита на данните предприети от трета страна;
4. Информация относно начина на документиране на физическото унищожаване на данните след изтичане на срока на тяхното съхранение.
5. Информация относно начина на документиране на физическото унищожаване на данните след изтичане на срока на тяхното съхранение.

С оглед обстоятелството, че отправеното до КЗЛД искане за разрешаване на трансфер на данни за Израел не е за конкретен трансфер /няма посочен конкретен получател на данните в тази трета страна/, а за принципно разрешение за трансфер на данни във връзка с извършваната от фондацията посредническа дейност при международно осиновяване, на Национална асоциация „Семейство” бе указано, че с оглед възможността за извършване на преценка относно наличие на адекватно ниво на защита на личните данни и евентуално разрешаване на трансфер е необходимо последната да представи информация и доказателства относно получателя/получателите на лични данни в Израел, като представи подписани агентски договори за дейност по международно осиновяване, в които да бъде упоменато: целите за обработване на данните, срока на обработване на лични данни, информация относно начина на документиране на физическото унищожаване на данните след изтичане на срока на тяхното съхранение, информация относно предприетите технически и организационни мерки във връзка със защита на данните при осъществяване на трансфера, доказателства относно наличието на адекватно ниво на защита на личните данни /поет ангажимент за прилагане на стандартни договорни клаузи от страна на получателя на данните/, сертификат, издаден на името на получателя на данните от компетентните за това органи на територията на Израел, доказващ правото му да извършва дейности по международни осиновявания.

Към настоящия момент от страна на Национална асоциация „Семейство” са постъпили допълнителни доказателства и информация за наличие на адекватно ниво на защита на данните, предоставяни на партньорски организации в САЩ, а именно:

Четири броя анекси (Допълнителни споразумения към подписаните договори за съвместна дейност в сферата на международните осиновявания), подписани с всяка от партньорските организации в САЩ, а именно: анекс, сключен с „Агенция за осиновяване Оупън Доор Инкорпорейтид“; анекс, сключен с агенция „Сейнт Мери Интернешънъл Адопшънс“; анекс, сключен с агенция „Адопт Аброуд Инкорпорейтид“; анекс, сключен с агенция „Адопт Интернешънъл“, съдържащи клаузите, утвърдени с решение на Европейската комисия в изпълнение на Директива 95/46/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни. Едновременно с това е представена информация относно особеностите в американското законодателство в областта на осиновяванията. Указано е, че Федералното американско законодателство и по-конкретно Устав на Държавния департамент, Част 22 Централен Федерален Регистър, част 96.42 (U.S. Hague regulations (22 CFR Part 96.42) урежда принципа на конфиденциалност на личните данни в осиновителната процедура.

В законодателството на всеки американски щат се съдържат правила и предписания по повод обработването и съхранението на информацията от акредитираните организации. Като пример са посочени изискванията всяка акредитирана организация да създава и съхранява досиета, които след влизане в сила на съдебното решение за допускане на осиновяването се запечатват и обезопасяват

срещу неоторизиран достъп в съответствие със законовите изисквания на съответния щат; досиетата да се съхраняват в огнеупорни шкафове; акредитираните организации да поддържат картотека, в която да съхраняват досиетата, които са конфиденциални и задължително защитени от неоторизирана употреба, пожар, щети или кражба. Досиетата се поддържат актуални и се представят за проверка при поискване от щатския департамент. Акредитираните организации следва да представят периодични доклади на този орган, както и извънредни доклади в срок от 24 часа по повод събития, свързани с деца, за които се полага грижа, като например: инцидент или нараняване, изискващо медицинска помощ и/или хоспитализация, смърт, злоупотреба; както и за всеки инцидент, който се изразява във федерално, щатско или частно юридическо действие от или срещу акредитираната организация, което се отразява на някое дете, осъждането на организацията или на неин служител.

В горепосочените анекси са включени Стандартни договорни клаузи за целите на член 26(2) от Директива 95/46/ЕС за пренос на лични данни до обработващите данни, установени в трети държави, които не осигуряват съответното ниво на защита на данните, съгласно които износителят на данни се съгласява и гарантира: че обработването, включително и самият пренос на лични данни е било и ще продължи да бъде извършвано в съответствие с приложимите разпоредби на съответния закон за защита на данните (и където е възможно, са били уведомени съответните органи на страната-членка, където е установен износителят на данни) и не нарушава приложимите разпоредби на тази държава; че е инструктирал и по време на услугите по обработване на лични данни ще инструктира вносителят на данни да обработва личните данни, пренесени само от името на износителя на данни и в съответствие с приложимия закон за защита на личните данни и тези клаузи; че вносителят на данни осигурява достатъчни гаранции по отношение на техническите и организационни мерки за сигурност, уточнени в Приложение 2 неразделна част от допълнителното споразумение; че след преценка на изискванията на приложимия закон за защита на данните, мерките за сигурност ще са уместни за предпазването на личните данни от случайно или незаконно унищожаване, случайна загуба, промяна, непозволено откриване или достъп, в частност там, където обработването включва пренос на данни по мрежа и от всички други незаконни форми на обработка, и че тези мерки ще осигуряват ниво на сигурност, съответстващо на рисковете, присъстващи при обработката, както и, че естеството на данните ще бъде защитено, имайки предвид състоянието на уменията и цената за тяхното използване; че ще се осигури съответствие с мерките за сигурност; че когато преносът включва специални категории данни, субектът е бил информиран, или ще бъде информиран преди или колкото е възможно по-скоро след това, че преносът на неговите данни може да бъде прехвърлен на трета държава, която не осигурява съответната защита.

От своя страна вносителят на данните се задължава и гарантира: да обработва личните данни само от името на износителя на данни и в съответствие с неговите инструкции и клаузите; ако не може да осигури такова съответствие поради каквито и да било причини, той се съгласява своевременно да информира износителя на данни за неспособността си да го изпълни, в който случай износителят на данни има право да преустанови преноса на данни и/или да прекрати договора; че е изпълнил техническите и организационните мерки за сигурност, уточнени в Приложение 2 преди да обработи пренесените лични данни; че своевременно ще уведомява износителя на данни за: всяка правно обвързваща молба за откриване на лични данни от правоприлагащ орган, освен ако не е забранено по друг начин, като забрана в наказателното право за запазване на конфиденциалността при разследване от правоприлагащ орган; всеки случаен или непозволен достъп, както и всяка молба, получена директно от субектите на данните, без да отговаря на тази молба, освен ако не е бил другояче упълномощен да го направи. В подписаните анекси ясно е разписана отговорността на износителя и вносителя на данните, която те поемат по отношение на спазване на клаузите, залегнали в тях. Разписано е и приложимото право или това е правото на страната износител на данните, а именно: законодателството в сферата на защита на личните данни на Република България.

Неразделна част от анексите е и Приложение № 1, което съдържа следната информация относно съответните трансфери:

1. Категории субекти на прехвърлените лични данни данни - Деца, вписани в регистрите за

осиновяване, за които са предоставени данни на износителя на данни от компетентните осинови-телни власти;

2. Категории данни - име, дата на раждане, социална информация, информация за развитието и други данни, съдържащи се в доклада за детето, изготвен съгласно чл. 16 от Хагската конвенция от компетентния Централен орган;

3. Износител на данни - Акредитирана организация за посредничество при международни осиновявания - лиценз № 59/28.06.2006 г. и лицензиран администратор на лични данни с номер на лиценза 22247/11.11.2009 г. и имаща всички съответни права и задължения да работи като такава организация/администратор, в съответствие със законовите разпоредби;

4. Вносител на данни – съответната американска акредитирана организация за посредничество при международни осиновявания в съответствие с разпоредбите на Хагската конвенция от 29.05.1993 г., посочена изрично съобразно съответното допълнително споразумение.

В тази връзка и с оглед множеството постъпили искания от акредитирани организации, осъществяващи дейност по международно осиновяване за получаване на разрешение от Комисията за защита на личните данни за предоставяне на лични данни в държави членки на Европейския съюз и Европейското икономическо пространство и трети страни, във връзка с осъществяваната от тях дейност, КЗЛД на свое редовно заседание, проведено на 14 юли 2010г. (Протокол № 26), разгледа въпроса относно режима за предоставяне на лични данни от страна на акредитирани организации на територията на Република България към държави членки на Европейския съюз и Европейското икономическо пространство и трети страни, във връзка с осъществяване на дейност по международно осиновяване. Произнасянето на Комисията по отношение на трансферите на данни към САЩ, извършвани във връзка с дейности по международно осиновяване, е, че акредитираните организации в Република България следва да включат в договорите със съответните акредитирани организации на територията на САЩ ангажимент за спазване на стандартни договорни клаузи, приети с Решение на Комисията на европейските общности от 15 юни 2001 година относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО (нотифицирано под номер С(2001) 1539), изменено и допълнено с Решение от 27 декември 2004 година за изменение на Решение 2001/497/ЕО за въвеждане на алтернативен комплект общи договорни клаузи за прехвърляне на лични данни в трети страни (нотифицирано под номер С(2004) 5271). В този случай приложение ще намери разпоредбата на чл. 36а, ал. 4, т. 2 от ЗЗЛД, т.е. Комисията за защита на личните данни не извършва преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят лични данни, се е задължила, съгласно сключен договор, да спазва определени стандартни договорни клаузи, които осигуряват адекватно ниво на защита на данните.

По отношение на изисканата допълнителна информация и доказателства относно отправеното до КЗЛД искане за разрешаване на трансфер на данни за Израел, касаещи получателя/получателите на лични данни в Израел, като представи подписани агентски договори за дейност по международно осиновяване, в които да бъде упоменато: целите за обработване на данните, срока на обработване на лични данни, информацията относно начина на документиране на физическото унищожаване на данните след изтичане на срока на тяхното съхранение, информацията относно предприетите технически и организационни мерки във връзка със защита на данните при осъществяване на трансфера, доказателства относно наличието на адекватно ниво на защита на личните данни /поет ангажимент за прилагане на стандартни договорни клаузи от страна на получателя на данните/, сертификат, издаден на името на получателя на данните от компетентните за това органи на територията на Израел, доказващ правото му да извършва дейности по международни осиновявания, такива към настоящия момент не са представени. Във връзка с искането за принципно разрешение за трансфер на данни за Израел, за целите на извършване на посредническа дейност при международно осиновяване, следва да се има предвид, че Комисията разглежда всеки един трансфер на данни към трети страни, като преценява наличието на адекватно ниво на защита на база предоставената ин-

формация и доказателства, касаеща конкретния трансфер, винаги съобразявайки се с изискванията на закона. Към настоящия момент за Комисията не съществува нито практика, нито прецедент да разреши „принципен” трансфер на лични данни към трета страна. С оглед обстоятелството, че към постъпилото последно писмо от страна на Национална асоциация „Семейство” не се прилагат по-горе посочените доказателства и не се предоставя поисканата информация, както и че по никакъв друг начин не се потвърждава първоначално постъпилото искане за трансфер към Израел, за Комисията не съществува правна възможност да се произнесе по този въпрос.

По отношение на трансферите на данни към Канада, извършвани във връзка с дейности по международно осиновяване, е приложим чл. 36а, ал. 4, т. 1 от ЗЗЛД. В тези случаи Комисията за защита на личните данни не извършва преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни в третата държава, тъй като е налице решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят лични данни (Канада), осигурява адекватно ниво на защита. Към настоящия момент, с Решение на Комисията от 20 декември 2001 година относно констатиране съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета нивото на адекватна защита на личните данни, осигурявано от канадския закон за защита на личните данни и електронните документи (нотифицирано под номер С(2001) 4539) (2002/2/ЕО). Комисията на европейските общности се е произнесла, че Канада се оценява като осигуряваща адекватно ниво на защита на личните данни, трансферирани от Общността до получатели, подчиняващи се на закона за защита на личните сведения и електронни документи.

Във връзка с гореизложеното на основание чл. 36а, ал. 4, т. 2 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Разрешава трансфера на лични данни от Национална асоциация „Семейство” към акредитирани организации на територията на САЩ, а именно: Агенция за осиновявания „Оупън доор”, Томсънвил, Джорджия, САЩ; Агенция „Сейнт Мери” международни осиновявания, Шарлот, Северна Каролина, САЩ; Агенция за осиновявания „Адопт Интернешънъл”, Сан Франциско, Калифорния, САЩ; посредническа Агенция по международни осиновявания „Адопт Абroud” Инк., Харисбърг, Пенсилвания, САЩ, за периода на действие на сключените договори за сътрудничество в областта на международните осиновявания и допълнителните споразумения към тях с включени стандартни договорни клаузи за целите на чл. 26 (2) от Директива 95/46/ЕО, за пренос на лични данни до обработващите данни, установени в трети държави, в рамките на срока, за който Национална асоциация „Семейство” е получила разрешение от Министерството на правосъдието за осъществяване на посредническа дейност при международни осиновявания.

2. Разрешава предоставянето на лични данни от Национална асоциация „Семейство” към Международната агенция за осиновявания „Лавинг харт” – Канада, в рамките на срока, за който Национална асоциация „Семейство” е получила разрешение от Министерството на правосъдието за осъществяване на посредническа дейност при международни осиновявания.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ 9448/2011г.
гр. София, 25.01.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател Венета Шопова и членове : Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 13.01.2011 год. (Протокол № 1), разгледа искане, рег. № 9448/12.08.2010г. от “КУИНТАЙЛС”- клон България, собственост на дружество с ограничена отговорност “КУИНТАЙЛС ГмбХ” („QUINTILES GmbH”), Република Австрия за получаване на разрешение на основание чл. 36а, ал. 4, т.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за трансфер на лични данни към мултинационалната корпоративна група “КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН” (“QUINTILES TRANSNATIONAL CORP.”), САЩ. Искането е подадено чрез адв. Г.Г. - пълномощник на представляващия “КУИНТАЙЛС”, клон България – д-р Я.Ф. Приложено е пълномощно от 19.11.2010г., от което става видно, че лицето, подало искането за трансфер на данни, е упълномощено да представлява дружеството пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане за трансфер.

Съгласно представената информация в искането за издаване на разрешение за трансфер на лични данни, “КУИНТАЙЛС”-клон България е собственост на дружеството с ограничена отговорност “КУИНТАЙЛС ГмбХ” („QUINTILES GmbH”), което е вписано във Фирмения регистър при Търговски съд в гр.Виена, Австрия с рег.№ FN 143418i и е част от мултинационалната корпоративна група “КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН” (“QUINTILES TRANSNATIONAL CORP.”), регистрирана в САЩ. Корпоративната група използва търговско наименование „КУИНТАЙЛС” („Quintiles”). Основната дейност на дружествата и филиалите от корпоративната група „КУИНТАЙЛС” е предоставяне на услуги, свързани с износ на производство на фармацевтичната и биотехнологичната промишленост и производителите на медицинско оборудване. “КУИНТАЙЛС”-клон България е вписан в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК175281861, със седалище и адрес на управление: гр. София, общ. Столична, район “Възраждане”, бул. “Александър Стамболийски” №103, ет. 7 и предмет на дейност: Организация и провеждане на клинични изследвания; клинични изследвания на лекарства и фармацевтика; включително представителство на дружеството пред публични и правителствени власти; натрупване и информация, получена по време на клиничните изследвания; консултантски, информационни и маркетингови услуги в областта на фармацията и медицината.

Съгласно искането получател на данните ще бъде: мултинационалната корпоративна група “КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН” в САЩ. Видно от предоставената информация, трансферът на данни засяга физически лица – служители на „КУИНТАЙЛС” – клон България. Предмет на трансфер ще бъдат следните категории лични данни: имена, единен граждански номер, адрес; телефони; месторождение; данни по лична карта; семейно положение, родствени връзки; образование; трудова дейност. Целите, за които личните данни на служители ще бъдат предоставяни, са: 1. Управление и администриране на персонала, в това число създаване на база данни и отчети, относно възнагражденията, заплащани на служителите, за да се управляват и следят тези възнаграждения; 2.Създаване на база данни и отчети, относно служителите, за да се определят кои лица са най-квалифицирани, за да се предоставят различни услуги на клиентите на корпоративната група „КУИНТАЙЛС” или за да се предоставят различни услуги между дружествата от корпоративната група; 3. Спазване на приложимите процедури, закони и подзаконовни нормативни актове, които изискват събиране и съхраняване на лични данни.

Предоставянето на данни от дружеството с ограничена отговорност “КУИНТАЙЛС ГмбХ”, Република Австрия и неговите филиали към мултинационалната корпоративна група “КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН”, САЩ се осъществява съгласно „Договор за прехвърляне на данни”, сключен на 30.10.2003г., в който са използвани общите договорни клаузи съгласно Решение на Европейската комисия №2001/497/ЕО от 15.06.2001г., относно общите договорни клаузи за транс-

фера на лични данни към трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО.

В договора изрично е посочено, че вносителят и износителят на данни са филиали дружества, като дружеството-майка на всяко от тях е “КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН”, САЩ. В този смисъл за „КУИНТАЙЛС”-клон България, който е филиал на дружеството с ограничена отговорност “КУИНТАЙЛС ГмбХ”, Република Австрия, „Договорът за прехвърляне на данни” има задължителен характер.

Договорът е структуриран, както следва:

Клаузи 1-11: определят обхвата на приложение на стандартните договорни клаузи при предоставяне на данни: Определения на основните термини; Подробности при прехвърлянето; Клауза за трета страна - бенефициент; Задължения на износителя на данни; Задължения на вносителя на данни; Отговорност; Медиация и подсъдност; Сътрудничество с надзорни органи; Прекратяване действието на клаузите; Приложимо право-правото на държавата, в която е регистриран износителят на данни; Изменения на договора.

Приложение №1: Съдържа стандартните договорни клаузи за прехвърляне на лични данни от износителя на данни към вносителя на данни: 1. Действията на износителя на данни, във връзка с прехвърлянето са, както следва: събиране на данни на служители, директори, консултанти, контрагенти, управители и пълномощници на износителя на данни и неговите филиали и дружества-сестри и изпращането им на вносителя на данни; 2. Действията на вносителя на данни във връзка с прехвърлянето са, както следва: получаване на данни за служители, директори, консултанти, контрагенти, управители и пълномощници на износителя на данни и неговите филиали и дружества-сестри от износителя на данни; поддръжка и употреба на данните за регламентираните в договора цели.

Цели на прехвърлянето: Създаване на база данни и доклади, относно обезщетения и бонуси, предоставени на служители, директори, консултанти, контрагенти, управители и пълномощници на износителя на данни и неговите филиали или дружества-сестри с цел управляване и проследяване на тези обезщетения и бонуси; създаване на база данни и доклади, относно служители, директори, консултанти, контрагенти, управители и пълномощници на износителя на данни и неговите филиали и дружества-сестри, за да се определи кои лица, сред различните филиали на „КУИНТАЙЛС”, притежават най-подходяща квалификация да предоставят различни услуги на клиенти на корпоративната група или да предоставят различни вътрешни услуги сред филиалите на „КУИНТАЙЛС”, спазване на приложимите процедури, закони и нормативни разпоредби, които изискват събиране и поддръжка на такива данни.

Категории данни, които ще се прехвърлят: За служители, директори, консултанти, контрагенти, управители и пълномощници на износителя на данни и неговите филиали и дружества-сестри: елементи от данните на дружеството и данни, свързани с работните позиции; данни, относно обезщетения и бонуси; данни, отнасящи се до техния опит и квалификация; данни, относно обучение и квалификация; информация за контакт; данни, относно лични характеристики, които „КУИНТАЙЛС” е задължена по закон или правилник да събира.

Категории получатели на данните: 1. Служители, директори, пълномощници, контрагенти и консултанти на вносителя на данни или на износителя на данни и техните филиали или дружества-сестри, които трябва да познават информацията, съобразно конкретните цели; 2. Държавни или регулаторни органи и лица, свързани с такива държавни или регулаторни органи, съобразно конкретните цели.

Приложение № 2 и Приложение № 3: Регламентират задължителните принципи за защита на данните съгласно Директива 95/46/ЕО: 1.Ограничение на целта; 2. Данни, качество и пропорционалност; 3. Прозрачност; 4. Сигурност и поверителност; 5. Права за достъп, корекция, заличаване и блокиране на данни; 6. Ограничения върху последващи прехвърляния; 7. Специални категории данни; 8. Директен маркетинг; 9. Автоматизирани индивидуални решения.

В т.4 „Сигурност и поверителност” от Приложение № 2 е регламентирано, че контролиращият данните орган трябва да вземе мерки за техническа и организационна сигурност, които съответстват на рисковете при обработката, като например –неразрешен достъп. Всяко лице, действащо под правомощията на контролиращия данните орган, включително обработващ данните орган, не трябва да обработва данните, освен по нареждане от страна на контролиращия орган.

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация с вх. №1286256/12.08.2010г. като администратор на лични данни и е вписано в регистъра с идентификационен номер 291298. „КУИНТАЙЛС”-клон България е заявило поддържането на 3 броя регистри: „Изследователи”, „Служители” и „Контрагенти”.

Трансферът на данни ще бъде осъществен от „КУИНТАЙЛС” – клон България към дружеството-майка „КУИНТАЙЛС” в САЩ. Трансферът на данни засяга информацията, поддържана в регистър „Служители”, обявен пред Комисията за защита на личните данни с вписването на дружеството като Администратор на лични данни, като е заявено възможно предоставяне на данни в САЩ. При извършена служебна справка се установи, че посочените в регистъра лични данни съвпадат със заявените за трансфер, а именно: имена, единен граждански номер, адрес; телефони; месторождение; данни по лична карта; семейно положение, родствени връзки; образование; трудова дейност.

Служителите, чиито данни са предмет на заявления трансфер, са уведомени относно целта на обработване на личните им данни; средствата, чрез които се извършва обработването; кои са категориите получатели на техните данни; правото им на достъп и поправка на техните данни; предоставяне на данните до дружеството–собственик “КУИНТАЙЛС ГмбХ”, Република Австрия и до дружеството–майка “КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН”, САЩ. Уведомяването на служителите се осъществява чрез уведомление – образец, което всеки служител на „КУИНТАЙЛС”-клон България, се запознава, попълва своите лични данни и полага подпис.

С писмо рег. №.9448/12.11.2010г. Комисията за защита на личните данни е изискала допълнителна информация относно получателя на личните данни с цел уточняване на неговото наименование и адрес на управление и представяне на изрично пълномощно, относно осъществяване на всички действия, свързани с подаване на искане за разрешаване на трансфер на лични данни в трета държава.

В изпълнение на указанията на КЗЛД с три поредни писма от 22.11.2010г., от 13.12.2010г. и от 16.12.2010г. в Комисията е постъпила допълнителна информация от дружество „ КУИНТАЙЛС „ – Клон България, както следва:

1. По отношение на получателя на данни и уточняване наименованието и неговия адрес на управление:

Предоставени са следните документи: 1. Удостоверение за актуално състояние на „КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН”, САЩ, издадено от кабинета на Секретаря на щата Северна Каролина на 01.12.2010г., със заверен подпис на преводача от Министерство на външните работи, България от 14.12.2010г.; 2. Удостоверение, че „КУИНТАЙЛС”, САЩ е търговско наименование, използвано от „КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН”, САЩ, че те са едно и също дружество и че настоящият адрес на управление на „КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН” е: бул. ”Емперър” 4820, Дъръм, Северна Каролина 27703, САЩ. Удостоверението е издадено от кабинета на Секретаря на щата Северна Каролина на 01.12.2010г., със заверен подпис на преводача от Министерство на външните работи, България от 14.12.2010г.

Съгласно представените документи, “КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН”, САЩ и “КУИНТАЙЛС”, САЩ са едно и също дружество. Необходимостта от това уточнение се наложи от факта, че в искането за трансфер на данни е упоменато, че получателят на данни дружеството–майка “КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН”, САЩ е в списъка на Сейф Харбър (Safe Harbor) към Департамента по търговия на САЩ. При направена служебна справка бе установено, че в списъка на Сейф Харбър е регистрирано дружество „КУИНТАЙЛС” („Quintiles”),

САЩ, а не „КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН”, САЩ-получател на данните по заявления в искането трансфер в САЩ и страна по договора с “КУИНТАЙЛС ГмбХ”, Република Австрия.

2. По отношение предоставянето на изрично пълномощно, относно осъществяване на всички действия, свързани с подаване на искане за разрешаване на трансфер на лични данни в трета държава:

Съгласно първото предоставено пълномощно на КЗЛД от 21.04.2010г. от адвокат Г.Г. – пълномощник на представляващия „КУИНТАЙЛС”- клон България, д-р Я.Ф., същата не бе упълномощена да осъществява действия, свързани с подаване на искане за разрешаване трансфер на лични данни в трета държава. В отговор на изпратеното писмо от КЗЛД от 12.11.2010г., адвокат Г.Г. предостави изрично пълномощно по искания трансфер на данни от 19.11.2010г.

Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните.

Предоставяне на лични данни в трета държава се допуска само, ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. Извършена бе служебна справка, от която се установи, че към настоящия момент получателят на данните „КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН” (търговско наименование „КУИНТАЙЛС”) със седалище в САЩ е включен в списъка на Сейф Харбър (Safe Harbour). В последния се включват дружества, които декларират пред Департамента по търговия на САЩ, че ще се придържат към решение на Европейската комисия № 2000/520/ЕО от 26.07.2000г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот” и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на САЩ.

Предвид факта, че получателят на данните „КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН” (търговско наименование „КУИНТАЙЛС”), със седалище в САЩ е в списъка по Сейф Харбър и при отчитане на решение на Европейската комисия № 2000/520/ЕО от 26.07.2000г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот” и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на САЩ, в конкретния случай са изпълнени условията за адекватно ниво на защита в третата страна. На основание чл. 36а, ал. 4, т. 1 от ЗЗЛД, КЗЛД не извършва преценка по ал. 3 в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита.

Във връзка с горното и на основание с чл. 36а, ал. 4, т.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 52, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Разрешава на администратора на лични данни “КУИНТАЙЛС” - клон България, собственост на дружество с ограничена отговорност “КУИНТАЙЛС ГмбХ”, Република Австрия да предостави лични данни на физически лица – служители, с които се намира в професионални отношения, на дружество на територията на трета страна - мултинационалната корпоративна група “КУИНТАЙЛС ТРАНСНЕСЪНЪЛ КОРПОРЕЙШЪН” (търговско наименование „КУИНТАЙЛС”), САЩ за цели-

те на управление на професионалните отношения между дружествата от корпоративната група, в следния обем: имена, единен граждански номер, адрес; телефони; месторождение; данни по лична карта; семейно положение, родствени връзки; образование; трудова дейност.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****РЕШЕНИЕ****№ 10245 /2010г.****гр. София, 21.02.2011г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател Венета Шопова и членове : Веселин Целков и Валентин Енев, на редовно заседание, проведено на 10.02.2011 год. (Протокол № 7), разгледа искане с рег.№10245/26.10.2010г. от “Ай Ти Си И” ООД за получаване на разрешение на основание чл. 36а, ал. 4, т.1 и чл. 36а, ал. 6, т.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за трансфер на лични данни по регистри: „Кандидати изпит ГМАТ” и „Системи ССТВ-изпит ГМАТ” към “Пиърсън Вю” (“Pearson VUE”), дружество от “Ен Си Ес Пиърсън Инк.” (“NCS Pearson Inc.”), САЩ и към “Градюейт Мениджмънт Адмишън Кансъл” – “ГМАК” (“Graduate Management Admission Council” - “GMAC”), САЩ. Искането е подадено чрез управителя и законен представител на дружеството Н.Г.П., от което става видно, че лицето, подало искането за трансфер на данни може да представлява дружеството пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане за трансфер.

На 08.10.2010г. чрез електронната система еРАЛД на КЗЛД е подадено искане с рег. №10245 за трансфер на данни в трета държава от ”Ай Ти Си И” ООД. КЗЛД е разгледала на свое редовно заседание, проведено на 16.12.2010г. (Протокол № 42), искането от “Ай Ти Си И” ООД за получаване на разрешение на основание чл. 36а, ал. 4, т.1 и чл. 36а, ал. 6, т.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за трансфер на лични данни по регистър „Биометрични данни – кандидати ГМАТ” към “Пиърсън Вю”, дружество от “Ен Си Ес Пиърсън Инк.”, САЩ и към “Градюейт Мениджмънт Адмишън Кансъл” – “ГМАК”, САЩ. Със свое решение № 10245 от 23.12.2010г. , КЗЛД е разрешила на администратора на лични данни „Ай Ти Си И“ ООД, да предостави сканирано папиларно изображение на дланта (биометрични данни) на физически лица - кандидати за теста “ГМАТ” на следните получатели на територията на трета държава САЩ : неправителствена организация “Градюейт Мениджмънт Адмишън Кансъл” – “ГМАК”, САЩ, в качеството му на администратор на данните и на дружество -“Пиърсън Вю”, дъщерно дружество на корпорацията “Ен Си Ес Пиърсън Инк. , САЩ”, в качеството му на обработващ данните, за срока на действие на Договора за местно представителство (Република България).

Впоследствие в КЗЛД е постъпило писмо на 19.01.2011г. от адвокат Д.З.-Н., пълномощник на управителя на „Ай Ти Си И” ООД, с което тя информира Комисията, че искането за трансфер на данни на дружеството се отнася за три регистъра: „Биометрични данни – кандидати изпит ГМАТ”, „Системи ССТВ – кандидати изпит ГМАТ” и „Кандидати изпит ГМАТ”. Поради факта, че КЗЛД с решение №10245/23.12.2010г. е разрешила трансфер на данни само по регистър „Биометрични данни – кандидати изпит ГМАТ”, адв. Д.З.-Н. потвърждава искането за трансфер на данни по другите два

регистъра „Системи ССТВ – кандидати изпит ГМАТ” и „Кандидати изпит ГМАТ”. Необходимостта от това, се определя от факта, че “Ай Ти Си И” ООД в качеството си на местен представител на територията на Република България на “ГМАК”, САЩ, след провеждането на теста „ГМАТ” следва да осъществи едновременно трансфер на всички събрани данни, идентифициращи или описващи кандидатите, резултатите от тестовете на кандидатите и представянето на кандидатите, съдържащи се в трите регистъра: „Биометрични данни – кандидати изпит ГМАТ”, „Системи ССТВ – кандидати изпит ГМАТ” и „Кандидати изпит ГМАТ”. Видно от информацията в исканията за трансфер, въз основа на данните от проведения тест, се взема решение за прием във висши бизнес учебни заведения по света, както и отпускане на стипендия за обучение. В същото време аудио и видеонаблюдение и сканирането на папиларното изображение на дланта на кандидатите, функционира и като проверяващ механизъм, имащ за основна цел провеждането на теста да бъде справедливо, да защита интересите на кандидатите, като намалява риска от несправедлив резултат от теста.

Съгласно искането получателите на лични данни ще бъдат:

1. “Пиърсън Вю, дъщерно дружество на корпорацията “Ен Си Ес Пиърсън Инк.”, регистрирана в САЩ на 28.03.1962 г., приела настоящото си име на 01.11.2000г., съгласно приложени документи от Министерството на външните работи – Минесота, САЩ. Едноличният собственик на “Ен Си Ес Пиърсън Инк.” е „Пиърсън плс”, английско дружество със седалище във Великобритания. “Пиърсън Вю” е глобален лидер в електронните тествания за информационни технологии, академични, правителствени и професионални клиенти, осигурявайки пълен комплект услуги от разработване на тестове до управление на бази данни. В момента обслужва 162 държави и ръководи над 4 400 Тест центрове. “Ен Си Ес Пиърсън Инк. е в договорни отношения за провеждането на компютърно базирани тестове, чрез своето дъщерно дружество “Пиърсън Вю”. Тестовете се провеждат от името на спонсори – сертифициращи организации, лицензирани институции, организации за академични приемни изпити, както в случая е теста “ГМАТ”. По силата на договор между “Пиърсън Вю” и „ГМАК” от 28.07.2004г., “Пиърсън Вю” провежда и администрира различни компютърно базирани електронни тестове, в това число “ГМАТ”, като изпълнява ролята на обработващ данните в световен мащаб за теста “ГМАТ”. Данните за физическите лица, които се явяват на теста “ГМАТ” включват: регистрация на теста, провеждане на теста и резултати от теста. Дружеството има политика за неприкосновеност, която е в сила от 11.01.2008г.

2. “Градюейт Мениджмънт Адмишън Кансъл – ГМАК”, САЩ - юридическо лице с нестопанска цел, имащо за цел да осигури достъп до висше бизнес образование и да подпомага бизнес университетите на световно равнище. “ГМАК” се състои от представители на водещи бизнес университети, като предлага в целия свят разнообразни програми, продукти и услуги във връзка с обучението. “ГМАК” притежава и администрира “Градюейт Мениджмънт Адмишън Тест – ГМАТ”, най-разпространения компютъризиран тест, използван в процеса по прием на студенти във висши бизнес учебни заведения по целия свят.

По смисъла на чл.1, ал.4, т.3 от Закона за защита на личните данни, администраторът на лични данни, когато за целите на обработването, използва средства разположени на българска територия, трябва да посочи представител, установен на територията на Република България. На това основание е сключен Договор за местно представителство (Република България) на 02.06.2008г. между “Градюейт Мениджмънт Адмишън Кансъл–ГМАК”, САЩ; “Пиърсън Вю”, дъщерно дружество на корпорацията “Ен Си Ес Пиърсън Инк.”, САЩ и “Ай Ти Си И” ООД, България. Съгласно договора дружеството се задължава да провежда изпита “ГМАТ” и да предоставя свързаните с това услуги по обработка на данните на територията на Република България за теста “ГМАТ”. В тази връзка, “Ай Ти Си И” ООД се явява местен представител на територията на Република България на “ГМАК”, САЩ. “Пиърсън Вю” чрез своето подразделение “Върчуъл Юнивърсити Ентърпрайзис” (“Virtual University Enterprises”) е сключило Споразумение за провеждане на тестове с “Ай Ти Си И” ООД на 17.01.2001г. Споразумението е изменено на 25.06.2005г., като страни по него са “Пиърсън Вю” и “Ай Ти Си И” ООД.

“Ай Ти Си И” ООД е вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК 121673816, със седалище и адрес на управление: гр.София, община Столична, район “Лозенец”, бул.”Черни връх” № 44 и предмет на дейност: консултантска дейност и обучение в областта на информационните технологии, проектиране, доставка, инсталация и сервиз на електронно-изчислителна техника, програмни продукти и технологии, интеграция на допълнителни елементи към административно-управленски информационни системи, като SAP R/3, както всяка друга дейност, за която няма законова забрана.

При извършената служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация с вх. № 3206/19.10.2009г. като администратор на лични данни и е вписано в регистъра с идентификационен номер 2357. “Ай Ти Си И” ООД е заявило поддържането на 7 броя регистри. Заявеният в искането трансфер на данни засяга информацията, поддържана в регистри: „Кандидати изпит ГМАТ” и „Системи ССТВ-изпит ГМАТ”, обявени пред Комисията за защита на личните данни с вписването на дружеството като Администратор на лични данни. Заявено е предоставяне данни от регистър „Кандидати за изпит ГМАТ” в САЩ и Великобритания и от регистър „Системи ССТВ – изпит ГМАТ” във Великобритания. При извършена служебна справка се установи, че посочените в регистрите лични данни, съвпадат със заявените за трансфер, а именно:

1. В регистър „Кандидати изпит ГМАТ” - име, единен граждански номер, адрес, телефон, пол, роден език, гражданство, снимка, подпис, професионален опит, образование;

2. В регистър „Системи ССТВ-изпит ГМАТ” - снимка, видеонаблюдение.

Обработване на лични данни съгласно дефиницията, дадена в §1, т. 1 от Допълните разпоредби на Закона за защита на личните данни представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване. От своя страна, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Специфичните признаци са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. Във връзка с това, видеозаписите от средствата за наблюдение съдържат „лични данни“ или „лична информация“, тъй като съдържат информация, която по смисъла на чл. 2, ал.1 от Закона за защита на личните данни е способна да разкрие физическата идентичност на лицето, което е записано.

С оглед правото на информираност на физическите лица във връзка с действията по обработването на личните им данни (чл. 19 от Закона за защита на личните данни), при пристъпване към извършване на видеонаблюдение, администраторът на лични данни трябва да уведоми физическите лица за целите на извършваното видеонаблюдение, за какъв период ще се съхраняват и за какво ще се събират данните от записите, кой ще има достъп до тях, на какви трети лица ще се предоставят, както и че лицата имат право на достъп до тези записи, в частта, която се отнася до тях.

Във връзка с изложеното, към искането за трансфер на данни е приложено доказателство – „Декларация за информирано съгласие”, с която се удостоверява, че кандидатите, които се явяват на тест “ГМАТ”, дават своето изрично съгласие да бъдат обработвани техните лични данни: трите имена, единен граждански номер ЕГН, факс, телефон, електронен адрес, снимка, професионален опит, образование, включително извършване на аудио и видео наблюдение и сканиране на папиларното изображение на дланта за целите на теста “ГМАТ”.

С цел обстоятелствено изясняване на направеното искане за трансфер на данни в трета държава, с писмо рег.№.10245/04.11.2010г. Комисията за защита на личните данни е изисквала да бъде предоставена следната допълнителна информация: 1. Копие на договор между “Градоейт Мениджмънт

Адмишън Кансъл – “ГМАК”, САЩ и “Пиърсън Вю”, дружество от “Ен Си Ес Пиърсън Инк, САЩ, относно възлагане на обработване на данни за теста “ГМАТ” на “Пиърсън Вю” в световен мащаб; 2. Копие на договор между “Пиърсън Вю”, САЩ и “Ай Ти Си И” ООД, България, относно провеждането на теста “ГМАТ” и предоставянето на свързаните с това услуги по обработка на данните на територията на Република България за теста “ГМАТ”; 3. Информация, относно организационните и техническите мерки за защита на данните, във връзка с осъществяването на трансфера; 4. Информация, относно необходимостта при кандидатстване и явяване на тест “ГМАТ” да се извършва аудио и видеонаблюдение и сканиране на папиларното изображение на дланта на лицата; 5. Информация, относно получателя на данните, както и правоотношениято, в които се намират “Пиърсън Вю”, САЩ и “Ен Си Ес Пиърсън Инк., САЩ.

В изпълнение на указанията на КЗЛД с писмо с рег.№ 10245/29.11.2010г. в Комисията е постъпила допълнителна информация чрез адв. Д.З.-Н., пълномощник на управителя на „Ай Ти Си И“ ООД. Приложено е пълномощно от Н.П. – управител на дружеството, от което става видно, че лицето подало допълнителната информация към искането за трансфер на данни е упълномощено да представлява дружеството пред Комисията за защита на личните данни, във връзка с конкретното искане за трансфер. Информацията е както следва:

1. Относно предоставяне на копие на договор между “Градоейт Мениджмънт Адмишън Кансъл – “ГМАК”, САЩ и “Пиърсън Вю”, дружество от “Ен Си Ес Пиърсън Инк., САЩ, относно възлагане на обработване на данни за теста “ГМАТ” на “Пиърсън Вю” в световен мащаб.

Дружеството е предоставило копие на изискания договор, сключен на 28.07.2004г. между “ГМАС”, САЩ и “Пиърсън Вю”, дружество от “Ен Си Ес Пиърсън Инк.”, САЩ, с който “Пиърсън Вю” се задължава да провежда и администрира компютърно базирани електронни тестове, в това число теста “ГМАТ”, като изпълнява ролята на обработващ данните в световен мащаб за теста “ГМАТ”. Дружеството се задължава да защитава личната информация на кандидатите, през целия срок на договора или до момента, в който имат права и контрол върху тази информация по начин, който да е в съответствие с регистрацията си във връзка със защитата на личните данни по Сейф Харбър (Safe Harbor) към Департамента по търговия в САЩ или да изискват от неговите подизпълнителите, в това число Тест Центровете, имащи достъп до лична информация на кандидатите, да са в съответствие с “Политиката за защита на лични данни” на “Пиърсън Вю”. Дружеството е задължено да поддържа всички приемливи от търговска гледна точка физически процедури за сигурност, персонал и оборудване на обектите, където се извършват услугите, необходими с цел достъпа до съоръженията и всички елементи, тестове, лична информация на кандидатите.

2. Относно предоставяне на копие на договор между “Пиърсън Вю”, САЩ и “Ай Ти Си И” ООД, България, относно провеждането на теста “ГМАТ” и предоставянето на свързаните с това услуги по обработка на данните на територията на Република България за теста “ГМАТ”.

Дружеството е предоставило копия на:

2.1 Споразумение за провеждане на тестове между подразделение на “Върчуъл Юнивърсити Ентърпрайзис” към дъщерно дружество “Пиърсън Вю” на корпорацията “Ен Си Ес Пиърсън Инк., САЩ и “Ай Ти Си И” ООД (дружеството), България, от 17.01.2001г.

Предмет на сключеното споразумение е предоставяне на услуги по организирането и провеждането на тестове в електронна среда в съответствие с изискванията на “Върчуъл Юнивърсити Ентърпрайзис”. Дружеството гарантира използването на софтуера и приложенията, отговорно управление на своя Център за провеждане на тестове, успешно организиране на тестове в електронна среда и публикуване на резултатите на кандидатите в удобен вид. Дружеството се задължава да осигури подходящо оборудвана сграда, съоръженията и оборудването за провеждане на теста, система за управление на съоръженията, указания за кандидатите, провеждане на теста и всекидневна подкрепа и поддръжка на системата за провеждане на теста, да управлява Тест центъра в съответствие с реда и условията на цитираното споразумение. Дружеството се задължава да следва политиката по конфиденциалността по отношение на: Данните, идентифициращи или описващи кандидатите, резултатите от тестовете на кандидатите и представянето на кандидатите, представлява лична, по-

верителна информация за кандидата и подлежи на правилата за конфиденциалност за кандидата, спонсора и за “Върчуъл Юнивърсити Ентърпрайзис”.

2.2 Изменение на Споразумението за провеждане на тестове от (17.01.2001г.) между дъщерно дружество “Пиърсън Вю” на корпорацията “Ен Си Ес Пиърсън Инк.”, САЩ и “Ай Ти Си И” ООД, България, от 25.06.2005г.

По силата на цитираното по-горе споразумение, дружеството се задължава да създаде и оборудва Тест Център, като той трябва да отговаря на по-големи технологични изисквания на “Пиърсън Вю”, а именно: план-сценарий за инсталиране, специален сървър за провеждане на професионалния тест, поне един USB интерфейс порт, винаги включени след инсталиране и конфигуриране от страна на “Пиърсън Вю” връзките на софтуерното приложение “Агент за дистанционна поддръжка” към централния сървър на “Пиърсън Вю”, интернет връзка чрез широколентова връзка с минимална скорост 128 Kbps. Въвеждат се нови изисквания по отношение на оборудването на работните станции за провеждане на изпита, както и задължението за аудио-визуално и биометрично оборудване.

3. Информация, относно организационните и техническите мерки за защита на данните, във връзка с осъществяването на трансфера:

3.1 Договор за обработка на данни, сключен на 28.06.2005г. между страните: “Градоейт Мениджмънт Адмишън Кансъл – ГМАК”, нестопанска организация и “Пиърсън Вю”, дружество от “Ен Си Ес Пиърсън Инк. С договора “Пиърсън Вю” се задължава да извършва различни услуги за “ГМАК”, описани в Договора от 28.07.2004г., включително: събиране, поддръжане, предаване и предоставяне на други услуги за “обработка на данни” по смисъла на Директива 95/46/ЕО, по отношение на личната информация, получавана от “ГМАК”. Дружеството се задължава да спазва Политиката за конфиденциалност на “ГМАК”, по отношение на всички лични данни и да предоставя на “ГМАК” услуги по обработка на личните данни, само в съответствие с приемливи писмени инструкции от страна на корпорацията, в качеството и на контролиращ данните. “Пиърсън Вю” се задължава да изисква от всички Тест Центрове, независимо дали са негова собственост, филиали или подразделения, докато предоставят услуги свързани с лични данни, контролирани от “ГМАК”, да уведомяват явяващите се на теста ясно и изрично, по начин, описан в Инструкциите за обработка на данните. Във връзка с това, “Ай Ти Си И” ООД представя образец на “Декларация за информирано съгласие”, чрез която кандидатите, които се явяват на тест “ГМАТ”, дават своето изрично съгласие да бъдат обработвани техните лични данни: трите имена, единен граждански номер ЕГН, факс, телефон, електронен адрес, снимка, професионален опит, образование, включително извършване на аудио и видео наблюдение и сканиране на папиларното изображение на дланта за целите на теста “ГМАТ”.

3.2. Заповед на управителя на “Ай Ти Си И” ООД, България от 03.02.2007г., с която е приета Инструкция за въвеждане на механизма на обработване на лични данни, необходимите технически или организационни мерки за защита на личните данни от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Инструкцията е издадена на основание чл.23, ал.4 от Закона за защита на личните данни и Наредба №1/07.02.2007г. за минимално ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни. Инструкцията има за цел да регламентира: 1. механизмите за водене, поддръжане и защита на регистър “Кандидати изпит ГМАТ”, регистър “Системи ССТВ-изпит ГМАТ” и регистър ”Биометрични данни –кандидати ГМАТ, съхраняващи лични данни за лицата, явяващи се на изпит “ГМАТ” чрез администратора; 2. задълженията на администратора и лицето по защита на личните данни, имащо достъп до лични данни и работещо под ръководството на администратора; 3. отговорността при неизпълнение на предвидените задължения; 4. необходимите технически и организационни мерки и средства за защита на личните данни на посочените по-горе физически лица от неправилен обработване (случайно или незаконно унищожаване, случайна загуба, неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от всички други незаконни форми на обработване на лични данни).

Трансферът на данни, за който е поискано разрешение от Комисията за защита на личните данни, засяга информацията, поддръжана в регистрите „Кандидати изпит ГМАТ” и „Системи ССТВ

– изпит ГМАТ”:

Съгласно инструкцията, личните данни в регистър „Кандидати изпит ГМАТ” се съхраняват на хартиен и технически носител. За всяко физическо лице-кандидат за теста ГМАТ се съставя отделна папка на хартиен носител. Всички папки се подреждат в специален шкаф, който се заключва и се съхраняват в помещение, което се охранява от СОД. Данните на кандидатите за теста ГМАТ се съхраняват и на технически носител-на твърд диск в мрежа. Достъп до данните има само лицето по защита на личните данни. Данните се съхраняват за срок от 10 дни от администратора. Помещението, в което се съхраняват се заключва и охранява от СОД.

Данните, съдържащи се в Регистър „Системи ССТВ – изпит ГМАТ” се съхраняват на твърд диск, в мрежа. Компютърът е свързан с обществена мрежа, но е със защитен достъп до личните данни, който е непосредствен само от страна на администратора и лицето по защитата на личните данни. При работа с данните се използват софтуерни продукти по обработка на данните, относно тяхното криптиране, антивирусна защита, периодично архивиране. Срокът за съхранение на данните е 30 дни за администратора.

4. Информация, относно получателите на данните и относно необходимостта при кандидатстване и явяване на тест “ГМАТ” да се извършва аудио и видеонаблюдение на лицата:

“ГМАС” е установила задължителни стандарти при провеждането на теста “ГМАТ” във всички Тест центрове по света. Едно от основните изисквания е при провеждането на теста “ГМАТ”, да се извършва аудио и видеонаблюдение, с цел да бъдат предотвратени измамите и нарушенията (фотографиране на компютърния екран, телефонни обаждания, изпращане на текстови съобщения по телефона и електронната поща и др.) и да се осигури почтено провеждане на теста, имащ решаващо влияние за прием на кандидатите в престижни висши учебни заведения по света. В същото време аудио и видеонаблюдение, функционира и като проверяващ механизъм, имащ за основна цел провеждането на теста да бъде справедливо, да защита интересите на кандидатите, като намалява риска от несправедлив резултат от теста и предоставя възможността на “ГМАС”, “Пиърсън Вю” и “Ай Ти Си И” ООД да отстранят нарушенията, възникнали при провеждането на теста. Кандидатите за теста “ГМАТ” са многократно уведомявани и са дали изричното си съгласие да бъде извършено аудио и видеонаблюдение - информационен бюлетин, правила за провеждане на “ГМАТ, договор към тях и общи условия за провеждането на теста. Също така във всеки център е поставен знак, напомнящ, че кандидатите са обект на аудио и видеонаблюдение. Информацията се записва дигитално. При инцидент, запис се изпраща до “Пиърсън Вю” –отдел”Сигурност” във Великобритания. След преглед на информацията за възникналото нарушение, нарушението може да се докладва и в “ГМАС”, САЩ с цел разследване и повдигане на обвинение на нарушителите.

5. Информация, относно получателя на данните, както и правоотношенията, в които се намират “Пиърсън Вю”, САЩ и “Ен Си Ес Пиърсън Инк., САЩ:

Получател на данните по заявления трансфер е:

1. “Пиърсън Вю”, като дружеството изпълнява ролята на обработващ данните в световен мащаб за теста “ГМАТ”. Съгласно предоставената информация, “Пиърсън Вю” е дружество на “Ен Си Ес Пиърсън Инк.”, със седалище в САЩ.

2. “Градюейт Мениджмънт Адмишън Кансъл – ГМАК” е юридическо лице с нестопанска цел, регистрирана в САЩ, имаща за цел да осигури достъп до висше бизнес образование и да подпомага бизнес университетите на световно равнище. “ГМАС” притежава и администрира “Градюейт Мениджмънт Адмишън Тест – ГМАТ”, най-разпространения компютъризиран тест, използван в процеса по прием на студенти във висши бизнес учебни заведения по целия свят. Този тест е от основно значение при взимане на решение за прием в такива училища, както и при отпускане на стипендии за обучение. По силата на Договор (Master Agreement) от 28.07.2004г., “ГМАС” е възложило на “Пиърсън Вю” провеждането и администрирането в световен мащаб на тест “ГМАТ”, включително и обработването на данните, добити при провеждането на теста. Въз основа на този договор и при наличието на изрично съгласие на кандидатите, явяващи се да положат теста, личните данни на кандидатите се

предоставят на около 1800 висши бизнес училища в цял свят, като самият тест се полага над 200 000 пъти годишно в 93 държави. Възприето е мнението, че това е най-разпространената и достоверна форма за оценка на знанията и уменията на кандидатите. Тест “ГМАТ” се администрира в световен мащаб от Тест центрове, опериращи чрез дъщерни дружества на “Пиърсън Вю” или от Тест центрове, ръководени от независимо дружество, какъвто е случая с “Ай Ти Си И” ООД. “Пиърсън Вю” има договор с всяко местно дружество, съгласно които дружествата ръководещи Тест центротовете обработват лични данни, включително провеждайки тест “ГМАТ”. В някои случаи се сключват и тристранни споразумения, какъвто е случая с България. На 02.06.2008г. е сключен Договор за местно представителство (Република България) между “Градоейт Мениджмънт Адмишън Кансъл” – “ГМАК”, неправителствена организация в САЩ; “Pearson VUE”, дъщерно дружество на корпорацията “Ен Си Ес Пиърсън Инк.”, САЩ и от “Ай Ти Си И” ООД, България, с който последното се задължава по силата на договор с “Пиърсън Вю” сключен на 17.01.2001г.(изменен на 25.06.2005г.), да провежда изпита по тест “ГМАТ” и да предоставя свързаните с това услуги по обработка на данните на територията на Република България за теста “ГМАТ”. С договора “Градоейт Мениджмънт Адмишън Кансъл – ГМАК” ангажира и определя “Ай Ти Си И” ООД, България за свой местен представител на територията на Република България. В това си качество, дружеството се задължава, от гледна точка на защитата на личните данни: да предоставя на “ГМАС” и другите страни по договора всякакви съобщения, които получава от регулаторни и правителствени органи или други, свързани по друг начин с “ГМАС” или въпроси, касаещи защитата на данните във връзка с “ГМАС” или теста “ГМАТ” на територията на Република България, както и да сътрудничи, съгласно основателните изисквания на “ГМАС”, при попълване на уведомления, заявления или други подобни документи, свързани със защитата на данните. Договорът е в сила до 31.12.2012г.

“ГМАС” притежава теста “ГМАТ”, във връзка с което се явява контролиращ орган, както по отношение спазването на всички изисквания по провеждането на теста “ГМАТ” от “Ай Ти Си И” ООД, България, така и по отношение обработването на данните, което се осъществява от “Пиърсън Вю”, САЩ. Във връзка с това, е абсолютно необходимо, “ГМАС” да получава данните от проведените тестове. При нарушение на изискванията, “ГМАС” извършва разследване и повдига обвинение на нарушителя.

Съгласно Директива № 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трансфер на лични данни в трети страни може да бъде осъществен, само ако въпросната трета държава предоставя адекватно ниво на защита на данните.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий относно режима на трансфер на данни е държавата, в която ще бъдат предоставени данните.

Предвид факта, че първият получател на данните “Пиърсън Вю”, дружество част от корпорацията “Ен Си Ес Пиърсън Инк.”, със седалище в САЩ е в списъка по Сейф Харбър (Safe Harbor) и при отчитане на решение на Европейската комисия № 2000/520/ЕО от 26.07.2000г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот” и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на САЩ, в конкретния случай са изпълнени условията за адекватно ниво на защита в третата страна. На основание чл. 36а, ал. 4, т. 1 от ЗЗЛД, КЗЛД не извършва преценка по ал. 3 в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита.

Относно вторият получател на данните, а именно: – “Градоейт Мениджмънт Адмишън Кансъл” – “ГМАК” неправителствена организация в САЩ, е видно че притежава и администрира теста – “ГМАТ”, съгласно приложените документи и провежда Политика на конфиденциалност, по отношение на личните данни на кандидатите за тест – “ГМАТ”, която е задължителна, както за неговия местен представител за Република България на теста – “Ай Ти Си И” ООД, така и за обработващия данните за целия свят - “Пиърсън Вю”. В допълнение, по отношение на предоставянето на данните,

е налице изрично информирано съгласие от страна на физическите лица-кандидати за теста, чиито данни ще бъдат предмет на трансфер. Наличието на съгласие е самостоятелно основание за разрешаване на трансфера, съгласно чл.36а, ал.6, т.1 от ЗЗЛД.

Във връзка с горното и на основание с чл. 36а, ал. 4, т.1 и на чл.36а, ал.6, т.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 52, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1.Разрешава на администратора на лични данни „Ай Ти Си И“ ООД, да предостави лични данни на физически лица-кандидати за теста “ГМАТ” на неправителствена организация на територията на трета страна -“Градуюйт Мениджмънт Адмишън Кансъл”– “ГМАК”, САЩ, в качеството му на администратор на данните и на дружество на територията на трета страна -“Пиърсън Вю”, дъщерно дружество на корпорацията “Ен Си Ес Пиърсън Инк.”, САЩ, в качеството му на обработващ данните, за срока на действие на Договора за местно представителство (Република България), в следния обем:

- име, единен граждански номер, адрес, телефон, пол, роден език, гражданство, снимка, подпис, професионален опит, образование;

- снимка, видеонаблюдение (биометрични данни).

2. Указва на администратора на лични данни „Ай Ти Си И“ ООД да актуализира информацията, съдържаща се в регистър ”Системи ССТВ-изпит ГМАТ” в Регистъра на администраторите на лични данни и поддържаните от тях регистри към КЗЛД, като впише възможно трансфериране на данни в САЩ.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 10023/2010г.

гр. София, 23.02.2011г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател: Венета Шопова, и членове: Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 10 февруари 2011 г. (Протокол № 7), разгледа искане с вх. № 10023/2010г. от „Тъканна Банка Остеоцентър България“ ЕАД, представлявано от адвокат К.Н., с личен номер № 460000В050 от Единния регистър на адвокатите при Висш адвокатски съвет за получаване на разрешение на основание чл.36а, ал.4, т.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за трансфер на лични данни към администратор в САЩ, съгласно определени стандартни договорни клаузи.

Администраторът на лични данни „Тъканна Банка Остеоцентър България“ ЕАД е част от световната корпоративна група на Остеотех Инк., дружество, учредено съгласно законите на щата Делауер, Съединени американски щати, със седалище и адрес на управление: 51 Джеймс Уей, Итънтаун, Ню Джърски 07724, САЩ (наричано по-долу „Дружеството-майка“). Дружеството-майка е световен лидер в обработването на човешки кости и свързващи тъкани за трансплантации и иноватор в развитието, производството и маркетинга на биологични и биометрични системи за мускулоскелетна хирургия.

Във връзка с всекидневната си дейност, на администратора се налага и/или от него може да се изиска да предоставя лични данни от регистър „Персонал“ на Дружеството-майка за различни цели, включително поддръжка и администриране на човешки ресурси, възлагане на проекти, кариерно планиране и други.

В постъпилото искане е посочено, че трансферът ще бъде по отношение на данни, които се съдържат в Регистър „Персонал“ и касаят служители и кандидати за работа на Администратора. От Регистър „Персонал“ са заявени, като обект на планираното прехвърляне, следния обем лични данни: име, дата на раждане, адрес, трудов стаж, длъжност, програми за професионална подготовка, информация за присъствие, информация за работно време, щатни модели и организационни структури, квалификации, автобиографии, представяне, възнаграждение, бонуси, акции, стремеж за развитие в работата и удостоверяване на политиката. В искането изрично е посочено, че чувствителни лични данни няма да бъдат предмет на трансфера.

В молбата за трансфер е указано, че прехвърлянето на посочените по-горе личните данни ще се осъществява с цел Дружеството-майка да може да поддържа информацията относно човешки ресурси/персонал за световната си група и да администрира политиката си за човешки ресурси в съответствие с това. Дружеството-майка ще използва информацията с цел определяне уменията и опита на служители за възлагане на проекти и кариерно планиране, предоставяне на възнаграждения и компенсации, въз основа на представянето (където е позволено), разбиране отговорностите на дадена длъжност и назначаване в организацията.

Прехвърляните лични данни, съгласно твърдяното в постъпилото искане за трансфер, ще бъдат разкривани само на следните получатели или категории получатели: изпълнителни директори, директори и старши управители на Дружеството-майка и служители на отдел „Човешки ресурси“, финансов отдел и правен отдел на Дружеството-майка, както и на неговите външни правни консултанти и одитори.

Техническите и организационни мерки за защита, които ще се предприемат при прехвърляне на личните данни от страна на „Тъканна Банка Остеоцентър България“ ЕАД, в качеството ѝ на администратор предоставящ данните, както и от страна на Дружеството-майка - Остеотех Инк., като получател на данните, са посочени в Приложение А към Договора, подписано от страните по него. Разписаните в Приложение А технически и организационни мерки за защита на данните са в съответствие със стандартните договорни клаузи за прехвърляния на данни между администратори на лични данни, одобрени от Европейската комисия, които мерки осигуряват подходяща защита срещу случайна загуба, подмяна, неразрешено разкриване или достъп до личните данни.

Към постъпилото искане е приложен Договор за прехвърляне на данни, сключен между „Тъканна Банка Остеоцентър България“ ЕАД и Остеотех Инк., съдържащ стандартни договорни клаузи, неразделна част от който е и споменатото по-горе Приложение А.

Правен анализ:

„Тъканна Банка Остеоцентър България“ ЕАД е еднолично дружество с ограничена отговорност, с ЕИК 130931144, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Райко Алексиев“ № 50, с основен предмет на дейност: извършване на специфични дейности, свързани с вземане на тъкани и клетки за преработка или присаждане и/или органи за преработка, както и изследване, съхраняване и преработване на органи, тъкани и клетки с медицински цели, извършвани от лекар с помощта на други специалисти.

„Тъканна Банка Остеоцентър България“ ЕАД е администратор на лични данни и в това си качество е подал Заявление за регистрация № 1062026 и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри при КЗЛД под идентификационен № 54472. Заявени са два броя регистри, поддържани от администратора на лични данни - „Тъканна Банка Остеоцентър България“ ЕАД, а именно: „Персонал“ и „Донорски архив“.

По отношение на Регистър „Персонал“ е заявена възможността за предоставяне на данни в други държави и по-конкретно в САЩ по отношение на данните, съдържащи се в него.

Сключеният между двете дружества и приложен към постъпилото искане договор е основан на и възпроизвежда Стандартните договорни клаузи на Международната търговска камара за прехвърляне на лични данни от администратори на лични данни към администратори на лични данни в трети страни, приети от Европейската комисия с решение на Комисията от 27 декември 2004 г. за изменение на Решение 2001/497/ЕО за въвеждане на алтернативен комплект стандартни договорни клаузи за прехвърляне на лични данни в трети страни, реф. номер 2004/915/ЕО („Стандартни договорни клаузи“).

Предоставяне на лични данни в трета държава се допуска, само ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. Комисията за защита на личните данни не извършва преценка за наличие на адекватно ниво на защита на данните на територията на трета страна в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита (чл. 36а, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД). В конкретния случай, износителят „Тъканна Банка Остеоцентър България“ ЕАД и вносителят на данни Остеотех Инк., дружество, учредено съгласно законите на щата Делауер, Съединени американски щати, със седалище и адрес на управление: 51 Джеймс Уей, Итънтаун, Ню Джърски 07724, САЩ са сключили Договор за прехвърляне на данни със стандартни договорни клаузи за прехвърляне на лични данни от Общността в трети страни (прехвърляния между лицата, отговарящи за обработката на данни), като в последното са транспонирани принципите и основните положения на стандартните договорни клаузи на Решение на Комисията от 15 юни 2001 година относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО и Решение на Комисията от 27 декември 2004 година за изменение на Решение 2001/497/ЕО за въвеждане на алтернативен комплект общи договорни клаузи за прехвърляне на лични данни в трети страни.

С оглед на гореизложеното, КЗЛД приема, че са представени необходимите доказателства, удостоверяващи наличие на нормативно основание за разрешаване на трансфера на данни от страна на администратора - „Тъканна Банка Остеоцентър България“ ЕАД към вносителя на данни Остеотех Инк, че е осигурено адекватно ниво на защита данните, предмет на трансфера, както и че са налице условията, визирани в чл. 36а, ал. 4, т. 2 от ЗЗЛД.

Във връзка с горното и на основание чл. 36а, ал. 4, т. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ

Разрешава на еднолично акционерно дружество „Тъканна Банка Остеоцентър България“ ЕАД, да предоставя на Остеотех Инк., дружество, учредено съгласно законите на щата Делауер, Съединени американски щати, със седалище и адрес на управление: 51 Джеймс Уей, Итънтаун, Ню Джърски 07724, САЩ информация, съставляваща лични данни на физически лица, в следния обем: име, дата на раждане, адрес, трудов стаж, длъжност, програми за професионална подготовка, информация за присъствие, информация за работно време, щатни модели и организационни структури, квалификации, автобиографии, представяне, възнаграждение, бонуси, акции, стремеж за развитие в работата и удостоверяване на политиката, за целите на администриране на политиката за човешки ресурси на Остеотех Инк. /Дружеството-майка/.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 /четирнадесет/ дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Относно: искане с вх.№ 10055/11.10.2010 г. от М.М. с молба за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 09.02.2011 г., искане с вх.№ 10055/11.10.2010 г. от М.М., с което се обръща към Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. В исакнето си, подаданено по електронен път, г-н М.М. посочва, че сезира КЗЛД от името на European Directory Assistance (ЕДА), компания от сферата на издателите на телефонни указатели в Европа като цяло и в Белгия в частност, както и издава универсални онлайн указатели. Посочва се че, в качеството си на такава ЕДА е официално регистрирана пред съответните власти като:

1. доставчик на електронни съобщения,
2. доставчик на телефонни справочни услуги,
3. издател на електронни телефонни указатели и
4. специален администратор на лични данни, при подобната на КЗЛД, СVPV Белгия (с регистрационен номер 1213798838599)

В електронното писмо е указано също, че за няколко страни от ЕС (т.е. не само Белгия), дружеството създава собствена целокупна „база данни за издаване на телефонни указатели”, т.е. база данни съставена от всички номера, за които има съответното съгласие за публикуване, и принадлежащи на всички оператори от съответната държава. Целта от създаването на такава база данни е да се предлага на потребителите на тяхната телефонна справочна услуга, справки и за абонатите от други държави или в последствие да стартират в съответната държава тяхна собствена телефонна справочна услуга (т.е. насочена към потребителите в самата страна).

Посочва се също, че що се отнася до България, в последните две години се опитват да придобият тези бази данни за публикуване на указатели и са отправили съответното искане към: Космо България Мобайл ЕАД, Мобилтел ЕАД, Кейбълтел ЕАД (понастоящем “Близу Медиа енд Броудбанд” ЕАД) и Макс Телеком ООД, по надлежния ред, а именно по Закона за електронните съобщения, чл. 258, ал. 7, но до момента опитите им се оказват неуспешни. Нито един от споменатите оператори, не се е съгласил към момента да им предостави базата си данни за изготвяне на телефонни указатели. В писмото се указва, че е поискано от Комисията за регулиране на съобщенията да съдейства по спора им с всеки един от тях. Посочва се също, че по време на срещите, по процедура по медиация, основния изтъкван аргумент, за непредоставянето на данните на тези абонати, които са изразили изричното си съгласие, данните им да бъдат публикувани в телефонни указатели и използвани за предоставянето на телефонни справочни услуги, от страна на Космо България Мобайл ЕАД и Мобилтел ЕАД е бил, че абоната трябва изрично да даде съгласието си данните му да бъдат включени точно в тяхната телефонна справочна услуга. Указва се, че ЕДА не споделя изразеното становище от посочените по-горе дружества.

В електронното писмо е посочено, че ЕДА счита, че:

Задълженията на оператора са да осигури на всеки абонат правото, данните му да бъдат включени в телефонна справочна услуга (било то в България или друга страна членка). Цитиран е

чл. 25, ал. 1 от Директива 2002/22/ЕС, както и чл. 258, ал. 2 от Закона за електронните съобщения.

Посочва се, че Наредба № 5 от 13.12.2007 г. за условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги, към Закона за електронните съобщения, в чл. 4, ал. 5, задължава същите „предприятия предоставящи електронни съобщителни услуги” да информират абоната „предварително и безвъзмездно” за „обстоятелството, че впоследствие данните им могат да бъдат предоставяни на други предприятия, изготвящи телефонни указатели или предоставящи телефонни справочни услуги. (чл. 4, ал. 5 от Наредбата).

В електронното писмо е изразено становище, че след като оператора е изпълнил тези си две задължения и при наличието на съгласие от страна на абоната за публикуване данните му в телефонни указатели и телефонни справочни услуги, не съществуват пречки тези данни (използвани междуременно в техните собствени телефонни справочни услуги и електронни телефонни указатели) да бъдат предоставени в този си вид и на ЕДА.

Посочва се, че при изразяването на становището си Комисията “трябва да има предвид” също и чл. 36 а, ал. 1 от Закона за защита личните данни на Република България, а именно: „Предоставянето на лични данни в държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване на изискванията на този закон.”

Отправена е молба, Комисията за защита на личните данни “да вземе становище и потвърди следното”:

1. че не съществуват регулаторни пречки, от гледна точка защита правата на абонатите на българските телекомуникационни оператори, данните за които последните са получили съгласие да бъдат публикувани в телефонни справочни услуги да бъдат предоставени на предприятие предоставящо такива услуги в ЕС, а именно ЕДА.

2. че не съществуват регулаторни изисквания, от гледна точка защита правата на абонатите на българските телекомуникационни оператори, задължаващи последните да изискват специфично съгласие от страна на абонатите си, за публикуване данните им точно в телефонната справочна услуга или електронния указател на ЕДА, тъй като те по принцип са ги уведомили предварително, за това обстоятелство, а именно ЕДА попада в дефиницията „трета страна”, на чл. 4, ал. 5 от Наредба № 5 от 13.12.2007 г. за условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги

Електронното писмо не е подписано с електронен подпис и не са представени доказателства, че лицето М.М. е упълномощен да иска становище от КЗЛД от името на посоченото от него дружество.

Във връзка с горното и след анализ на изложено в писмото с докладна записка с вх.№10055/2010 г.до председателя на КЗЛД - г-жа Венета Шопова е предложено:

1. Да бъде изпратено писмо до г-н М.М. в което да му бъде указано че искането за становище на КЗЛД следва да бъде подписано, както и да представи доказателства че действително е упълномощен да иска становище на КЗЛД от посоченото от него дружество.

2. Да бъде поискано становище на Комисия за регулиране на съобщенията по поставеният в електронното писмо въпрос

3. Да бъде поискано и становище на посочените предприятия, предоставящи обществени телефонни услуги - Космо България Мобайл ЕАД, Мобилтел ЕАД, Кейбълтел ЕАД (понастоящем „Близу Медиа енд Броудбанд“ ЕАД) и Макс Телеком ООД.

След резолюция на председателя на КЗЛД - г-жа Венета Шопова:

- На основание чл.34, ал.3, чл.35 и чл.36 от Административнопроцесуалния кодекс са поискани становища от Космо България Мобайл ЕАД, Мобилтел ЕАД, Кейбълтел ЕАД/ понастоящем “Близу Медиа енд Броудбенд” ЕАД/ и Макс Телеком ООД.

- Поискано е и становище на Комисията за регулиране на съобщенията предвид правомощията ѝ разписани в Закона за регулиране на съобщенията.

- На основание чл.30, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс, както и чл.30, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация / ПДКЗЛДНА/, са поискани, доказателства от М.М., че той упълномощен да представлява посоченото от него дружество - European Directory Assistance пред КЗЛД във връзка с отправената молба за становище по чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД и да потвърди искането си пред КЗЛД.

На 02.12.2010 г. е получен факс, заведен с рег.№10055/02.12.2010 г., от Александър Гашар, в качеството му на изпълнителен директор на European Directory Assistance, с който е потвърдено искането за становище на М.М.

Получени са становища от Космо България Мобайл ЕАД, Мобилтел ЕАД, Близу Медиа енд Броудбенд ЕАД и Макс Телеком ООД.

В становището на “Близу Медиа енд Броудбенд” ЕАД от А.К. - зам. председател на Съвета на директорите е посочено, че повдигнатия от ЕДА въпрос касае две категории обществени отношения.

Първата категория са тези обществени отношения, които се отнасят към предоставянето на обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги и които се подчиняват на Закона за електронните съобщения и Наредба № 5 от 13.12.2007 г. за условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги. Цитираните два нормативни акта предвиждат определен ред и начин за предоставяне на бази от данни с потребителите за изготвяне на телефонни указатели и електронни справочни услуги. Изразено е становището, че Комисия за регулиране на съобщенията е компетентния държавен орган, който може да се произнесе по повод предоставяне на ЕДА на бази от данни на абонати на обществени електронни съобщителни услуги. Застъпва се тезата, че предвид това, е неоснователно искането на ЕДА Комисия за защита на личните данни да се произнесе по въпроси, които са от компетентността на друг държавен орган.

По отношение на втората категория обществени отношения, които са засегнати в повдигнатия от ЕДА въпрос, е посочено, същите се отнасят към защита на личните данни, която се реализира съгласно нормите на Закона за защита на личните данни. Изразено е становището че Комисия за защита на личните данни е компетентния държавен орган, който може да прецени дали са налице основанията и предпоставките за предоставяне на личните данни на абонати, ползващи обществени електронни съобщителни услуги, на ЕДА, като правен субект, който не е регистриран на територията на Република България, като администратор на лични данни.

В становището на Красимир Стойчев - управител на “Макс Телеком” ООД е изразено мнение, че предвид разпоредбите на чл.258, ал.7 и параграф 1, т.50 от ДР на ЗЕС както и чл.4 и чл.22 от Наредба № 5 за условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги ЕДА не отговаря за изискванията на понятието “предприятие” по смисъла на ЗЕС, поради което няма право да издава телефонни указатели и да предоставя телефонна справочна услуга в съответствие с изискванията на българското законодателство.

Изразено е становище също така, че включване на данните на абонати в телефонен справочник е поставено под условие - изрично изразено тяхно съгласие за това.

В становището е уточнено, че до момента дружеството няма регистриран абонат, изявил желание за включване на данните му в телефонен справочник /вероятно се има предвид указател/.

В Становището на Космо България Мобайл ЕАД, използващо търговската марка „Глобул“, заведено с вх.№ 10055/14.12.2010 г. от М.И., упълномощена с нот.заверено пълномощно рег.№ 19261/ 13.10.2010 г. е посочено, че ЕДА в момента работи по българската част на глобален online телефонен указател, който да даде възможност на потребителите да търсят телефонни номера в няколко европейски държави, включително и в България, ЕДА изисква базата данни с телефонните номера на българските абонати. Във връзка с това ЕДА изисква базата данни с телефонни абонати (фиксиранни и мобилни) от Глобул, като се позовава на разпоредбите на Директива 2002/58 на Европейския парламент и Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) и Директива 2002/22 на Европейския парламент и Съвета от от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга). Уточнено е двете директиви са въведени в българското законодателство в Закона за електронните съобщения (ЗЕС) съгласно §10 от „Допълнителните разпоредби“ на Закона, и в Наредба № 5 от 13.12.2007 г. за условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги (Издадена от председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения, обн., ДВ, бр. 1 от 4.01.2008 г., наричана за краткост Наредбата) съгласно §3 от Преходните и заключителни разпоредби от Наредбата.

Цитиран е текста на чл.258, ал.7 от ЗЕС: съгласно, който: „Предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, които предоставят телефонни номера на абонатите си, са длъжни при обосновано искане да предоставят на предприятията които изготвят и публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, както и на предприятията, предоставящи телефонни справочни услуги, необходимата им информация и бази данни в съгласуван формат при условия, които са справедливи, обективни, разходоориентирани и равнопоставени. Информацията и базите данни се предоставят при наличие на изрично съгласие от страна на абонатите”.

Изразено е становището, че с оглед на посочената разпоредба Глобул, като предприятие, осъществяващо електронни съобщителни услуги, има задължението да предоставя база данни за своите абонати на предприятията, които изготвят и публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, както и на предприятията, предоставящи телефонни справочни услуги.

Изразено е становище също така, че предприятията, които публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, както и тези, които предоставят телефонни справочни услуги, са предприятия, осъществяващи обществени електронни съобщителни услуги по смисъла на ЗЕС. Т.е понятието — „предприятие, предоставящо електронни съобщителни услуги“ е широко и по-общо, като в него се включват предприятията, които публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, както и тези, които предоставят телефонни справочни услуги, са предприятия.

В становището на Космо България Мобайл ЕАД е посочено, че в ЗЕС се съдържа изрична дефиниция за „предприятие, което предоставя обществени електронни съобщителни услуги“, на която следва да отговарят и предприятията, които публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, както и тези, които предоставят телефонни справочни услуги, тъй като те се включват в това по-общо понятие. Съгласно Допълнителните разпоредби §1, т.50 от ЗЕС: „Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги“ е всяко физическо лице - едноличен търговец, или юридическо лице, което осъществява по търговски начин електронни съобщения при условията на този закон. Следователно предприятията, които публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, както и тези, които предоставят телефонни справочни услуги също следва да отговарят на тази дефиниция и да осъществяват по търговски начин електронни съобщения при условията на този закон (ЗЕС).

Съгласно разпоредбите на ЗЕС, а именно чл.64 - Електронните съобщения се осъществяват свободно, след уведомяване и/или след издаване на разрешение за ползване на индивидуално

определен ограничен ресурс при спазване изискванията на този закон и актовете по прилагането му.

Посочва се също, че съгласно чл.258, ал.7 от ЗЕС Космо България Мобайл ЕАД е задължен да предостави своята база данни на предприятия, които публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, както и на такива, които предоставят телефонни справочни услуги. Тези предприятия, тъй като попадат в дефиницията на „предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги“, следва да осъществяват по търговски начин електронни съобщения при условията на ЗЕС т.е да са уведомили Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), че ще осъществяват електронни съобщения, и/или да имат разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

И за да предостави своята база данни на EDA, като предприятие, което публикува телефонни указатели в електронна форма и предоставя телефонни справочни услуги, същото следва да отговаря на изискванията на закона, като за тази цел е уведомило КРС за осъществяването на електронни съобщения и/или има издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс. Във връзка с горното е посочено, че предостави Космо България Мобайл ЕАД базата си данни, следва да им бъдат предоставени заверени необходимите документи, доказващи, че EDA е предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги по смисъла на ЗЕС т.е е уведомило КРС за осъществяването на електронни съобщения.

От Мобилтел ЕАД са изразили две становища.

Едното е с вх.№ 10055/10.12.2010 г. от В.И. - юрисконсулт в отдел „Договорни взаимоотношения с клиенти“, с нотариално заверено пълномощно от А.М., и П.В.П., заемащи длъжността съответно Главен изпълнителен директор и Изпълнителен директор, да представлява дружеството пред КЗЛД. В него е посочено, че Тълкуването на разпоредбата на чл. 258, ал.7 на ЗЕС показва, че изискването за съгласие от страна на абонатите е императивно и се отнася по отношение на предоставянето на информацията и базите данни. В случая „Мобилтел“ ЕАД не е получавал съгласие от абонатите си за включване в телефонна справочна услуга на трети лица, няма законово задължение да изисква подобно съгласие и предоставянето на данни на трети лица като European Directory Assistance е изцяло в противоречие на императивна разпоредба на ЗЕС и в противоречие с волята на потребителите и защитата на личните данни. В становището е посочено също, че няма постигнато съгласие относно формат за предоставяне на данни, както и ценови условия за предоставяне на такива данни. Изразено е становището, че от разпоредбата на чл.258, ал.7 от ЗЕС е видно, че волята на законодателя е предоставянето на бази данни да става срещу възнаграждение, съгласувано между страните и само и единствено при изрично съгласие от страна на абонатите за предоставянето на техните данни на такова трето лице. Към становището са приложени копие от пълномощно и копие на удостоверение, издадено от Агенция по вписванията.

Второто становище (вх.№ 10055/15.12.2010 г.) е от И.К. - пълномощник на А.М. и П.В.П., заемащи длъжността съответно Главен изпълнителен директор и Изпълнителен директор е посочено, че EDA е отправяло до Мобилтел искане за постигане на договореност за предоставяне на базата данни с телефонни абонати за целите на издаване на телефонен указател, който предоставя на потребителите възможност да търсят телефонни номера в няколко европейски държави на собствения си език, включително и на български език, както и за предоставяне на справочни услуги. В отговор на искането, Мобилтел ЕАД е обосновавал становището за непредоставяне на данните с липса на законовите предпоставки, а именно че EDA не е предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги” по смисъла на § 1, т. 50 от ЗЕС, както и че не е налице изрично съгласие от страна на абонатите на Мобилтел данните им да бъдат включени в телефонен указател и/или телефонна справочна услуга.

В становището се посочва, че на основание чл. 54 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), EDA е отправила искане за разрешаване на спор от Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) с твърдение за неизпълнение на задълженията на Мобилтел, произтичащи от чл. 258, ал. 7 от ЗЕС и чл. 9, ал. 2 от Наредба № 5 за условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата

с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги. Указва се, че с решение № 1248/17.11.2010 г. КРС приключи процедурата по оказване на съдействие за постигане на съгласие между EDA и Мобилтел ЕАД, като не са били дадени указания на страните от КРС в съответствие с чл. 62, ал. 8 от ЗЕС. Представено е становище по изложените от EDA твърдения. Относно изложеното твърдение в искането за становище от EDA до КЗЛД, че „Нито един от споменатите оператори, не се е съгласил към момента да ни предостави базата си данни за изготвяне на телефонни указатели и по тази причина ние поискахме от Комисията за регулиране на съобщенията да съдейства по спора ни с всеки един от тях. По време на срещите, по процедура по медиация, основния изтъкван аргумент, за непредоставянето на данните на тези абонати, които са изразили изричното си съгласие, данните им да бъдат публикувани в телефонни указатели и използвани за предоставянето на телефонни справочни услуга, от страна на Космо България Мобайл ЕАД и Мобилтел ЕАД беше, че абоната трябва изрично да даде съгласието си данните му да бъдат включени точно в нашата телефонна справочна услуга, което ние считаме за грешно, предвид, практиката в ЕС и предвид действащото българско и европейско законодателство. От Мобилтел ЕАД излагат следните аргументи: В рамките на процедурата по разрешаване на спорове между предприятия по чл. 54 и следващите от ЗЕС пред КРС, Мобилтел ЕАД е посочил на първо място, че EDA не е предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги” по смисъла на § 1, т. 50 от ЗЕС. Съгласно чл. 5 от Наредба № 5 от 13.12.2007 г. за условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги, само предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, имат правото да издават и актуализират телефонен указател в печатна и/или електронна форма при спазване изискванията по тази наредба и в съответствие с чл. 22 от Наредба № 5, единствено тези предприятия имат право да представят телефонна справочна услуга, спазвайки изискванията по тази наредба. Съгласно § 1, т. 50 от ЗЕС предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги е всяко физическо лице - едноличен търговец, или юридическо лице, което осъществява по търговски начин електронни съобщения при условията на този закон, а именно чрез подаване на уведомление или чрез издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс. Изложено е становище, че EDA не отговаря на нито едно от посочените изисквания, тъй като не притежава разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс и не е подавала уведомление за осъществяване на електронни съобщения. Указва се, че в рамките на проверка, извършена от служители на КРС на 08.05.2009 г., е констатирано, че Мобилтел принципно е изпълнил задълженията, които произтичат от Наредба № 5 и е осигурил правото на всеки абонат/потребител данните му да бъдат включени в телефонен указател и телефонна справочна услуга, като е предвидил изрични разпоредби в Общите си условия за взаимоотношения с крайните потребители и е разработил заявление за включване на данните в телефонна справочна услуга и/или телефонни указатели.

В становището е посочено, че EDA не е представило доказателства на Мобилтел ЕАД, че дружеството е регистрирано като администратор на лични данни, за да бъде приложима разпоредбата на чл. 3б а и следващите от ЗЗЛД. В допълнение следва да бъде отчетено, че липсват каквито и да било гаранции, че до предоставените от Мобилтел данни за абонатите няма да бъде получен достъп от трети лица в нарушение на ЗЗЛД. Изложено е мнение че, при преценка на искането на EDA за предоставяне на базите данни на абонатите и при наличие на изрично съгласие от страна на абонатите следва да бъде отчетен и чл. 34а, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД, а именно правото на съответното физическо лице, за което се отнасят данните да възрази пред администратора срещу обработването на личните му данни при наличие на законово основание за това, както и правото на физическото лице да бъде уведомено преди личните му данни да бъдат разкрити за пръв път на трети лица или използвани от тяхно име за целите по т. 2, като му бъде предоставена възможност да възрази срещу такова разкриване или използване. Посочва се, че цитираното от EDA решение С-109/03 е свързано с преюдициално запитване относно съдържанието на чл. 6 (3) от Директива 98/10/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26.02.1998 относно прилагане на подхода на отворената мрежа (ONP) за гласова телефония и за универсални услуги в далекосъобщенията при конкурентна среда, и по-конкретно относно тълкуването на “съответна информация” по смисъла на чл. 6 (3) от тази директива и от визираното

решение по никакъв начин не може да бъде направен категоричен извод, че в полза на ЕДА възникват права да получи базите данни на предприятия, които предоставят електронни съобщителни мрежи и/или услуги на територията на България.

По отношение на твърдението, че *„не съществуват регулаторни пречки от гледна точка защита правата на абонатите на българските телекомуникационни оператори, данните за които последните са получили съгласие да бъдат публикувани в телефонни справочни услуги да бъдат предоставени на предприятие, предоставящо такива услуги в ЕС, а именно ЕДА“* становището на Мобилтел ЕАД е следното:

Преценката относно липсата или наличието на необходимите предпоставки за предоставянето на базите данни би следвало да се прави за всеки конкретен случай, като се отчитат не само изискванията на ЗЗЛД, но и специалните правила, предвидени в ЗЕС и Наредба № 5. Принципно чл. 258, ал. 7 от ЗЕС предвижда, че предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, които предоставят телефонни номера на абонатите си, са длъжни при обосновано искане да предоставят на предприятията, които изготвят и публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, както и на предприятията, предоставящи телефонни справочни услуги, необходимата им информация и бази данни в съгласуван формат при условия, които са справедливи, обективни, разходоориентирани и равнопоставени. Информацията и базите данни се предоставят при наличие на изрично съгласие от страна на абонатите. Член 5 от Наредба № 5 обаче поставя и изискването издаването и актуализирането на телефонни указатели в печатна/и или електронна форма да бъде извършвано единствено от предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги. Следователно, съгласието на абонатите не е достатъчно условие за предоставяне на базите данни на други предприятия, тъй като е необходимо предприятието, което издава телефонни указатели и предоставя телефонна справочна услуга да отговаря на определени изисквания, каквито не са налице по отношение на ЕДА.

Във връзка с твърдението, *“че не съществуват регулаторни изисквания от гледна точка защита правата на абонатите на българските телекомуникационни оператори, задължаващи последните да изискват специфично съгласие от страна на абонатите си, за публикуване данните им точно в телефонната справочна услуга или електронния указател на ЕДА, тъй като те по принцип са ги уведомили предварително за това обстоятелство, а именно ЕДА попада в дефиницията „трета страна“, на чл. 4, ал. 5 от Наредба № 5 от 13.12.2007 г. за условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги“* в становището се посочва, че следва да бъде взето предвид следното:

Обстоятелството дали ЕДА е трета страна по смисъла на чл. 4, ал. 5 от Наредба № 5, или предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги в съответствие с изискванията на чл. 5 от Наредба № 5, е извън предмета на преценка на КЗЛД, тъй като е от компетентността на Комисия за регулиране на съобщенията. На следващо място, изричното съгласие на абонатите, предполага съгласието за тяхното включване в конкретен указател и конкретна телефонна справочна услуга. Принципно съгласие за включване във всички указатели, включително и в указатели на дружества, които желаят да използват данните на абонатите извън територията на страната е недопустимо, тъй като означава, че абонатът не може да упражни правото си на включване по отношение на конкретен телефонен указател и конкретна телефонна справочна услуга, без да бъде включен в указателите на всички предприятия, които са отправили обосновано искане до предприятието, чийто абонати са те. В становището е застъпена тезата, че включването на абонатите в телефонни указатели и/или телефонна справочна услуга на дружество, за чието съществуване те дори не подозират, е в нарушение на изискванията на ЗЗЛД и на ЗЕС. При наличие на изрично съгласие от страна на абонатите за включване на данните им в точно определен телефонен указател/телефонна справочна услуга, техните данни следва да бъдат предоставени на съответното предприятие. В тази връзка предприятията, които издават телефонни указатели и/или предоставят телефонна справочна услуга, с изключение на предприятието на което е възложено задължението за предоставяне на универсалната услуга, би следвало да популяризират дейността си, като по този начин запознаят

абонатите и потребителите с конкретния указател или конкретната справочна услуга и едва след изричното съгласие на абонатите/потребителите данните им ще бъдат предоставени на съответното предприятие.

В становището се посочва също, че към настоящия момент не съществува изискване абонатите и потребителите да изразят изричното си съгласие за включване в телефонен указател и телефонна справочна услуга, посочвайки как следва да се изписват имената на физическите лица, съответно наименованията на юридическите лица, чрез латински букви, а същевременно ЕДА твърди, че издава телефонен указател, който се разпространява на територията на Европейския съюз. Това означава, че дори да е налице изрично съгласие от страната на абонатите и потребителите, единственият начин, по който ще бъде определено как следва да става изписването ще бъде Закона за транслитерацията. На практика обаче в редица от случаите абонатите/потребителите могат да бъдат известни с наименование, изписано чрез латински букви, което е различно от наименованието, определено при приложението на Закона за транслитерацията. Това означава, че при търсене по име, ако то не е изписано правилно, няма да може да бъде предоставена информацията относно телефонния номер на съответния абонат, като същевременно предоставяне на информацията само по телефонен номер не е възможно съгласно Наредба № 5.

Към становището са приложени следните документи:

1. Писмо с изх. № 12-01-6836/29.11.2010 г. по описа на Комисията за регулиране на съобщенията;
2. Констативен протокол № С-АМ-021 от 08.05.2009 г. на Комисията за регулиране на съобщенията и приложения към него;
3. Пълномощно.

В КЗЛД е получено и становище по изложения казус и от Комисия за регулиране на съобщенията. Становището е заведено с вх.№ 10055/29.12.2010 г. В него се посочва, че в КРС са постъпили 4 искания за оказване на съдействие за постигане на съгласие по реда на чл. 55 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) от EUROPEAN DIRECTORY ASSISTANCE SA (ЕДА). Уточнява се, че ЕДА е дружество, което извършва дейности в сферата на телефонните справочни услуги и телефонните указатели в Кралство Белгия.

Посочва се, че с Решения № 787-789 и 904 от 2010 г. на КРС бяха определени специализирани комисии за разглеждане на така постъпилите искания за оказване на съдействие за постигане на съгласие по реда на чл. 55 ЗЕС. Специализираните комисии организираха и проведоха срещи между ЕДА и описаните по-горе предприятия. На срещите всички страни са изложили своите позиции относно направените искания. С Решения от № 1245 до № 1248 от 2010 г. КРС прие резултатите от проведените по реда на чл. 55 от ЗЕС процедури като прие, че по-нататъшните преговори между страните могат да продължат без съдействието на специализираните комисии. В хода на проведените процедури по оказване на съдействие за постигане на съгласие, от страна на специализираните комисии е констатирано, че са налице пречки за българските предприятия да представят базите си данни, свързани с трансфера на лични данни до дружество, което е установено в Белгия и приложимите разпоредби на Закона за защита на личните данни.

В становището се посочва, че нито разпоредбите на ЗЕС, нито тези на Наредба № 5 от 13.12.2007 г. за условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги (Наредба № 5), поставят изискването предприятието, което изисква базите данни, да бъде установено в Република България под някаква форма или да предоставя услуги на потребители в страната.

С оглед на това, че разпоредбата на чл. 258. ал. 7 от ЗЕС транспонира чл. 25(2) от Директива 2002/22/ЕО1, същата следва да се тълкува в смисъл, че „предприятия, които изготвят и публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма и предприятия, предоставящи телефонни справочни услуги могат да бъдат лица, които осъществяват посочената стопанска дейност и са установени в държава от Европейското икономическо пространство. В тази връзка чл. 26, ал.1 от Наредба № 5 също не поставя изисквания по отношение на мястото на установяване и стопанска

дейност на дружеството, което отправя обосновано искане за предоставяне на базите данни за абонатите, дали изрично си съгласие данните им да бъдат включени в телефонен указател и/или телефонна справочна услуга.

Указва се, че EDA е дружество, което е установено в Кралство Белгия и осъществява дейност извън територията на Република България. С оглед изложеното в предходния параграф и предоставената информация за дейността на дружеството в рамките на процедурите по оказване на съдействие за постигане на съгласие, се е стигнало до извода, че EDA попада в категорията на „предприятия, предоставящи телефонни справочни услуги” по смисъла на чл. 258. ал. 7 от ЗЕС и Наредба № 5.

По отношение на въпроса съществуват ли регулаторни изисквания, от гледна точка защитата на правата на абонатите, които да задължават предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, да изискат специфично съгласие от абонатите си за предоставянето на данните им с цел включване в телефонен указател и/или телефонни справочни услуги точно на EDA, КРС изразява следното становище:

В случай, че дадено предприятие, предоставящо електронни съобщителни услуги, което предоставя телефонни номера на абонатите си, е изпълнило в пълен обем задълженията си по чл. 4 от Наредба № 5 и е получило изрично съгласие за предоставянето на съответните данни на други предприятия, изготвящи телефонни указатели или предоставящи телефонни справочни услуги, не следва да има пречки пред предоставянето им.

В становището е застъпена позицията, че в случай, че са изпълнени изискванията, които поставят ЗЕС и Наредба № 5. съгласно чл. 258, ал. 7 от ЗЕС, предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, които предоставят телефонни номера на абонатите си, са длъжни да предоставят базите данни за своите абонати. Съгласно чл. 4. т.5 от Наредба № 5, предприятията, които предоставят обществени телефонни услуги, са длъжни предварително и безвъзмездно да информират абонатите си за обстоятелството, че впоследствие данните им могат да бъдат предоставяни на други предприятия, изготвящи телефонни указатели или предоставящи телефонни справочни услуги. Видно от писмото на г-н М.М., авторът разбира под „трета страна“ именно предприятията, изготвящи телефонни указатели или предоставящи телефонни справочни услуги. Още веднъж се посочва, че EDA попада в дефиницията за предприятие, предоставящо телефонни справочни услуги, поради самия факт, че осъществява подобна стопанска дейност, с оглед на което следва да се приеме, че е от кръга на субекти, посочени в чл. 4, т.5 от Наредба №5.

Като заключение в становището на КРС е посочено, че КЗЛД следва да прецени съответствието на описаните по-горе разпоредби с изискванията на Закона за защита на личните данни от гледна точка трансфера на лични данни в друга държава, съобразно компетентността и правомощията, предоставени ѝ по закон.

Посочените в искането за становище на EDA дружества, а именно: Космо България Мобайл ЕАД, Мобилтел ЕАД, Близу Медиа енд Броудбанд ЕАД и Макс Телеком ООД са администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Космо България Мобайл ЕАД има издадено удостоверение за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, индивидуален номер 28772. Мобилтел ЕАД има издадено удостоверение с индивидуален номер 50151, Близу Медиа енд Броудбанд ЕАД има издадено удостоверение с индивидуален номер 297820 и Макс Телеком ООД има издадено удостоверение с индивидуален номер 24537.

Предоставянето от посочените дружества на информация, съдържаща лични данни на физически лица би представлявало “Обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като...разкриване чрез предаване.....предоставяне”. В параграф 1, т.5 на

ДР на ЗЗЛД е разписано, определение за “ предоставяне на лични данни” - действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея.

Всеки администратор на лични данни при обработката на лични данни следва да спазва принципите заложиени в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД т.е. личните данни – да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват.

Съгласно чл.36 а, ал.1 от ЗЗЛД предоставянето на лични данни в държава - членка на Европейския съюз , както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство се извършва свободно при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни. Предвид горесцитираната разпоредба не е необходимо изрично разрешение за трансфер на лични данни от КЗЛД към дружество в Кралство Белгия, каквото е European Directory Assistance (ЕДА), чието седалище е в Брюксел.

Съгласно чл. 258. ал. 7 от ЗЕС, предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, които предоставят телефонни номера на абонатите си, са длъжни при обосновано искане да предоставят на предприятията, които изготвят и публикуват телефонни указатели в печатна или електронна форма, както и на предприятията, предоставящи телефонни справочни услуги, необходимата им информация и бази данни в съгласуван формат при условия, които са справедливи, обективни, разходоориентирани и равнопоставени. Информацията и базите данни се предоставят при наличие на изрично съгласие от страна на абонатите.

Съгласно чл. 4, от Наредба № 5 от 13 декември 2007 г. за условията и реда за издаване на телефонни указатели , включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги /Наредба №5/, издадена на основание чл.258, ал 7 от ЗЕС ,предприятията, които предоставят обществени телефонни услуги, са длъжни предварително и безвъзмездно да информират абонатите си за:

1. предназначението на телефонния указател;
2. възможността и условията, при които в него могат да бъдат включени техните данни при изрично съгласие;
3. обстоятелството, че информацията, включена в телефонния указател, се ползва за предоставяне на телефонна справочна услуга;
4. всяка възможност потребители да открият име или наименование и адрес на абонатите само въз основа на телефонен номер, чрез функциите за търсене при телефонни указатели в електронна форма;
5. обстоятелството, че впоследствие данните им могат да бъдат предоставяни на други предприятия, изготвящи телефонни указатели или предоставящи телефонни справочни услуги.

В чл.12, ал.6, т.1 на Наредба 5 е посочено, че минимално необходимата информация в телефонния указател за даден абонат на предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, включва:

1. за физическите лица - име (лично и фамилно), адрес и телефонен номер;
2. за едноличните търговци и юридическите лица - фирма, адрес и телефонен номер.

В алинея 7 на посочения чл.12 от Наредба №5 е разписано, че в телефонния указател могат да се съдържат допълнителни данни за абонатите, като: информация за други телефонни номера на абоната, информация за други лица, с които съвместно ползват абонатната линия, номер на факс, адрес на електронна поща, професия, предмет на дейност (за абонатите - еднолични търговци, юридически лица) и други

Видно от разпоредбата на ал.6 и ал.7 на наредбата в единен телефонен указател се съдържа достатъчно информация за да бъде индивидуализирано едно лице и в тази връзка тази информация попада в определението лични данни по смисъла на чл.2 от ЗЗЛД.

Законът за електронните съобщения следва да се приеме за специален закон по отношение на предоставянето на информация, съдържаща лични данни за изготвяне на телефонни указатели. В изречение последно на чл.258, ал.7 от ЗЕС е посочено, че Информацията и базите данни се предоставят при наличие на изрично съгласие от страна на абонатите. Относно термина изрично съгласие, следва да се има предвид общия закон - Закона за защита на личните данни по отношение на разглеждания казус. Съгласие на физическото лице по смисъла на параграф 1 т.13 от ДР на ЗЗЛД е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласяват те да бъдат обработвани. За да се приеме, че е налице съгласие по смисъла на т.13 на параграф 1 от ДР на ЗЗЛД то трябва да е информирано, конкретно и недвусмислено. На лицето следва да е посочена цялата необходима информация относно целите, за които то предоставя данните и относно правата му според ЗЗЛД т.е лицето следва да е информирано относно получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните, да е предоставена и информация за задължителния или доброволен характер на предоставяне на данните, както и последиците от отказ от предоставянето им, както и е информиран за целите, за които се предоставят данните. В този смисъл би могло да се приеме изложеното в становището на Мобилтел ЕАД с вх.№ 10055/15.12.2010 г. , а именно че изричното съгласие на абонатите, предполага съгласието за тяхното включване в конкретен указател и конкретна телефонна справочна услуга. Принципно съгласие за включване във всички указатели, включително и в указатели на дружества, които желаят да използват данните на абонатите извън територията на страната би означавало че абонатът не може да упражни правото си на включване по отношение на конкретен телефонен указател и конкретна телефонна справочна услуга, без да бъде включен в указателите на всички предприятия, които са отправили обосновано искане до предприятието, чийто абонати са те, т.е. включването на абонатите в телефонни указатели и/или телефонна справочна услуга на дружество, за чието съществуване те дори не подозират, би представлявало нарушение на изискванията на ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ

Съгласно чл.36 а, ал.1 от ЗЗЛД предоставянето на лични данни в държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство се извършва свободно при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни. Предвид визираната разпоредба не е необходимо изрично разрешение за трансфер на лични данни от КЗЛД към дружество в Кралство Белгия, каквото е European Directory Assistance (ЕДА), чието седалище е в Брюксел. Независимо от това, информация, съдържаща лични данни, може да бъде предоставена за включване в конкретен телефонен указател/телефонна справочна услуга на предприятие по смисъла на чл.258, ал.7 от Закона за електронните съобщения само при наличие на изрично съгласие, съгласно дефиницията на параграф 1, т.13 от ДР на ЗЗЛД, от страна на абонатите за това. Това означава съгласие да е налице по отношение на: конкретния получател на данните, конкретния телефонен указател/телефонна справочна услуга, както и конкретния обем от данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

ОБУЧЕНИЕ

КОНЦЕПЦИЯ ОТНОСНО ПРОВЕЖДАНЕТО НА ОБУЧЕНИЕ В ОБЛАСТТА НА ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

(приета с Протокол № 3 на заседание на КЗЛД, проведено на 19.01.2011г.)

I. ВЪВЕДЕНИЕ

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни в Република България. Тези задължения на Комисията произтичат от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни и от Закона за защита на личните данни, в сила от 01.01.2002 г. Комисията е колегиален орган и се състои от председател и четирима членове. Комисията за защита на личните данни е единственият постоянно действащ надзорен орган на територията на страната по спазването на законодателството в областта на защитата на личните данни.

Като единствен надзорен орган по защита на личните данни в Република България, за да упражнява правомощията си по анализ и цялостен контрол по спазването на нормативните актове в сферата на защитата на личните данни, КЗЛД се стреми да прилага единни правила в тази област. Важен инструмент за постигане на унифицирани стандарти по защита на данните е провеждането на задължително обучение в областта на защитата на личните данни. На основание чл. 10, ал. 1, т. 12 от Закона за защита на личните данни Комисията организира и координира обучението в областта на защитата на личните данни. В тази връзка Комисията следва да осъществява общо ръководство и контрол по цялостната дейност на обучение относно прилагането на разпоредбите на Закона за защита на личните данни във връзка с обработката, съхраняването, защитата и предоставянето на лични данни. Съгласно чл. 5 ал. 1 т. 16 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация тя провежда семинари, конференции и други мероприятия с администратори на лични данни и физически лица.

II. ЦЕЛИ НА ОБУЧЕНИЕТО

Основна цел на обучението по защита на личните данни: Придобиване на задължителен минимум от знания, умения и опит при обработване на лични данни.

Специфични цели:

1. Повишаване на професионалната компетентност на администраторите на лични данни и на обработващите лични данни в областта на защитата на личните данни за ефективно изпълнение на задълженията им в тази област.
2. Квалифициране и обучение на служители на администраторите на лични данни и на обработващите лични данни по правни, технически и организационни въпроси, касаещи практическото прилагане на защитата на личните данни.
3. Повишаване на осведомеността на гражданите в сферата на защитата на личните данни
4. Извършване на проучване и прилагане опита и добрите практики на други държави-членки на ЕС.

III. ЦЕЛЕВИ ГРУПИ (Лица, подлежащи на обучение)

Основните целеви групи на настоящата концепция са администраторите на лични данни, обработващите лични данни и техни служители от държавната администрация, бизнеса, както и гражданите. Дефинирането на тези три групи произтича от самия Закон за защита на личните данни, който регламентира задълженията на администраторите на лични данни (без да прави разлика

между тях и без да се интересува дали те са публични органи или частноправни субекти) и правата на физическите лица.

1. Централна, областна и общинска администрация

- администратори на лични данни;
- обработващи лични данни;
- служители на администратори на лични данни и на обработващи лични данни.

По смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. В случай, че видът на обработваните лични данни, целите и средствата за обработване са определени със закон, администраторът или специфичните критерии за неговото определяне са нормативно уредени. Администраторът е основната фигура в ЗЗЛД, който има сериозни задължения и отговорности в областта на защитата на личните данни.

Съгласно законовото определение, качеството на администратор възниква *ex lege* (по силата на закона) и не е свързано с условието на подаване на заявление за регистрация в Комисията.

Администраторът на лични данни обработва личните данни самостоятелно или чрез възлагане на обработващ данни.

При обработването на лични данни администраторите на лични данни от централната, областната, общинската администрация и бизнеса трябва да спазват определени принципи. Съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД личните данни трябва:

- да се обработват законосъобразно и добросъвестно;
- да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели;
- да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
- да бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
- да се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
- да се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

2. Бизнес

- администратори на лични данни;
- обработващи лични данни;
- служители на администратори на лични данни и на обработващи лични данни.

Администраторите на лични данни от бизнеса също трябва да спазват принципите за обработване на лични данни. Данните трябва да се обработват законосъобразно и съвестно; да се събират за конкретни цели; да бъдат съизмерими с целите, за които се събират; да бъдат точни; да се заличат или коригират, когато се установи неточност в тяхното съдържание или непропорционалност по отношение на целите, за които те се обработват; да се поддържат и съхраняват в необходимия вид съобразно с целите, за които се обработват.

3. Граждани

Контролът по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни се упражнява от Комисията за защита на личните данни при условията и по реда, определени със Закона за защита на личните данни. Защитата правата на гражданите е една от основните дейности на Комисия за защита на личните данни, произтичаща от самия закон. Комисията разглежда жалби от физически лица срещу администратори на лични данни за нарушени права по закона. Редът и условията са регламентирани в разпоредбите на чл. 38 от Закона за защита на личните данни, като едновременно с това в действащия закон е обособена като самостоятелна глава пета “Права на физическите лица”.

С оглед на тяхното съдържание и начин на упражняване правата на физическите лица могат да бъдат обединени в две основни групи:

- Право на информираност, което включва:
 - правото на информация за обработваните за съответното физическо лице лични данни;
 - право на възражение пред администратора срещу обработване на личните данни на съответното физическо лице.
- Право на достъп до отнасящи се до съответното физическо лице лични данни. В резултат на упражняване на това право физическите лица могат да поискат заличаване, коригиране или блокиране на лични данни от администратора, когато обработването им не отговаря на изискванията на Закона за защита на личните данни.

В случай на нарушаване на правата му по Закона за защита на личните данни всяко физическо лице има право на защита и може да я реализира, както по административен, така и по съдебен ред.

Изброените по – долу критерии са отправна точка при дефинирането на конкретни групи лица от гражданското общество, към които да бъде насочена дейността по повишаване на тяхната осведоменост:

- рискове върху неприкосновеността и защитата на личните данни;
- въздействие на новите технологии и глобализацията;
- уязвими групи сред населението (потребители, деца).

Повишаването на осведомеността на гражданите трябва да е не само дейност по популяризиране на проблематиката в сферата на защитата на личните данни, но и задача, която отчита новите предизвикателства пред защитата на личните данни и неприкосновеността на личността.

IV. ОЧАКВАНИ РЕЗУЛТАТИ

1. Квалифицирани и добре обучени лица с отлични познания в сферата на правните, техническите и организационни въпроси, касаещи практическото прилагане на защитата на личните данни.
2. Повишаване на осведомеността и образованието на гражданите в сферата на защитата на личните данни.

V. ВИДОВЕ ОБУЧЕНИЕ

Обучението в областта на защитата на личните данни има две самостоятелни направления:

1. **Обучение на администратори на лични данни;**
2. **Повишаване на осведомеността на гражданите.**

1. Обучение на администратори на лични данни.

Обучението на администраторите на лични данни обхваща провеждането на първоначално и текущо обучение.

Първоначално обучение - Първоначалното обучение в областта на защитата на личните данни обхваща обща задължителна подготовка и последваща задължителна функционална подготовка. То е задължително за администраторите на лични данни, обработващите лични данни и техните служители, чиито служебни задължения налагат обработване на лични данни. Това обучение може да бъде организирано само за нуждите на съответния администратор на лични данни или обработващ лични данни или за нуждите на определен сектор (съвкупност от администратори на лични данни в дадена област на обществения живот, напр. здравеопазване, образование, транспорт).

Обща задължителна подготовка - Общата задължителна подготовка е единна за всяко обучение за работа с лични данни, провеждано с оглед заемане на определена длъжност, или за изпълнение на функции, свързани с обработване на лични данни.

Задължително съдържание на първоначалното обучение:

- Правна уредба на защитата на личните данни - европейско законодателство и национално правна уредба.
- Основни понятия в областта на защитата на личните данни - същност и съдържание.
- Понятие за лични данни - принципи и критерии за законосъобразно обработване на личните данни.
- Комисия за защита на личните данни - състав, правомощия, производства пред Комисията.
- Задължения на администраторите на лични данни:
 - Регистриране като администратор на лични данни;
 - Обработване на лични данни;
 - Предоставяне на лични данни на трети лица.
- Технически и организационни мерки за защита на личните данни.
- Права на физическите лица.
- Административно-наказателна отговорност в областта на защитата на личните данни.
- Обсъждане на практически казуси по прилагане на Закона за защита на личните данни.

В зависимост от продължителността на конкретното обучение посочените по-горе тематични области могат да бъдат разгледани в по-общ план или детайлно.

Задължителна функционална подготовка - Задължителната функционална подготовка е специфична за съответната длъжност, респективно задача, за която се провежда и е насочена към трайно усвояване на знания и умения за изпълнение на функционалните задължения на съответната длъжност.

Тематична насоченост на задължителната функционална подготовка е обвързана, както от общите за всички обучаеми права и задължения по ЗЗЛД, така и от специфичните изисквания за съответната длъжност, за която то се провежда.

Формата и метода на задължителната функционална подготовка предполага групово обучение по онези аспекти, които се явяват общи за всички лица, така и индивидуална подготовка на всеки обучаем, съобразена с относителната тежест и спецификата на функциите, които то изпълнява.

Текущо обучение - То е специфично обучение в зависимост от конкретните нужди на целевите групи и има за цел да отговори на нуждите на лицата за придобиване на допълнителни познания в

областта на защитата на личните данни.

- С провеждането на текущо обучение се повишават вече придобити квалификации и опит за обработване на лични данни. Това обучение е насочено към определена проблематика в областта на защитата на личните данни и е с по-тесен обхват от основното обучение.

- Текущо обучение се провежда спрямо лица, които са преминали първоначално обучение.

- Поради спецификата на текущото обучение то няма предварително установено съдържание. Конкретният обхват на обучението е в зависимост от конкретните нужди на администратора на лични данни или обработващия лични данни.

2. Повишаване на осведомеността на гражданите.

Повишаването на осведомеността на гражданите е дейност, която обхваща провеждането на информационно-образователни кампании в печатните и електронните медии и разпространение на тематични материали, предназначени за широката общественост. То има за цел да повиши общата правна култура на гражданите за техните права в сферата на защитата на личните данни. Повишаването на осведомеността е постоянна по своя характер задача за Комисията за защита на личните данни. В зависимост от тематичната насоченост на съответната информационна кампания, тя може да акцентира върху различни области и аспекти на защитата на личните данни или да бъде насочена към конкретни целеви групи.

Минимално необходимото съдържание на дейността по повишаване на информираността на гражданите включва:

- Основни понятия в областта на защитата на личните данни;
- Комисия за защита на личните данни - състав, правомощия, производства пред Комисията;
- Права на физическите лица;
- Защита на физическите лица.

VI. ФОРМИ НА ОБУЧЕНИЕ

1. Обучения, предназначени за висши и други държавни служители, финансирани от държавата и провеждани в Института по публична администрация - проблематиката в областта на защитата на личните данни трябва да залегне в програмата на курсовете на института за съответната година.

2. Обучения, предназначени за широк кръг от лица, организирани от висши учебни заведения, институти за следдипломно обучение и други институции, предлагащи обучение.

3. Обучения, организирани от самите администратори на лични данни или обработващи лични данни - тъй като провеждането на първоначално обучение е задължително за администраторите на лични данни, в техните правомощия е организирането и провеждането на обучение.

4. Провеждане на семинари - При тази форма на обучение се очаква да бъде поставен акцент върху конкретна проблематика, засягаща участващите в семинара лица. Това е подходяща форма на обучение за еднородна група от администратори на лични данни или за определен сектор.

5. Участие в проекти и програми с национално и международно финансиране, част от дейностите на които е провеждането на обучения. По този начин могат да се реализират обучения в определен сектор. Провеждането на обучение с международно участие е удачна форма за обмяна на опит и практика в областта на защитата на личните данни и споделянето на добри практики между национални надзорни органи.

6. Уебинар /WEBBINAR/ - Уеб семинарите се използват за презентации по интернет. Уебинарът позволява съвместна работа между публиката и водещия /включва анкета или сесия въпроси и отговори/.

7. Повишаване на осведомеността на гражданите се постига чрез изготвяне и разпространение на тематични материали, брошури, наръчници, създаване на Интернет форуми, дискусии, стартиране на конкурси с награди, състезания, семинари, които имат тема от областта на защита на данните.

VII. МЕТОДИ НА ОБУЧЕНИЕ НА АДМИНИСТРАТОРИТЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ

1. Лекция (презентация) - Лекцията (презентацията) е водещ метод на обучение, при който обучаващият представя най-важната и/или новата информация, имаща отношение към цялата аудитория. Този метод е предпочитан, както при провеждане на основното, така и на допълнителното обучение.

2. Решаване на казус - Използването на този метод е желателно предвид на това, че дава възможност за съчетаване на теоретична подготовка с практическа насоченост. Решаването на казус означава да се сподели конкретен случай от практиката на Комисията за защита на личните данни по въпрос, който се явява интересен или злободневен или може да се очаква да възникне за решаване от съответния администратор на лични данни или обработващ лични данни.

VIII. СИСТЕМА ЗА ОЦЕНЯВАНЕ НА ОБУЧЕНИЕТО НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ

Оценяването следва да се извършва на две нива: входно и изходно.

1. Инструмент за оценяване-тест;
2. Всеки верен отговор на въпрос в теста носи по една точка. За успешно преминато обучение се счита това, при което обучаемият е отговорил вярно на 70% от въпросите в изходния тест.

IX. ОРГАНИЗАЦИИ, КОИТО МОГАТ ДА ПРОВЕЖДАТ ОБУЧЕНИЕТО НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ В ОБЛАСТТА НА ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

1. Комисия за защита на личните данни;
2. Обучаващи организации - университети, институти и др. институции, провеждащи краткосрочни обучения.

Комисията за защита на личните данни може да организира и провежда обучение на администратори на лични данни и на обработващи лични данни по свой почин или при поискване. Ежегодно комисията приема план за обучение на администратори на лични данни по инициатива и със собствен ресурс на КЗЛД .

Поради големия брой администратори на лични данни, респ. обработващи лични данни, по правило тяхното обучение следва да става в обучаващи организации. Желателно е да бъдат определени няколко алтернативни обучаващи организации, които да предлагат и провеждат обучение в областта на защитата на личните данни. За избор на обучаващи организации КЗЛД може да обяви конкурс.

X. ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ОБУЧАВАЩИТЕ - да притежават професионален опит в областта на защитата на личните данни, педагогически умения, комуникативност.

XI. ИЗИСКВАНИЯ КЪМ МАТЕРИАЛНАТА БАЗА НА ОБУЧАВАЩИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ.

Организацията, провеждаща обучението, трябва да осигури следните минимални стандарти по отношение на материалната база:

1. място на провеждане на обучението - в учебни зали;
2. основно оборудване - работно място на всеки обучаван (маса/чин, стол);
3. работно място на обучаващия (маса/чин, стол); учебна дъска; маркери; дъска за писане, мултимедиен проектор.

ХІІ. УДОСТОВЕРЯВАНЕ НА ПРЕМИНАТО ПЪРВОНАЧАЛНО ОБУЧЕНИЕ

Удостоверението за завършено първоначално обучение в областта на защитата на личните данни се издава от органа, провеждащ обучението по образец, утвърден от комисията за защита на личните данни и при отчитане на резултатите от заключителните тестове на обучаемите, обективирани в протоколите на изпитната комисия, респективно от лицето, провеждащо изпита.

КЗЛД издава удостоверения за завършено обучение на администратори на лични данни след проведен изпит от провеждащата обучението организация.

ХІІІ. ОБУЧЕНИЕ ОТНОСНО ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В НАЦИОНАЛНАТА ШЕНГЕНСКА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА

Съгласно Националния план за действие за пълното прилагане на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген и за премахването на контрола по вътрешните граници за 2010 г. КЗЛД има за задача да организира и проведе обучение на администратори и обработващи лични данни във връзка със задълженията им, произтичащи от Закона за защита на личните данни и защитата на личните данни в Шенгенската информационна система (ШИС).

По отношение на данните в ШИС ще се извършват следните групи действия:

1. въвеждане, актуализиране и заличаване на националните сигнали в системата;
2. извършване на справки в Националната Шенгенска информационна система (Н.ШИС);
3. администриране и експлоатация на Н.ШИС.

Познаване на правилата за правилно и законосъобразно обработване на личните данни е необходимо за всички служители на администраторите на лични данни и обработващите лични данни, които ще извършват някои от горепосочените действия в Н.ШИС. Дейностите по въвеждане на данни, администриране и експлоатация ще се извършват от служители на Министерството на вътрешните работи, докато справки в системата ще могат да правят и редица други държавни органи, като КЗЛД, Министерство на външните работи, Министерството на правосъдието, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на отбраната. Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет, Агенция „Митници“, органите на съдебната власт.

Крайният срок за провеждане на обучението от КЗЛД, съгласно Националния Шенгенски план, е декември 2011 г. Това изисква провеждане на серия от обучения до изтичане на крайния срок през 2011 г. Предвид предстоящото присъединяване към Шенгенското пространство тази група обучаеми се явява приоритетна.

За провеждането на обучение на служители от горепосочените структури е удачно да се използват налични обучаващи организации, особено в случаите, в които обученията могат да се реализират чрез институции, обучаващи предимно кадри в съответните големи администратори на лични данни, имащи отношение към Н.ШИС. Такива обучаващи организации са Дипломатическият институт, Академията на МВР, Военна Академия „Г.С.Раковски“, Националният институт на правосъдието, Институтът по публична администрация. Целесъобразно е да бъдат обсъдени възможностите за сътрудничество с тези обучаващи организации и при евентуален интерес от тяхна страна да стартират краткосрочни обучения в областта на защитата на личните данни, включително с лектори от администрацията на КЗЛД. При отчитане на изискванията на настоящата концепция ще бъде определен конкретният хорариум, съдържанието на учебната дисциплина и основните преподаватели в съответната обучаваща организация.

ВИЕ ПИТАТЕ, НИЕ ОТГОВАРЯМЕ



Въпрос: Как се осъществява правото на достъп на физическото лице до обработваните от администратор негови лични данни?

Отговор: Всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се за него лични данни. Правото се осъществяват с писмено заявление до администратора на лични данни. Заявление може да бъде отправено и по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис.

Заявлението се отправя лично от физическото лице или от изрично упълномощено от него лице чрез нотариално заверено пълномощно.

Реквизитите на заявлението са следните:

- име, адрес и други данни за идентифициране на съответното физическо лице;
- описание на искането;
- предпочитана форма за предоставяне на информацията по чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД;
- подпис, дата на подаване на заявлението и адрес за кореспонденция.



Въпрос: Кой е администратор и кой обработващ личните данни?

Отговор: Администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни.

Администратор е и физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. В тези случаи администраторът или специфичните критерии за неговото определяне са нормативно уредени.

Администраторът на лични данни обработва личните данни самостоятелно или чрез възлагане на обработващ данните. Обработващ лични данни е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва лични данни от името на администратора на лични данни.

Отношенията между администратора и обработващия лични данни се уреждат с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните. За вреди, причинени на трети лица от действия или бездействия на обработващия данни, администраторът отговаря солидарно с него.

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 2 (29) / 2011 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

